

BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XII legislatura · tercer període · número 341 · dijous 23 de maig de 2019

TAULA DE CONTINGUT

3. Tramitacions en curs

3.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de norma

3.01.01. Projectes de llei

Projecte de llei de modificació del llibre quart del Codi civil de Catalunya per tal de garantir la igualtat de drets i la no discriminació de les persones amb discapacitat sensorial

200-00001/12

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes a l'articulat

7

3.01.02. Proposicions de llei

Proposició de llei sobre la reducció del malbaratament alimentari

202-00001/12

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes a l'articulat

7

Proposició de llei d'espais agraris

202-00026/12

Dictamen de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació

Esmenes reservades per a defensar en el Ple

8

26

Proposició de llei de modificació de la Llei 21/2001, del 28 de desembre, de mesures fiscals i administratives

202-00041/12

Pròrroga del termini per a proposar compareixences

36

Proposició de llei de ports i de transport en aigües marítimes i continentals

202-00055/12

Pròrroga del termini per a proposar compareixences

36

3.10. Procediments que es clouen amb l'adopció de resolucions

3.10.25. Propostes de resolució

Proposta de resolució sobre el reconeixement de la carrera professional al personal interí de l'Institut Català de la Salut

250-00738/12

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

36

Proposta de resolució sobre la reconstrucció mamària immediata després d'una mastectomia

250-00739/12

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

36

Proposta de resolució sobre les agressions que pateixen els professionals de la salut

250-00740/12

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

37

Proposta de resolució sobre l'eliminació dels mòduls prefabricats de l'Escola Vila-mar, de Calafell

250-00741/12

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

37

Proposta de resolució sobre el Consell Assessor per a l'Impuls del Fòrum Cívic i Social per al Debat Constituent

250-00742/12

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

37

Proposta de resolució sobre la visibilització i el coneixement del trastorn de l'espectre autista entre els infants 250-00743/12 Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	37
Proposta de resolució sobre les mesures per a facilitar la participació plena de les persones amb trastorn de l'espectre autista en les festes populars, les fires d'atraccions, la cultura i el lleure 250-00744/12 Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	37
Proposta de resolució sobre el trastorn de l'espectre autista en l'àmbit de l'educació 250-00745/12 Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	38
Proposta de resolució sobre els recursos dels centres de salut mental infantil i juvenil per a les persones amb trastorn de l'espectre autista 250-00746/12 Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	38
Proposta de resolució sobre les oportunitats dels joves amb algun trastorn de l'espectre autista 250-00747/12 Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	38
Proposta de resolució sobre el millorament de la cartera de serveis socials i d'accés a aquests serveis per a les persones amb trastorn de l'espectre autista 250-00748/12 Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	38
Proposta de resolució sobre el millorament de l'atenció sanitària per a l'atenció precoç del trastorn de l'espectre autista 250-00749/12 Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	38
Proposta de resolució sobre el millorament de l'atenció sanitària per a les persones amb trastorn de l'espectre autista 250-00750/12 Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	39
Proposta de resolució sobre el millorament dels serveis socials per a les persones amb trastorn de l'espectre autista 250-00751/12 Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	39
Proposta de resolució sobre el finançament de la construcció de l'institut escola de Santa Susanna amb càrrec al pressupost de la Generalitat 250-00752/12 Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	39
Proposta de resolució sobre l'educació en igualtat 250-00753/12 Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	39
Proposta de resolució sobre el deute pendent de la Generalitat amb relació al sosteniment de les llars d'infants municipals 250-00754/12 Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	39
Proposta de resolució sobre la supressió dels passos a nivell dels Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya a l'Anoia 250-00755/12 Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	40
Proposta de resolució sobre el soterrament de la línia del tren a Igualada 250-00756/12 Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	40
Proposta de resolució sobre l'impuls del programa WiFi4EU en l'àmbit local 250-00757/12 Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	40
Proposta de resolució sobre les necessitats educatives a Lloret de Mar 250-00758/12 Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	40

Proposta de resolució de rebuig i condemna de la violència com a instrument de persecució d'objectius polítics 250-00759/12 Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	40
Proposta de resolució sobre l'encàrrec d'un informe sobre la hisenda federal a l'Institut d'Estudis de l'Autogovern 250-00760/12 Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	41
Proposta de resolució sobre l'encàrrec d'un informe a l'Institut d'Estudis de l'Autogovern 250-00761/12 Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	41
Proposta de resolució sobre la construcció d'una residència pública per a la gent gran a Pineda de Mar 250-00762/12 Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	41
Proposta de resolució sobre la presó provisional desproporcionada d'una veïna de l'Hospitalet de Llobregat 250-00763/12 Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	41
Proposta de resolució sobre la commemoració de la vaga de La Canadencs 250-00764/12 Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	41
Proposta de resolució sobre la llengua materna i l'Agenda 2030 de les Nacions Unides 250-00765/12 Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	42
Proposta de resolució sobre la promoció de les llengües i cultures dels alumnes a Catalunya 250-00766/12 Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	42
Proposta de resolució sobre la inclusió d'universitats catalanes al programa Campus Científics d'Estiu 250-00767/12 Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	42
Proposta de resolució sobre les millores en la gestió de les subvencions de la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència 250-00768/12 Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	42
Proposta de resolució sobre la formació en la detecció i prevenció del maltractament infantil per als professionals de la pediatria 250-00769/12 Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	42
Proposta de resolució sobre el garantiment de les condicions dels centres especials de treball 250-00770/12 Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	43
Proposta de resolució sobre el millorament de la inserció laboral de les persones amb discapacitat 250-00771/12 Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	43
Proposta de resolució sobre la discriminació lingüística 250-00772/12 Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	43
Proposta de resolució sobre l'ús del català en l'Administració de justícia 250-00773/12 Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	43
Proposta de resolució sobre l'Escola Font de la Pólvora, de Girona 250-00774/12 Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	43

Proposta de resolució sobre l'adscripció de l'Oficina pels Drets Civils i Polítics al Síndic de Greuges	
250-00775/12	
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	44
Proposta de resolució sobre els alts del Golan	
250-00776/12	
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	44
Proposta de resolució sobre els assentaments a Cisjordània	
250-00777/12	
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	44
Proposta de resolució sobre la situació al Sudan	
250-00778/12	
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	44
Proposta de resolució sobre les eleccions legislatives a Benín	
250-00779/12	
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	44
Proposta de resolució sobre la Comissió Nacional per a una Intervenció Coordinada contra la Violència Masclista	
250-00780/12	
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	45
Proposta de resolució sobre el millorament de les condicions de treball a l'arxiu dels jutjats de Vic	
250-00781/12	
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	45
Proposta de resolució sobre el desenvolupament de l'aprenentatge de l'anglès a la universitat	
250-00782/12	
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	45
Proposta de resolució sobre el millorament de les condicions laborals dels transportistes portuaris	
250-00783/12	
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	45
Proposta de resolució sobre l'eliminació de la violència a la universitat	
250-00785/12	
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	45
Proposta de resolució sobre la reobertura de la comissaria dels Mossos d'Esquadra de la plaça de Catalunya de Barcelona	
250-00786/12	
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	46
3.10.60. Procediments relatius a la memòria anual i a altres informes de la Sindicatura de Comptes	
Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 3/2019, sobre el Consell Català de l'Esport, corresponent al 2016	
256-00024/12	
Pròrroga del termini per a proposar compareixences	46
3.10.85. Propostes de resolució per a crear comissions, subcomissions i grups de treball	
Proposta de resolució de creació d'una comissió d'investigació sobre els casos de violència sexual denunciats en centres escolars	
252-00018/12	
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	46

4. Informació

4.70. Comunicacions del president de la Generalitat i comunicacions del Govern i d'altres òrgans

4.70.01. Composició del Govern, delegacions de funcions i encàrrecs de despatx

Encàrrec del despatx de la consellera de la Presidència al conseller de Territori i Sostenibilitat

330-00111/12

Presentació: president de la Generalitat

47

Encàrrec del despatx del conseller d'Interior al conseller de Territori i Sostenibilitat

330-00112/12

Presentació: president de la Generalitat

47

Encàrrec del despatx del conseller d'Interior a la consellera de la Presidència

330-00113/12

Presentació: president de la Generalitat

48

Suplència en l'exercici de les funcions del vicepresident del Govern i conseller d'Economia i Hisenda per la consellera de Justícia

330-00114/12

Presentació: president de la Generalitat

48

4.87. Procediments davant el Tribunal Constitucional

4.87.20. Recursos d'empara constitucional

Recurs d'empara 2114/2018, interposat per diputats del Grup Parlamentari de Ciutadans, contra els acords de la Mesa del Parlament del 23 i el 28 de febrer i de l'1 i el 13 de març de 2018

383-00013/12

Al·legacions que formula el Parlament

49

4.90. Règim interior

4.90.10. Càrrecs i personal

Concurs oposició lliure per a proveir tres places de periodista del Parlament de Catalunya

501-00004/12

Convocatòria

69

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

Els documents publicats en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* (BOPC) són una reproducció fidel dels documents originals presentats al Registre General del Parlament.

La numeració del BOPC no està necessàriament vinculada a una sola data.

Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7798

DL: B-20.066-1980

www.parlament.cat

3. Tramitacions en curs

3.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de norma

3.01.01. Projectes de llei

Projecte de llei de modificació del llibre quart del Codi civil de Catalunya per tal de garantir la igualtat de drets i la no discriminació de les persones amb discapacitat sensorial

200-00001/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES A L'ARTICULAT

Sol·licitud: SP CUP-CC; GP PSC-Units; GP JxCat; GP Cs (reg. 38390; 38393; 38396; 38463).

Pròrroga: atesa la tramitació d'urgència acordada, 2 dies hàbils (del 24.05.2019 al 27.05.2019).

Finiment del termini: 28.05.2019; 10:30 h.

3.01.02. Proposicions de llei

Proposició de llei sobre la reducció del malbaratament alimentari

202-00001/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES A L'ARTICULAT

Sol·licitud: SP PPC; SP CUP-CC; GP CatECP (reg. 38189; 38198; 38670).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.05.2019 al 28.05.2019).

Finiment del termini: 29.05.2019; 10:30 h.

Proposició de llei d'espais agraris

202-00026/12

DICTAMEN DE LA COMISSIÓ D'AGRICULTURA, RAMADERIA, PESCA I ALIMENTACIÓ

Al President del Parlament

La Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, en la sessió tinguda el dia 16 de maig de 2019, ha estudiat el text de la Proposició de llei d'espais agraris (tram. 202-00026/12) i l'informe de la ponència.

Proposició de llei dels espais agraris

Finalment, d'acord amb el que disposa l'article 120.6 i 7 del Reglament del Parlament, i recollint les modificacions aprovades per la Comissió, ha acordat d'establir el dictamen següent:

Preàmbul

I

La comunitat internacional, en la Cimera Mundial sobre Desenvolupament Sostenible de Johannesburg del 2002, es va marcar com una de les fites reduir significativament la fam al món i per això era imprescindible, entre altres accions, incrementar la producció i la productivitat agràries a escala mundial.

L'Organització de les Nacions Unides per a l'Alimentació i l'Agricultura (FAO) estima que la població mundial en l'horitzó del 2050 s'incrementarà fins a arribar als 9.700 milions de persones. Per a garantir la provisió d'aliments a tot el planeta, i tenint en compte les diferències socials, els canvis continus en la cadena alimentària i els costums en l'alimentació, la FAO calcula que caldrà incrementar en un 70% la producció d'aliments.

Aquest augment de producció, segons aquesta organització de les Nacions Unides, vindrà del millorament del rendiment i la intensificació dels conreus, però també de l'augment de la superfície cultivada, que s'incrementarà als països en desenvolupament, però que es reduirà als països desenvolupats. Per això, és necessari protegir la superfície agrària.

En l'àmbit català, d'acord amb dades de projecció poblacional de l'Institut Estadístic de Catalunya, Catalunya tindrà sis-cents mil habitants més en l'horitzó del 2050, segons l'escenari mitjà, la qual cosa situa la realitat catalana a la mateixa escala que la mundial i fa necessària una gestió sostenible en tots els sectors de la producció d'aliments a casa nostra. En aquest sentit, cal reconèixer que la multifuncionalitat i la sostenibilitat de l'activitat agrària s'assoleixen a partir de la capacitat d'assegurar satisfactòriament el vincle entre la producció, la qualitat i la seguretat alimentàries; l'equilibri territorial i la preservació del món rural i els seus habitants; el manteniment del paisatge i el respecte per les condicions ambientals i la conservació de la biodiversitat, i la seva contribució a la mitigació del canvi climàtic.

Però, si veiem la forta correlació entre l'activitat agrària i la fixació de població al territori, el fet de mantenir i potenciar aquesta activitat ja no només és una fita, sinó que és una necessitat, si volem tenir un país demogràficament equilibrat.

Cal destacar el paper que juguen els espais agraris i l'agricultura en entorns urbans i metropolitans, que esdevenen una infraestructura pel fet d'ésser una activitat econòmica i de proveïment alimentari de proximitat i per llurs funcions ambientals i socials.

El Comitè Econòmic i Social Europeu recorda «la fragilitat en què es troben els espais agraris periurbans i l'agricultura periurbana europea» i proposa la necessitat de donar «estabilitat al sòl agrari periurbà mitjançant instruments i mecanismes que

la garanteixin, reduint al màxim la pressió urbanística i els usos aliens a l'activitat agrària i facilitant l'accés a l'ús agrari de la terra».

En aquesta línia, la Carta de l'agricultura periurbana «constata que els àmbits periurbans són una realitat en augment en molts municipis de l'Estat espanyol, de la Unió Europea i del món, com a conseqüència del model metropolità contemporani i de la consegüent generació d'espais a mig camí entre els centres de les ciutats i els entorns rurals més allunyats».

A més a més, es dona la circumstància que som el segon clúster agroalimentari d'Europa, en gran part pel fet que la indústria alimentària de Catalunya elabora productes de gran qualitat i és un dels sectors econòmics que ha demostrat ésser més resilient a la conjuntura econòmica actual.

Tot el que s'ha expressat fins ara respon a una necessitat comuna, que és disposar de terres suficients per a poder dur a terme aquesta activitat.

La pèrdua de sòl productiu, a més de la repercussió en la producció d'aliments i matèries primeres, comporta la destrucció d'un bé limitat i escàs que, atesa la seva formació, deriva d'un procés extremament lent i es pot considerar que no és un recurs renovable.

El Comitè Econòmic i Social Europeu en el dictamen sobre agricultura periurbana recorda que, juntament amb la cultura de l'aigua, és necessari introduir en la societat la cultura del sòl com a recurs limitat i com a patrimoni comú de difícil recuperació una vegada destruït.

Catalunya té 3,2 milions d'hectàrees de superfície, de les quals al voltant d'un milió poden ésser considerades terres de conreu, el 21,6% són conreus de regadiu i de secà, el 7% són pastures i el 64% són massa forestal. Segons el mapa d'hàbitats de Catalunya, hi ha 45.000 hectàrees de conreus abandonats, que representa l'1,4% de la superfície catalana. Tenint en compte la seva importància quantitativa, des d'un punt de vista territorial cal una regulació substantiva, per tal que els espais agraris tinguin el reconeixement de llurs valors i estiguin dotats de la regulació que els correspon.

Al llarg dels anys vuitanta i noranta del segle passat, es produeix una ocupació continuada del sòl d'ús agrari, en bona part justificada a partir de l'increment de la demanda de segones residències, a mesura que va millorant la situació de l'economia i augmenta el poder adquisitiu de les famílies catalanes. Val a dir que en aquest període també es construeixen algunes infraestructures importants per al desenvolupament econòmic i social de Catalunya i que igualment exerceixen un impacte destacat sobre el territori, com són el desdoblament de l'N-II entre Lleida i Barcelona i l'eix Transversal i el seu posterior desdoblament ja al segle XXI. També cal tenir en compte l'expansió de l'Àrea Metropolitana de Barcelona i la construcció d'infraestructures, com ara la xarxa de transport ferroviari o la millora de la xarxa viària per a acollir més desplaçaments, que han generat, a banda de la pròpia edificació, el creixement poblacional dels municipis propers.

II

El Parlament de Catalunya, sobretot a instàncies de les organitzacions agràries, s'ha anat pronunciant d'una manera repetida sobre la necessitat d'una llei d'espais agraris que, evidentment, estableixi els criteris bàsics i concrets quins són els espais d'alt valor agrari. Aquesta qüestió s'ha tractat en la Llei 23/1983, del 21 de novembre, de política territorial, que establia en l'article 5 que el pla territorial havia de definir «les terres d'ús agrícola o forestal d'especial interès que cal conservar o ampliar per les seves característiques d'extensió, de situació i de fertilitat», i en la Llei 18/2001, del 31 de desembre, d'orientació agrària, i en la Resolució 671/VIII del Parlament de Catalunya, del 14 d'abril de 2010, sobre el món agrari, reiterada en la Resolució 275/IX.

Així mateix, la Resolució 739/X del Parlament de Catalunya, de l'11 de juliol de 2014, sobre el món agrari, fa incidència en la planificació de les infraestructures de comunicació i els regadius, i també a dur a terme estudis d'impacte agrari en les xarxes de comunicacions.

En la legislatura vigent, el Parlament s'ha pronunciat en dues ocasions més apressant l'aprovació d'una llei d'espais agraris. Concretament, en la Moció 31/XI, en què insta el Govern a presentar el projecte de llei del sòl d'ús agrari, i en la Moció 86/XI, sobre polítiques agràries, ramaderes i forestals.

III

Aquesta llei s'ha d'adoptar per diferents motius.

En primer lloc, per frenar la creixent ocupació del sòl derivada del creixement urbà i de l'expansió de la superfície forestal, que comporta no tan sols la intrusió en el medi agrari, sinó que també genera quotes importants d'inseguretat jurídica i pèrdua de competitivitat de les explotacions agràries. A tall d'exemple, a continuació s'esmenten alguns dels casos que s'han produït al llarg dels darrers anys i als quals convé donar resposta amb aquesta llei:

– El traçat d'algunes vies de comunicació arriba a mig partir algunes finques, de manera que el que fins al moment de la construcció de la infraestructura era una única unitat acaba esdevenint dues o més parcel·les d'extensió reduïda i separades per la nova via, la qual cosa representa un obstacle considerable per a la mobilitat dins de l'explotació mateixa i també entre les explotacions i els centres de subministrament o de recollida de les produccions.

– L'establiment de servituds de pas sobre finques rústiques a causa de l'emplaçament d'instal·lacions de lleure força freqüentades, com ara camps de tir o d'aeromodelisme.

– L'alteració del traçat de vies rurals, i singularment de camins i de vies pecuàries, que es veuen envaïts per noves construccions o que són ocupats com a camins de servei per part d'empreses privades per a atendre llurs necessitats (empreses energètiques, mines, pedreres, entre altres). També es dona el cas de llur utilització per a dur-hi a terme competicions esportives.

En segon lloc, per complir les recomanacions de l'Assemblea Plenària de l'Aliança Mundial per al Sòl duta a terme a Roma al juliol del 2014 i patrocinada per la FAO.

I, en tercer lloc, per impulsar el Pla nacional per a l'aplicació de l'Agenda 2030 a Catalunya i, concretament, el segon objectiu de desenvolupament sostenible (ODS 2): «Posar fi a la fam, assolir la seguretat alimentària i la millora de la nutrició, i promoure l'agricultura sostenible.»

Aquesta llei té com a objectiu ordenar la gestió dels espais agraris a Catalunya i dissenyar els mecanismes necessaris per a donar seguretat jurídica als titulars de les explotacions agràries. A més, té caràcter de normativa específica en actuacions urbanístiques dutes a terme en els espais agraris i també pretén regular mecanismes per a posar en producció parcel·les agrícoles i ramaderes en desús.

IV

La llei es divideix en set capítols. En el capítol primer es delimiten l'objecte i les finalitats de la llei, que són la planificació i la gestió dels espais agraris, i el règim jurídic, la regulació dels supòsits i les modalitats d'intervenció pública.

En el capítol segon s'estableixen i es despleguen els instruments de planificació territorial sectorial agrària.

El capítol tercer regula l'anàlisi d'afectacions agràries com a instrument de les relacions entre la planificació territorial, el planejament urbanístic i la protecció ambiental.

El capítol quart estableix un sistema d'informació per a la protecció dels espais agraris com a eina d'avaluació, de control i de seguiment de l'estat d'aquests espais i per a la necessària gestió sostenible dels sòls.

El capítol cinquè, pel que fa a les infraestructures als espais agraris, distingeix les que són d'interès general a l'espai agrari de les agràries, i també els camins rurals, per a establir la regulació de les obres, la planificació, la programació i l'execució d'aquestes i la preservació de la unitat mínima de conreu quan s'executen.

El capítol sisè es dedica a l'activitat agrària periurbana, com una nova realitat territorial que s'ha de tenir en compte en la planificació territorial i en el desenvolupament de les infraestructures.

El capítol setè defineix l'establiment i les funcions del Registre de parcel·les agrícoles i ramaderes en desús, que ha de gestionar les terres que es declari infràutilitzades, tenint en compte els aspectes de la declaració, de les sol·licituds i del lloguer.

Capítol I. Disposicions generals

Article 1. Objecte

L'objecte d'aquesta llei és regular la planificació i la gestió dels espais agraris de Catalunya i llur conservació i protecció, el règim jurídic que els és aplicable i els supòsits i les modalitats d'intervenció pública, per a assegurar que el sector agrari la pugui emprar de la manera més beneficiosa possible, amb la finalitat de produir aliments, en el marc d'una activitat agrària econòmicament viable, d'una manera sostenible i respectuosa amb el medi ambient, d'acord amb la legislació ambiental vigent i amb l'horitzó d'assolir la sobirania alimentària de Catalunya, de conformitat amb la normativa vigent.

Article 2. Finalitats

Les finalitats d'aquesta llei són:

- a) Preservar i protegir els espais agraris, com un recurs natural essencial per a la producció d'aliments i d'altres productes –béns i serveis– i per a llur viabilitat econòmica, i com un element de conservació de la cultura, la biodiversitat i els diferents ecosistemes naturals, que són la base del desenvolupament sostenible que ajuda a garantir la salut i el benestar dels humans, els animals i les plantes.
- b) Preservar la connectivitat dels espais agraris.
- c) Assegurar la viabilitat econòmica en la producció de béns i serveis i en la producció d'aliments.
- d) Reconèixer l'espai agrari i l'entorn rural com a béns d'interès general per a la població, en el marc d'un mercat global.
- e) Afavorir la continuïtat de les activitats agrícola, ramadera i forestal i incrementar-ne l'eficàcia i l'eficiència.
- f) Preservar els sòls agronòmicament més valuosos i productius.
- g) Protegir els espais d'alt valor agrari.
- h) Contribuir a la preservació i la millora dels valors paisatgístics i ambientals associats als espais agraris.
- i) Establir les bases jurídiques i tècniques per a la planificació dels espais agraris.
- j) Afavorir el desenvolupament dels espais agraris en llur conjunt i dinamitzar-los socioeconòmicament.
- k) Dinamitzar l'activitat econòmica del sector i afavorir la continuïtat d'empreses familiars agràries arrelades al territori.
- l) Potenciar el sector agrari, amb l'impuls de mesures fiscals i pressupostàries específiques adreçades al sector, en particular, a les àrees amb dificultats especials o amb despoblació.
- m) Regular els edificis construïts a l'espai agrari, estiguin en ús o no, i que formin o hagin format part de l'activitat agrària.
- n) Establir criteris amb relació als edificis construïts a l'espai rural, per a donar-los un nou ús cap a activitats complementàries a l'activitat agrària o cap a activitats econòmiques artesanals.

Article 3. Definicions

1. Als efectes d'aquesta llei, s'entén per:

a) *Espai agrari*: el conjunt d'ecosistemes amb aptitud i vocació productiva d'ús agrícola, ramader o forestal, transformats per l'explotació i l'ocupació humanes i que són, majoritàriament, destinats a la producció d'aliments i matèries primeres, o susceptibles d'ésser-hi destinats, i que formen part essencial de la matriu territorial.

b) *Espai agrícola*: l'espai agrari conreat o apte per a ésser conreat i que disposa de la infraestructura necessària per a dur a terme l'activitat agrícola.

c) *Espai ramader*: l'espai agrari destinat a pastura o que és apte per a pastura i que inclou les zones de pastura, constituïdes per àrees herbàcies i àrees mixtes de matolls i herbes aprofitades a dent, i les d'aprofitament pecuari dels boscos i la infraestructura necessària per a dur a terme l'activitat ramadera i de pastura.

d) *Espai forestal*: l'espai agrari que té un ecosistema forestal poblat amb espècies arbòries, arbustives, de matolls i d'herbes amb aptitud i vocació productiva de béns i serveis, o que constitueixen marges, que inclou les infraestructures necessàries per a dur a terme les activitats i les funcions derivades del seu ús, com ara pistes i camins forestals, infraestructures i zones estratègiques per a la prevenció d'incendis.

e) Als efectes d'aquesta llei, s'entén per *espai d'alt valor agrari* el que assoleix un valor significatiu en els factors socioeconòmics, ambientals i territorials que caracteritzen els espais agraris, és d'interès general per a la societat i ha d'ésser protegit, encara que actualment no s'hi dugui a terme cap activitat agrària.

2. Són espais agraris, d'acord amb les definicions que estableix l'apartat 1:

a) Els guarets.

b) Les superfícies de pastura, sens perjudici d'ésser considerades *terreny forestal* de conformitat amb el que estableix l'article 2.2 de la Llei 6/1988, del 30 de març, forestal de Catalunya.

c) Els erms que tenen les característiques adequades per a ésser conreats amb unes mínimes condicions que permeten d'obtenir rendiments que en fan viable l'explotació, inclosos els situats als límits dels boscos.

d) Els espais que acullen infraestructures o elements de suport i servei a la producció agrària.

e) Els espais que tenen alguna o algunes de les característiques descrites en l'apartat 1 i que estan inclosos als espais naturals protegits per qualsevol dels dispositius previstos en els plans territorials sectorials, sens perjudici de la regulació sectorial d'aquests espais naturals.

f) Els edificis construïts en sòl no urbanitzable, estiguin en ús o no, i amb una finalitat agrària o que, en algun moment, han estat relacionats amb l'activitat agrària.

g) Qualsevol altra superfície qualificada d'agrària en la normativa de la Unió Europea als efectes de la política agrària comuna.

3. Als efectes d'aquesta llei, s'entén per *sostenibilitat de l'activitat agrària* la capacitat de dur a terme una activitat agrària que garanteix els elements següents:

a) La producció i el subministrament de béns i d'aliments per a la societat, que l'orientin cap a la sobirania alimentària.

b) L'equilibri territorial i la preservació del món rural.

c) La gestió del medi, el respecte per les condicions ambientals i la conservació de la biodiversitat.

d) La capacitat de generar serveis complementaris per a la societat per a millorar-ne la qualitat de vida.

e) El fet d'ésser econòmicament viables.

4. Als efectes d'aquesta llei, s'entén per *bones pràctiques agràries* el conjunt de tècniques i pautes orientades a l'explotació agrària enfocades a garantir la sostenibilitat ambiental, econòmica i social dels productes agrícoles, ramaders i silvícoles.

Article 4. Actuacions de promoció i normes sobre la gestió sostenible dels espais agraris

1. El departament competent en matèria agrària i de desenvolupament rural ha de dur a terme les actuacions de promoció, assistència tècnica i divulgació dels mètodes i les tècniques per a una gestió sostenible dels espais agraris, en particular les relatives a l'aplicació de bones pràctiques agràries.

2. El departament competent en matèria agrària i de desenvolupament rural, per a complir el que estableix l'apartat 1, ha d'elaborar i difondre normes i recomanacions sobre els aspectes següents:

- a) Tècniques, rotacions i alternatives de conreu, amb l'objectiu d'assegurar la fertilitat dels sòls i llur sostenibilitat futura.
- b) Millora de la fertilització i l'aplicació de matèria orgànica al sòl.
- c) Treballs i operacions del sòl o als sòls que poden incidir sobre llur capacitat agronòmica, per l'erosió, la compactació o la salinització del terreny, entre altres.
- d) Instruments d'ordenació forestal.
- e) Gestió de prats i pastures.
- f) Directrius sobre el paisatge agrari.
- g) Sanitat vegetal dels conreus.
- h) Prevenció sanitària de tota activitat relacionada amb la ramaderia i la sanitat animal.
- i) Altres aspectes que entrin en el marc de les seves competències.

Capítol II. Planificació territorial sectorial agrària

Secció primera. Instruments de la planificació territorial sectorial agrària

Article 5. Instruments de la planificació territorial sectorial agrària

Són instruments bàsics de la planificació territorial sectorial agrària:

- a) El Pla territorial sectorial agrari de Catalunya.
- b) Els plans territorials sectorials agraris específics.

Secció segona. Pla territorial sectorial agrari de Catalunya

Article 6. El Pla territorial sectorial agrari de Catalunya

1. El Pla territorial sectorial agrari és l'instrument d'ordenació per a l'aplicació a Catalunya de les polítiques que estableix aquesta llei i ha de desenvolupar les previsions del Pla territorial general de Catalunya i facilitar-ne el compliment.

2. El Pla ha de contenir una estimació dels recursos disponibles, de les necessitats i dels dèficits territorialitzats del sector agrari, i ha de determinar les prioritats d'actuació i definir estàndards i normes de distribució territorial.

3. El Pla ha de prendre com a base la informació que consta en el cadastre, en el mapa de sòls de Catalunya, en els registres oficials, en els instruments d'ordenació forestal, en la informació cartogràfica oficial de Catalunya i en el sistema d'informació geogràfica de parcel·les agrícoles (SIGPAC).

4. El Pla ha d'incloure anàlisis detallades, pel que fa als aspectes següents:

- a) Els factors que ajuden a caracteritzar els espais agraris:

1r. Factors socioeconòmics: productivitat agrícola, ramadera i forestal; abandonament; model productiu; producció en denominació d'origen (DO) i en indicació geogràfica protegida (IGP) i marques de qualitat; grau d'inversió en infraestructures; grau de diversificació econòmica, i mà d'obra agrària.

2n. Factors ambientals: connectivitat ecològica; grau de biodiversitat; risc de contaminació i degradació dels sòls; estat de conservació dels hàbitats, i espais naturals protegits de Catalunya, especialment els inclosos en l'àmbit d'espais naturals de protecció especial.

3r. Factors territorials: ordenació territorial i urbanística; qualitat del sòl i capacitat agronòmica del sòl; connectivitat de l'espai agrari; pressió antròpica; periurbana; valors de paisatge, i orografia i climatologia.

b) La identificació i la localització de les zones d'activitat agrària periurbana, especialment, els parcs agraris existents o de nova creació, i l'anàlisi de les principals problemàtiques que les poden afectar, des del punt de vista de les produccions agràries.

c) La identificació i la localització de les infraestructures agràries més rellevants i, en particular, l'inventari dels regadius existents i les previsions per al futur, d'acord amb el que estableixen el Pla de regadius de Catalunya i la planificació hidrològica.

d) La projecció territorial de les dades econòmiques i productives del sector agrari, tenint en compte la informació que consta en el cadastre, en el mapa de sòls de Catalunya, en els registres oficials o en la informació cartogràfica oficial de Catalunya, entre altres fonts d'informació.

e) La identificació i la localització de les problemàtiques que poden afectar les zones inundables, els espais naturals protegits o les zones vulnerables.

5. El Pla ha d'incloure les següents determinacions, entre d'altres:

a) La identificació dels espais d'alt valor agrari, definits pels plans territorials sectorials, la integritat i la naturalesa dels quals es consideri necessari preservar d'acord amb els valors, les característiques i l'interès general que tinguin per a l'equilibri territorial o per al manteniment i la continuïtat de la producció agrària; el valor social històric i ecològic; l'emplaçament en zones d'agricultura periurbanes o en àrees afectades significativament per grans infraestructures que poden ésser qualificades de sistemes generals, i la funció de creació de mosaic agroforestal per a la prevenció d'incendis forestals.

b) La descripció dels principals valors de cadascun dels espais de d'alt valor agrari segons el que estableix l'article 6.4.a.

c) Els criteris per a la localització preferent de les infraestructures de suport a les activitats agràries que sigui necessari impulsar a les àrees rurals.

d) Els indicadors per al seguiment i l'avaluació de l'aplicació del Pla.

e) El procediment per a modificar i revisar el Pla.

6. Els plans urbanístics han d'ésser coherents amb les determinacions del Pla territorial sectorial agrari de Catalunya i n'han de facilitar l'acompliment, d'acord amb l'article 13.2 del text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, del 3 d'agost.

7. El Pla territorial sectorial agrari de Catalunya pot ésser objecte de concreció i de desenvolupament parcial per mitjà dels plans territorials sectorials agraris específics, segons el que determini el Pla mateix i d'acord amb l'article 7.

Article 7. Elaboració i tramitació del Pla territorial sectorial agrari de Catalunya

1. El departament competent en matèria agrària i de desenvolupament rural ha d'elaborar el Pla territorial sectorial agrari de Catalunya amb la col·laboració del departament competent en matèria de planificació territorial, ordenació del territori i protecció i conservació del medi ambient i la biodiversitat, i n'han d'emetre un informe preceptiu.

2. El procediment d'elaboració del Pla territorial sectorial agrari de Catalunya ha d'incloure la participació dels ciutadans i els ens locals, d'entitats ecologistes, dels col·legis professionals en matèria d'agronomia i forests, de les organitzacions empresarials i professionals agràries, de les organitzacions i les associacions forestals, i també la representació del món cooperatiu agrari, a fi de conèixer i ponderar els interessos privats i públics relacionats, i altra societat civil organitzada.

3. L'elaboració i la tramitació del Pla ha de seguir el procediment d'avaluació ambiental estratègic, d'acord amb la legislació vigent en matèria d'avaluació ambiental.

4. Les aprovacions inicial i provisional del Pla són competència del conseller del departament competent en matèria agrària i de desenvolupament rural.

5. Correspon al Govern d'aprovar el Pla territorial sectorial agrari de Catalunya i presentar-lo al Parlament.

Secció tercera. Plans territorials sectorials agraris específics

Article 8. Els plans territorials sectorials agraris específics

1. El Pla territorial sectorial agrari de Catalunya, segons el que s'hi determini, pot ésser objecte de complementació, concreció i desenvolupament parcial per mitjà de plans territorials sectorials agraris específics, que poden fer referència a àrees concretes del territori amb una estructura de l'espai agrari molt ben definida, en les quals és necessària una intervenció específica per raó de llurs característiques, llur problemàtica o llurs singularitats.

2. Els plans territorials sectorials agraris específics poden ésser elaborats i aprovats d'una manera anticipada al conjunt del Pla territorial sectorial agrari de Catalunya, amb el seu mateix contingut, procediment i efectes, per al territori concret que els és àmbit d'aplicació, el qual ha d'ésser amb un àmbit geogràfic coherent.

3. Els plans territorials sectorials agraris específics han de contenir la informació següent:

a) Una estimació dels recursos disponibles i de les necessitats i els dèficits, territorialitzats pel sector corresponent.

b) Una determinació de les prioritats d'actuació.

c) Una definició d'estàndards i normes de distribució territorial.

4. El procediment d'elaboració i tramitació dels plans territorials sectorials agraris específics s'ha d'ajustar al que estableix l'article 7.

Capítol III. Anàlisi d'afectacions agràries

Article 9. Relacions entre la planificació territorial sectorial agrària, el planejament urbanístic i la protecció ambiental

1. El planejament urbanístic ha d'ésser coherent amb les determinacions de la planificació territorial sectorial agrària i n'ha de facilitar el compliment.

2. En la redacció dels plans generals d'ordenació urbanística municipal (POUM), s'ha de tenir en compte, quan es defineixen quins terrenys es requalifiquen i passen d'ésser no urbanitzables a urbanitzables, el que estableix el pla territorial sectorial agrari específic de la zona de què es tracta i l'afectació, directa i indirecta, que es produeix a les explotacions agràries existents.

3. La requalificació a què fa referència l'apartat 2 requereix un informe del departament competent en matèria agrària i de desenvolupament rural.

4. Les declaracions d'espais naturals per acord del Govern, els plans de gestió i ús d'aquests espais, els plans especials que els regulen i la planificació territorial sectorial agrària han d'ésser coherents entre si, amb la integració de tots els béns jurídics.

Article 10. Anàlisi d'afectacions agràries

1. Les figures de planejament territorial i urbanístic que afecten els espais agraris i els projectes d'obres que s'hi hagin de desplegar han d'incorporar, totalment o parcialment, en llur memòria una anàlisi d'afectacions agràries que avalui les afectacions sobre els espais agraris que poden derivar del pla o el projecte que es vol dur a terme. Resten exempts d'aquesta obligatorietat els projectes que tenen com a únic objecte la protecció civil en supòsits d'emergència o que deriven de situacions hidro-

lògiques extremes declarades per l'administració competent o de desastres naturals com els incendis forestals.

2. Per a elaborar una anàlisi d'afectacions agràries, s'han de tenir en compte els factors a què fa referència l'article 6.4.a.

3. El contingut de l'informe d'anàlisi d'afectacions agràries és vinculant per al promotor del document objecte d'anàlisi, en els termes que estableix l'informe mateix.

4. Els instruments d'aprovació de les obres i les infraestructures subjectes a la Llei 3/2007, del 4 de juliol, de l'obra pública, han d'incorporar, si escau, una anàlisi d'afectacions agràries, d'acord amb el que estableix l'article 12 de la dita llei.

Article 11. Contingut de l'anàlisi d'afectacions agràries

L'anàlisi d'afectacions agràries ha de contenir la informació següent:

a) La descripció exhaustiva i precisa de la situació present de l'espai agrari afectat per la nova planificació.

b) La delimitació de les superfícies sobre les quals s'han de desplegar les previsions del pla o el projecte de què es tracta.

c) La justificació de la demanda d'espai agrari que es pretén destinar a altres finalitats diferents de les que es determinen en aquesta llei i en la normativa que la desplega.

d) L'anàlisi comparativa de les diverses alternatives possibles quant a les noves implantacions o els nous usos en l'espai agrari, tenint en compte els factors a què fa referència l'article 6.4.a.

e) El raonament de les solucions proposades, que s'han d'acreditar des dels punts de vista jurídic i tècnic.

f) L'anàlisi dels efectes de la planificació o de les actuacions sobre l'activitat agrària de les explotacions de l'entorn de l'actuació que poden veure afectada llur activitat productiva.

g) L'anàlisi, si escau, de les afectacions a les distàncies de les instal·lacions ramaderes que marca la legislació sectorial i a altres distàncies que poden afectar edificacions agràries en general, en aplicació del criteri de *reciprocitat*, que exigeix per a les noves construccions no agràries una distància adequada, d'acord amb la normativa sectorial agrària, de les construccions ramaderes, agrícoles i forestals ja existents, per tal que aquestes explotacions puguin dur a terme llur activitat amb normalitat.

h) L'establiment de mesures correctores i compensatòries, si escau, que han d'ésser necessàriament dins el mateix àmbit geogràfic.

i) La justificació, si escau, del fet que no hi ha alternatives possibles a les actuacions previstes a l'espai agrari afectat.

j) L'anàlisi i motivació de les solucions proposades per a dotar el conjunt de carreteres i de camins de servei de funcionalitat vial suficient i de sostenibilitat per a l'ús de vehicles especials agraris.

Article 12. Tramitació

1. El contingut de l'anàlisi d'afectacions agràries, que ha de formar part de la memòria de les figures de planejament territorial i urbanístic i dels projectes d'obres que indiquen els articles 9 i 10, ha d'ésser avaluat per l'òrgan que els ha d'aprovar. En especial, l'anàlisi d'afectacions agràries s'ha de tenir en compte en els informes preceptius que elabora el departament competent en matèria agrària i de desenvolupament rural.

2. L'òrgan competent ha de valorar els informes preceptius d'anàlisi d'afectacions agràries, en el termini d'un mes, si es tracta d'informes sobre projectes d'obres i infraestructures i de figures de planejament urbanístic derivat i, en el termini de dos mesos, si es tracta de figures de planejament territorial o de planejament urbanístic general, de declaracions d'espais naturals aprovades per un acord de Govern,

de plans de gestió i ús d'aquests espais i de plans especials que els regulen, i també en la resta de supòsits.

Capítol IV. Sistema d'informació dels espais agraris i instruments de seguiment i protecció

Article 13. Sistema d'informació dels espais agraris

1. Per a assegurar una protecció adequada dels espais agraris i complir els preceptes d'aquesta llei i d'altra normativa concurrent, el Govern, per mitjà del departament competent en matèria agrària i de desenvolupament rural, ha de dissenyar, implantar i gestionar un sistema d'informació i vigilància de l'estat dels espais agraris.

2. El sistema d'informació dels espais agraris té per objecte:

a) Caracteritzar els espais agraris en relació amb els factors a què fa referència l'article 6.4.a amb la finalitat de protegir-los, tenint en compte les especificacions per a l'execució del mapa de sòls a escala 1: 5.000, d'acord amb les funcions de l'Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya.

b) Elaborar el catàleg de sòls i dels espais agraris amb risc de degradació.

c) Conèixer l'evolució de l'estat dels espais agraris al llarg del temps com a conseqüència de les accions, les pressions i les amenaces de què poden ésser objecte.

d) Catalogar els espais agraris segons els valors que assenyalava el Pla territorial sectorial agrari, d'acord amb els articles 6.3 i 6.4.

e) Aportar als agents públics i privats que són usuaris actuals o potencials dels espais agraris la informació necessària per a fer-ne la preservació, la gestió i l'ús adequats.

3. El sistema d'informació dels espais agraris ha de permetre dur a terme les funcions següents:

a) Elaborar i aprovar normes sobre cartografia i estudis dels espais agraris, tenint en compte les especificacions per a l'execució del mapa de sòls a escala 1: 25.000 de l'Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya i els factors a què fa referència l'article 6.4.a.

b) Elaborar la cartografia dels espais agraris i gestionar les bases de dades que hi estan associades, de manera que siguin degudament accessibles per als usuaris, funcions que corresponen per llei a l'Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya.

c) Controlar l'estat dels espais agraris i fer-ne un seguiment.

4. La informació disponible al sistema d'informació dels espais agraris s'ha de tenir en compte obligatòriament en totes les activitats de planificació territorial, de caràcter general o sectorial, sota la competència de qualsevol administració pública de Catalunya.

Article 14. Normes per al sistema d'informació dels espais agraris

1. El departament competent en matèria agrària i de desenvolupament rural, per a fer possible la incorporació de la informació sobre espais agraris al sistema d'informació dels espais agraris d'una manera compatible, homogènia i accessible, ha de dictar les normes referents a la metodologia tècnica sobre els aspectes següents:

a) L'elaboració de la cartografia i els sistemes de classificació dels espais agraris.

b) La metodologia dels sistemes de mostreig i de la identificació dels espais d'alt valor agrari.

c) Els mètodes analítics.

d) Els valors de referència dels paràmetres objecte d'avaluació per sobre o per sota dels quals es donen situacions problemàtiques que han d'ésser objecte de correcció, de restricció d'usos o d'especial atenció.

e) El sistema de suport i de gestió del sistema d'informació dels espais agraris.

2. Aquestes normes són de compliment obligat per a tota l'activitat de cartografia, caracterització o avaluació dels espais agraris duta a terme amb fons públics a

Catalunya i tenen la consideració de recomanacions quan els treballs que es facin siguin a càrrec d'entitats privades.

Article 15. Pla de seguiment de l'estat dels espais agraris

1. El departament competent en matèria agrària i de desenvolupament rural ha d'establir, triennalment, un pla de seguiment, de caracterització, d'avaluació i de control o inspecció de l'estat dels espais agraris, amb el contingut bàsic següent:

a) Una determinació de les prioritats territorials a fi de caracteritzar els espais agraris, tenint en compte paràmetres de qualitat i de risc de degradació o erosió, entre altres aspectes, tenint en compte els factors enumerats en l'article 6.4.a.

b) L'abast de la tasca cartogràfica que s'ha de desenvolupar durant el trienni.

c) L'abast de les activitats de mostreig i les analítiques per a fer el seguiment i el control regular de la qualitat dels espais agraris i de llur evolució.

d) El pressupost destinat al pla de seguiment.

2. Correspon al departament competent en matèria agrària i de desenvolupament rural coordinar i, si escau, executar les actuacions previstes en el programa de cartografia i de seguiment de l'estat dels espais agraris.

3. Tota actuació sobre la cartografia i el seguiment de l'estat dels espais agraris que pot ésser duta a terme per altres departaments o organismes de la Generalitat de Catalunya diferents del departament competent en matèria agrària i de desenvolupament rural han de tenir en compte en la llur activitat les normes a què fa referència l'article 14 i han d'incorporar al sistema d'informació dels espais agraris la informació generada.

Capítol V. Infraestructures als espais agraris

Secció primera. Infraestructures d'interès general a l'espai agrari

Article 16. Concepte i classificació de les infraestructures d'interès general a l'espai agrari

Als efectes d'aquesta llei, són *infraestructures d'interès general a l'espai agrari* les que s'instal·len a l'espai agrari o l'empren i que no són només d'interès agrari, sinó d'interès per a tota la societat i l'activitat econòmica. Les infraestructures d'interès general a l'espai agrari es classifiquen en els tipus següents:

a) Aeroports, xarxes ferroviàries i xarxes viàries (carreteres, autopistes i altres vies) que ocupen un espai agrari.

b) Instal·lacions de producció i transformació d'energia, i xarxes de distribució d'energia i telecomunicacions (aèries o soterrades).

c) Infraestructures necessàries per a la prevenció i l'extinció dels incendis forestals.

Article 17. Obres per a la construcció d'infraestructures d'interès general a l'espai agrari

1. Les obres per a la construcció d'infraestructures d'interès general a l'espai agrari han de complir el que estableixen el Pla territorial sectorial agrari i el pla territorial sectorial agrari específic de la zona on s'instal·li, amb l'objectiu d'adaptar, al màxim possible, l'afectació d'aquesta infraestructura sobre el sòl agrari, la pèrdua de sòl productiu i la prevenció d'incendis forestals.

2. El departament competent en matèria agrària i de desenvolupament rural ha d'avaluar la preceptiva anàlisi de les afectacions agràries sobre l'afectació que la infraestructura projectada té sobre l'espai agrari, i ha d'establir correccions i modificacions al projecte.

3. Si la infraestructura projectada té una afectació sobre un espai catalogat d'alt valor agrari, se'n requerirà una justificació específica al promotor de la infraestructura, que haurà d'ésser valorada pel departament competent en matèria agrària i de desenvolupament rural.

Secció segona. Infraestructures agràries

Article 18. Concepte i classificació de les infraestructures agràries

Als efectes d'aquesta llei, s'entén per *infraestructures agràries* el conjunt d'elements materials necessaris per a l'accés a l'espai rural, per a l'exercici i el garantiment de l'activitat agrària i la prevenció d'incendis forestals i per a la implantació i el manteniment de la indústria agroalimentària. Les infraestructures agràries es classifiquen de la manera següent:

a) Infraestructures hidràuliques vinculades a la producció i la transformació de productes agraris, que estan formades per tots els elements necessaris per a la captació, el transport, l'emmagatzematge i la distribució de l'aigua fins als conreus, les explotacions agràries o altres emplaçaments situats als espais agraris. Resten incloses en aquesta categoria les xarxes de drenatge i de desguassos generals que passen per sòls agraris fins a collectors principals, rius o rieres naturals.

b) Xarxes viàries rurals, que estan formades per camins rurals i per les vies pecuàries, que es regiran pel que estableix llur normativa específica.

c) Infraestructures necessàries per a la concentració parcel·lària, a les quals s'integren els camins rurals que es requereixen per a donar servei a les explotacions agràries una vegada reestructurades després del procés de concentració, així com els dispositius de drenatge i els desguassos necessaris. També en formen part les infraestructures derivades de l'execució de les mesures correctores que es poden exigir per mitjà de la corresponent declaració d'impacte ambiental i les que són necessàries per a la implementació efectiva del procediment administratiu i per a la conservació i el millorament dels elements naturals, arquitectònics o ambientals, que calgui preservar.

d) Altres infraestructures vinculades a l'activitat agrària que li aporten valor i dinamització econòmica, són necessàries per a garantir les activitats agràries diferents de les que especifiquen les lletres *a*, *b* i *c* i s'han de fer a escala de l'explotació agrària per a emprar-les, com les edificacions agràries i forestals; les infraestructures relacionades amb l'energia, les tecnologies de la informació i la comunicació, l'emmagatzematge i el tractament de dejeccions ramaderes i l'emmagatzematge i el tractament de la biomassa; les infraestructures que comporten una primera transformació i la venda directa del producte agrari, com ara obradors i agrobotigues, i altres infraestructures, com ara centres d'agroturisme i granges escola, i les cabanes de pastor, els murs de pedra seca, les basses o els abeuradors.

Article 19. Camins rurals

1. Als efectes d'aquesta llei, s'entén per *camí rural* la via, pavimentada o no, que no forma part de la xarxa de carreteres, però que n'és complementària i contribueix a la vertebració del territori rural, i que, en particular, dona accés a nuclis rurals o a masies habitades o els comunica amb una carretera o un vial d'ordre superior; permet d'accedir a les explotacions agràries i facilita els treballs necessaris que s'han de fer per a la producció agrària i la comunicació amb punts d'interès turístic, cultural o patrimonial.

2. El departament competent en matèria agrària i de desenvolupament rural ha d'elaborar, en col·laboració amb les administracions locals, un inventari dels camins rurals existents a Catalunya amb l'objectiu de disposar d'un catàleg de camins rurals en què s'especifiquin la titularitat i les característiques de cadascun, com és el cas dels camins ramaders.

3. Per a elaborar l'inventari de camins rurals que estableix l'apartat 2, s'ha de partir de la següent classificació de camins rurals:

a) *Camins primaris*: són els camins rurals de connectivitat intramunicipal i intermunicipal.

b) *Camins secundaris*: són els camins rurals que donen accés a activitats agràries i a habitatges en ús.

c) *Camins terciaris*: són els camins que passen per l'espai agrari i hi resta inclosa tota pista forestal necessària per a la gestió de l'espai forestal.

Article 20. Obres per a la construcció o el millorament d'infraestructures agràries

1. El departament competent en matèria agrària i de desenvolupament rural ha de planificar, promoure i dur a terme obres per a l'execució d'infraestructures agràries, particularment, les que tenen relació amb el regadiu, la concentració parcel·lària i la xarxa viària rural, sempre seguint les indicacions del que estableix el pla territorial sectorial agrari específic de la zona corresponent.

2. Es poden dur a terme obres en infraestructures agràries d'iniciativa pública per a implantar instal·lacions industrials vinculades a l'activitat agrària o grans equipaments o serveis d'interès agrari en el medi rural quan, per llur incidència econòmica, social o ambiental, transcendeixin els interessos locals i donin resposta a les exigències del model d'ordenació territorial que estableixen el Pla territorial sectorial agrari de Catalunya o els plans territorials que el desenvolupin.

3. Les obres de millora i de construcció d'infraestructures agràries han de contribuir a la millora de l'eficiència de les activitats dutes a terme als espais agraris, de tots els mitjans necessaris per a la producció agrària i, molt particularment, dels recursos naturals, i també a la preservació i la sostenibilitat econòmica, ambiental i social dels espais agraris.

Article 21. Unitats mínimes de conreu

El departament competent en matèria agrària i de desenvolupament rural ha d'analitzar tota actuació sobre els espais agraris per a verificar que les parcel·les resultants després de l'actuació no queden per sota de les unitats mínimes de conreu que estableix la normativa vigent, a excepció dels casos degudament justificats o els casos en què les parcel·les són inferiors a les unitats mínimes de conreu abans de l'actuació, i ha de vetllar perquè la reducció de superfície conreable que pugui ocasionar l'actuació plantejada sigui sempre la mínima imprescindible.

Capítol VI. Activitat agrària periurbana

Article 22. Activitat agrària periurbana

1. Als efectes d'aquesta llei, s'entén per *activitat agrària periurbana* la que es duu a terme en zones perifèriques d'àrees urbanes i té les característiques següents:

- a) És objecte d'una forta pressió urbanística.
- b) Té la competència d'altres sectors econòmics per a l'ús del sòl i dels recursos necessaris per a la producció d'aliments.
- c) Està sotmesa a inestabilitat per les perspectives d'ús del sòl.
- d) Té una alta fragmentació parcel·lària.
- e) Està sotmesa a pressió per un ús social intensiu, que pot generar incompatibilitats amb l'activitat agrària.

2. Tota activitat agrària periurbana ha de complir els requisits següents:

- a) Produir aliments i productes forestals, tant pel que fa a béns com serveis.
- b) Contribuir a la qualitat del medi ambient i oferir serveis ambientals i forestals.
- c) Ésser una activitat professional.
- d) Aportar valors socials i culturals.

3. El departament competent en matèria agrària i de desenvolupament rural ha d'identificar i delimitar les zones amb activitat agrària periurbana, tenint en compte els factors enumerats en l'article 6.4.a, i ha de vetllar perquè tots els plans territorials sectorials agraris específics reconeguin els parcs agraris existents o altres noves iniciatives de protecció que es puguin proposar.

4. Les zones amb activitat agrària periurbana s'han de tenir en compte a l'hora de programar mesures de foment de l'activitat agrària i de desenvolupament rural,

per a garantir que la viabilitat de les explotacions no resti compromesa fruit de llur emplaçament.

5. Les parcel·les agrícoles periurbanes que, per abandonament, es troben cobertes per massa forestal es poden recuperar com a terres agrícoles amb la preceptiva autorització.

Capítol VII. Instruments per a la recuperació i la preservació de la capacitat productiva dels espais agraris en desús

Article 23. Parcel·la agrícola i ramadera en desús

1. Als efectes d'aquesta llei, són *parcel·les agrícoles i ramaderes en desús* les que no arriben a assolir almenys el 50% dels rendiments físics mitjans de les explotacions agràries de la comarca on estan situades, que s'han de quantificar d'acord amb les estadístiques oficials que elabora i publica el departament competent en matèria agrària i de desenvolupament rural i comparant els mateixos àmbits productius, i sempre que aquest desús sigui per causes imputables als propietaris o els titulars de l'explotació agrària.

2. Són parcel·les agrícoles i ramaderes en desús les que tenen alguna de les característiques següents:

a) Parcel·les que tenen sòls en procés de degradació i sense que s'hi apliquin mesures correctores, cas en el qual, per a mantenir la parcel·la agrícola i ramadera en condicions, s'han de complir, com a mínim, els criteris de la condicionalitat o, alternativament, el criteri de bones pràctiques agràries, de conformitat amb la normativa de desplegament d'aquesta llei.

b) Parcel·les que tenen sòls on les males pràctiques agràries o els usos inconvenients posen en perill collites veïnes, l'aprofitament de les parcel·les confrontants o el medi natural.

c) Parcel·les agrícoles periurbanes on el mateix estat d'abandonament o els usos inconvenients comporten un risc d'incendi forestal que afecti el nucli de població o el medi natural.

d) Parcel·les que tenen sòls que romanen sense activitat agrícola i ramadera durant tres anys consecutius, llevat que es permeti per motius agronòmics o ambientals o per altres causes justificades.

e) Parcel·les en les quals no s'han dut a terme activitats d'explotació o de conservació, en un període d'almenys cinc anys, i sense cap causa que ho justifiqui.

f) Les parcel·les classificades com a sòl urbanitzable, amb independència del règim de drets i deures que els atorga la legislació en matèria d'urbanisme, poden ésser considerades parcel·les agrícoles i ramaderes en desús fins que es desenvolupi el corresponent planejament urbanístic classificat.

3. Als espais declarats espais naturals protegits, les parcel·les que es demostra que es destinen a usos ambientals i que disposen d'un pla de gestió específic no han d'ésser declarades parcel·les agrícoles i ramaderes en desús, encara que compleixin les condicions que assenyala l'apartat 1.

4. La concreció de les consideracions objectives per a determinar que una parcel·la és una parcel·la agrícola i ramadera en desús s'ha de fer per reglament, en consonància amb el que estableix l'article 25.1.

Article 24. Inventari de parcel·les agrícoles i ramaderes en desús

1. El departament competent en matèria agrària i de desenvolupament rural, en col·laboració amb l'Administració local i les organitzacions professionals agràries més representatives i les que representen el món cooperatiu agrari, que formen part de la Taula Agrària, i els membres col·legiats dels col·legis professionals amb competències en agronomia, ha d'identificar les zones on és probable que hi hagi parcel·les agrícoles i ramaderes en desús, amb l'objectiu de tenir-ne un inventari, poder pro-

gramar les actuacions que s'han de dur a terme i preservar la capacitat productiva del sector agrari.

2. Tota persona que vulgui poder identificar parcel·les agrícoles i ramaderes en desús i formi part de les organitzacions de l'apartat 1, s'ha de registrar en una base de dades de l'Administració per a donar-se d'alta.

Article 25. Registre de parcel·les agrícoles i ramaderes en desús

1. Es crea el Registre de parcel·les agrícoles i ramaderes en desús, que depèn del departament en matèria agrària i de desenvolupament rural i inclou les parcel·les que formen part de l'inventari al qual fa referència l'article 24 i que han estat qualificades de parcel·les agrícoles i ramaderes en desús. Aquestes parcel·les resten sota la gestió del departament competent en matèria agrària i desenvolupament rural.

2. El departament competent en matèria agrària i de desenvolupament rural ha de crear mecanismes d'intermediació per a afavorir la continuïtat de l'activitat agrària a les parcel·les que deixen d'ésser explotades per llur titular.

3. El Registre de parcel·les agrícoles i ramaderes en desús ha d'impulsar fórmules de cessió de l'ús d'aquestes parcel·les i en pot promoure el lloguer, salvaguardant el dret de propietat i permetent l'obtenció de rendes.

4. El departament competent en matèria agrària i de desenvolupament rural ha de promoure l'aprovació, en el termini de sis mesos, d'un reglament que reguli el funcionament del Registre de parcel·les agrícoles i ramaderes en desús.

5. Tota parcel·la agrícola i ramadera qualificada de parcel·la en desús, de la qual no es pot identificar el titular, resta sota l'administració del Registre de parcel·les agrícoles i ramaderes en desús, que pot signar contractes d'arrendament i de cessió. Si s'identifica el propietari de la parcel·la agrícola i ramadera en desús, aquest pot recuperar-ne la gestió en les condicions que estableix l'article 26.

6. El Registre de parcel·les agrícoles i ramaderes en desús té les funcions següents:

a) Establir un registre de parcel·les agrícoles i ramaderes en desús, diferenciant les que estan en disposició d'ésser arrendades de les que no ho estan i de les que estan en tràmit d'inscripció en aquest registre.

b) Establir la renda de lloguer anual per cadascuna de les parcel·les agrícoles i ramaderes en desús que estiguin en disposició d'ésser arrendades, valoració que s'haurà d'ajustar al que estableix la legislació aplicable en matèria de règim de sòl i de valoracions dels arrendaments rústics.

c) Recollir les sol·licituds de parcel·la agrícola i ramadera en desús dels interessats.

d) Adjudicar les parcel·les als sol·licitants, per mitjà de l'establiment d'un contracte de lloguer entre el propietari de la parcel·la i el sol·licitant, a partir d'una convocatòria pública per concurrència competitiva.

e) Establir les condicions que han de complir els interessats per a accedir a les parcel·les, que s'han de fixar per reglament. El reglament regulador i les bases de cada convocatòria han de prioritzar l'adjudicació dels contractes als interessats que compleixen una o diverses de les condicions següents:

1a. Joves.

2a. Dones.

3a. Persones amb formació reglada en qualsevol àmbit de l'agricultura o la ramaderia.

4a. Persones físiques o jurídiques que tenen com a objecte social l'explotació agrària de la terra i que tenen la qualificació de prioritàries.

5a. Persones que ja treballen parcel·les situades en la mínima distància possible de la parcel·la objecte de la sol·licitud.

6a. Entitats amb personalitat jurídica que treballen amb persones amb discapacitats psíquiques o físiques i amb risc d'exclusió social, i que tenen especials dificultats per a trobar feina.

f) Fer un seguiment del compliment de les clàusules que estableix el contracte de lloguer.

7. El departament competent en matèria d'agricultura i de desenvolupament rural ha d'incorporar d'ofici en el Registre les parcel·les de titularitat pública o de les quals l'Administració té la gestió efectiva, de qualsevol nivell administratiu, que estan en desús, i n'ha de fer la publicitat pertinent.

8. El Registre de parcel·les agrícoles i ramaderes en desús ha de tenir en compte i ha d'establir mecanismes de relació pertinents amb les iniciatives que l'Administració local hagi posat en funcionament amb el mateix objectiu que aquest registre.

Article 26. Recuperació d'una parcel·la

El propietari d'una parcel·la que és en situació de lloguer en el Registre de parcel·les agrícoles i ramaderes en desús pot recuperar la possibilitat de treballar-la en les condicions següents:

a) Si no hi ha cap contracte de lloguer vigent en el moment en què el propietari vol recuperar la parcel·la i hi ha el compromís que la posarà en producció.

b) Si hi ha un contracte de lloguer, quan aquest finalitzi. Si el propietari vol cancel·lar el contracte de lloguer, ha d'indemnitzar el llogater per l'import de les inversions que ha fet a la parcel·la.

Article 27. Declaració de parcel·la agrícola i ramadera en desús

1. Les persones físiques que són agricultors professionals, a títol individual o per mitjà de les organitzacions professionals més representatives, les cooperatives agràries, les persones jurídiques que tenen com a objecte social l'explotació agrària de la terra i les persones que són membres de col·legis professionals relacionats amb l'activitat agrària, poden comunicar la presumpta existència d'una parcel·la agrícola i ramadera en desús al departament competent en matèria agrària i de desenvolupament rural, a les seus dels serveis territorials o per mitjà de la xarxa d'oficines comarcals.

2. Si el departament competent en matèria agrària i de desenvolupament rural aprecia que es donen en la parcel·la de què es tracta les circumstàncies que estableix l'article 23, s'ha d'iniciar un procediment d'ofici per a declarar en desús la dita parcel·la.

3. El departament competent en matèria agrària i de desenvolupament rural, des l'inici del procediment de la declaració de parcel·la agrícola i ramadera en desús, ha de promoure el contacte amb qui té la propietat de la parcel·la per a esbrinar quines són les causes de la manca d'activitat agrària en aquesta i ha d'advertir el titular de les conseqüències del manteniment d'aquesta situació.

4. La declaració de parcel·la agrícola i ramadera en desús s'ha de fer per mitjà d'una resolució dictada pel director general competent en matèria agrària i de desenvolupament rural, que s'ha de fonamentar en un informe tècnic emès pels serveis del seu departament.

5. Abans de dictar la resolució de declaració de parcel·la agrícola i ramadera en desús, s'ha de donar audiència al titular o els titulars de la parcel·la afectada i obrir un període d'informació pública de l'expedient per un termini de vint dies.

6. Contra la resolució que declara una parcel·la agrícola i ramadera en desús, es pot interposar un recurs d'alçada davant el conseller competent en matèria agrària i de desenvolupament rural.

Article 28. Efectes de la declaració de parcel·la agrícola i ramadera en desús

1. Tota parcel·la agrícola i ramadera en desús passa a formar part, d'una manera provisional, del Registre de parcel·les agrícoles i ramaderes en desús, fet que s'ha de comunicar al propietari i el titular de l'explotació agrària, si escau.

2. El departament competent en matèria agrària i de desenvolupament rural ha de fer un seguiment de la utilització de les parcel·les declarades parcel·les agrícoles i ramaderes en desús.

3. Una vegada transcorreguts tres mesos des de la declaració de parcel·la agrícola i ramadera en desús, si es mantenen les circumstàncies que van motivar la declaració, s'entén incomplerta la funció social de l'ús de la terra i, com que s'infrautilitza, la parcel·la passa a formar part, d'una manera definitiva, del Registre de parcel·les agràries i ramaderes en desús, moment en què l'Administració pot començar a tramitar-ne l'arrendament.

4. L'arrendament forçós que estableixi l'Administració es regeix per la legislació catalana en matèria d'arrendaments rústics.

5. La durada de l'arrendament és la que estableix, per a cada tipologia de contracte, la Llei 3/2017, del 15 de febrer, del llibre sisè del Codi civil de Catalunya, relatiu a les obligacions i els contractes, i de modificació dels llibres primer, segon, tercer, quart i cinquè.

Disposicions addicionals

Primera. Accés a les tecnologies de la informació i la comunicació en les zones agràries periurbanes i formació

El departament corresponent ha d'elaborar un programa específic i definir accions concretes per a assegurar l'arribada de la telefonia mòbil i de la fibra òptica o d'altres sistemes sense fil, amb la mateixa qualitat i velocitat pel que fa a l'accés a les xarxes de veu i dades, i per a potenciar l'aplicació de les tecnologies de la informació i la comunicació en l'activitat agrària i ramadera de les zones periurbanes.

Segona. Formació

1. El departament competent ha d'impulsar accions de formació, d'emprenedoria i d'innovació a les zones agràries periurbanes per a la població de les ciutats, i ha de posar un èmfasi especial als centres educatius.

2. El departament competent ha d'elaborar programes i impulsar aules de formació, d'emprenedoria, d'innovació i de divulgació destinats als centres educatius i als ciutadans en general per a donar a conèixer el procés de producció d'aliments.

Tercera. Abandonament de les finques a les zones de muntanya

El departament competent en matèria agrària i de desenvolupament rural ha d'elaborar un programa específic, amb accions i recursos complementaris de suport, per a evitar l'abandonament de les finques a les zones de muntanya, amb l'objectiu de compensar les dificultats climàtiques i orogràfiques que dificulten la viabilitat econòmica de les explotacions agràries i ramaderes als Pirineus.

Quarta. Extinció de les concessions administratives per a constituir explotacions familiars o comunitàries

1. S'extingeixen les concessions administratives atorgades amb la finalitat de constituir explotacions familiars o comunitàries, a les quals fa referència la Llei de reforma i desenvolupament agrari, aprovada pel Decret 118/1973, del 12 de gener, i adjudicades per l'extingit Institut Nacional de Reforma i Desenvolupament Agrari (IRIDA), que va transferir les seves competències a la Generalitat de Catalunya per mitjà del Reial decret 241/1981, del 9 de gener, i el Reial decret 968/1986, del 25 d'abril, en matèria de desenvolupament agrari, i es van assignar al Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca pel Decret 50/1981, del 2 de març, i el Decret 167/1986, del 5 de juny.

2. Resten sense cap efecte les concessions atorgades amb la finalitat de constituir explotacions familiars o comunitàries i se n'autoritza la cancel·lació registral, amb les limitacions dels supòsits entre vius i per causa de mort que estableixen l'article 28 i concordants de la Llei de reforma i desenvolupament agrari, aprovada pel Decret 118/1973, del 12 de gener.

Cinquena. Assessorament i acompanyament a l'arrendatari

El departament competent en matèria agrària i de desenvolupament rural ha de donar assessorament i acompanyament tècnic a l'arrendatari de la parcel·la en desús, per a garantir la viabilitat de la nova explotació agrària.

Sisena. Finques sense propietari conegut

1. Les finques objecte d'un procés de concentració parcel·lària, el propietari de les quals és desconegut, s'han d'incorporar a l'acta de reorganització de la concentració parcel·lària, en la qual s'ha de fer constar aquesta circumstància i consignar, si escau, les situacions possessòries existents. Aquestes finques no s'han d'inscriure en el Registre de la Propietat mentre no n'aparegui el propietari.

2. El departament competent en matèria de concentració parcel·lària està facultat, dins dels cinc anys següents a la data de l'acta de reorganització, per a reconèixer el domini d'aquestes finques a favor de qui ho acrediti suficientment i per a ordenar, en aquest cas, que es protocolitzin les corresponents rectificacions de l'acta, de les quals el notari ha d'expedir una còpia a fi que s'inscriguin en el Registre de la Propietat amb subjecció al mateix règim de l'acta.

3. El departament competent en matèria de concentració parcel·lària resta facultat, fins que s'identifiqui el propietari, per a incloure les finques de propietari desconegut en el Registre de parcel·les agrícoles i ramaderes en desús.

Disposicions finals

Primera. Habilitació pressupostària

Els preceptes que eventualment comportin despeses amb càrrec als pressupostos de la Generalitat produeixen efectes a partir de l'entrada en vigor de la llei de pressupostos corresponent a l'exercici pressupostari immediatament posterior a l'entrada en vigor d'aquesta llei.

Segona. Desplegament reglamentari

S'autoritza el Govern perquè dicti les disposicions necessàries per a desplegar i aplicar aquesta llei, sens perjudici de les habilitacions expresses de desplegament i execució que aquesta llei estableixi a favor del departament competent en matèria agrària i de desenvolupament rural.

Tercera. Entrada en vigor

1. Aquesta llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*, sens perjudici del que estableix l'apartat 2.

2. Les disposicions contingudes en el capítol III d'aquesta llei, excepte les de la lletra j de l'article 11, tenen efectes des de l'endemà d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* l'aprovació definitiva del Pla territorial sectorial agrari de Catalunya o dels plans territorials sectorials agraris específics que corresponguin.

Palau del Parlament, 16 de maig de 2019

La secretària de la Comissió, Múnia Fernández-Jordán Celorio; el president de la Comissió, Marc Solsona i Aixalà

Article 1. Objecte

Apartat 1

Esmena 2

SP del Partit Popular de Catalunya (1)

De modificació de l'apartat 1 de l'article 1

1.1. L'objecte d'aquesta llei és establir disposicions per a la definició, la planificació i la gestió dels espais agraris de Catalunya, la determinació del seu règim jurídic i la regulació dels supòsits i de les modalitats d'intervenció pública, per assegurar que es pugui utilitzar de la manera més beneficiosa possible pel sector agrari, amb la finalitat que compleixi amb el seu objectiu, que és la producció d'aliments en el marc d'una explotació agrària *econòmicament viable i d'acord amb la normativa vigent*.

Apartat 2

Esmena 6

GP de Ciutadans (5)

~~De supressió i addició de l'article 1.2. que passaria a tenir el següent redactat~~

1.2. Als efectes d'aquesta llei, es defineixen els espais agraris de la següent manera:

Espai agrari: S'entén per espai agrari el conjunt d'espais amb aptitud i vocació productiva d'ús agrícola, ramader o forestal, que constitueixen ecosistemes transformats per l'explotació i l'ocupació humanes i que són, majoritàriament, destinats a la producció d'aliments i matèries primeres, o susceptibles de ser-hi destinats, i que formen part essencial de la matriu territorial, *i que inclouen els marges i franges que fan de límit entre parcel·les*.

Subapartat 3

Esmena 7

SP del Partit Popular de Catalunya (2)

~~De supressió a l'apartat 1.2.3 de l'article 1~~

1.2.3. Espais d'Alt Valor Agrari. A efectes d'aquesta llei es consideren espais d'alt valor agrari aquells que assoleixen un valor significatiu en els factors socio-econòmics, ambientals i territorials descrits en l'apartat 6.2.1 d'aquesta llei, i que per tant són d'interès general per la societat i cal protegir-los, ~~encara que no tingui activitat agrària en l'actualitat~~.

Esmena 9

GP Socialistes i Units per Avançar (2)

D'addició a l'article 1.2.3

Article 1. Objecte

[...]

1.2.3. Espais d'Alt Valor Agrari. A efectes d'aquesta llei es consideren espais d'alt valor agrari aquells que assoleixen un valor significatiu en els factors socio-econòmics, ambientals i territorials descrits en l'apartat 6.2.1 d'aquesta llei, i que per tant són d'interès general per la societat i cal protegir-los, *encara que no tingui activitat agrària en l'actualitat. Aquests Espais d'Alt Valor Agrari es definiran mitjançant un procés participatiu i transparent entre el Departament corresponent i el sector agrari*.

Article 2. Finalitats

Apartat 1

Lletra A

Esmena 15

SP del Partit Popular de Catalunya (3)

De modificació de la lletra a, de l'apartat 1 de l'article 2

a) La preservació i la protecció dels espais agraris, entès en primer lloc, com un factor de producció d'aliments, així com d'altres productes (béns i serveis)i, en segon lloc, com un element de conservació de la cultura, la biodiversitat *cultivada*.

Apartat 2

Esmena 20

SP del Partit Popular de Catalunya (4)

D'addició d'una nova lletra g a l'apartat 2 de l'article 2

[...] i dinamitzar-los socioeconòmicament.

g) *Potenciar el sector agrari mitjançant l'impuls de deduccions fiscals específiques pel conjunt de l'activitat, i en particular les adreçades a les àrees amb disminució de l'activitat agrària i ramadera o en risc de despoblament.*

2.3. En relació als edificis construïts [...].

Article 3. Promoció i normes sobre la gestió sostenible dels espais agraris

Apartat 2

Lletra A

Esmena 23

GP de Ciutadans (13)

De modificació i supressió de l'article 3.2.a. que passaria a tenir el següent redactat

a) La producció i el subministrament *d'aliments, béns i serveis* a la societat, ~~que l'orienti cap a la sobirania alimentària.~~

Lletra C

Esmena 24

SP del Partit Popular de Catalunya (5)

De supressió i addició a la lletra c, de l'apartat 2 de l'article 3

c) La gestió del medi, ~~el manteniment del paisatge~~ i el respecte per les condicions mediambientals, i la conservació de la biodiversitat *cultivada*.

Apartat 4

Esmena 26

GP Socialistes i Units per Avançar (6)

D'addició i de supressió de l'article 3.4

Article 3. Promoció i normes sobre la gestió sostenible dels espais agraris

3.4. El Departament competent en matèria agrària i desenvolupament rural ha d'elaborar i difondre normes i/o recomanacions sobre:

a) Tècniques de conreu, rotacions i alternatives, amb l'objectiu d'assegurar la fertilitat dels sòls i per tant, la seva sostenibilitat futura.

b) La millora de la fertilització i aplicació de matèria orgànica al sòl.

c) En general, treballs i operacions del sòl o en els sòls que puguin incidir sobre la seva capacitat agrològica (l'erosió, la compactació, la salinització del terreny, etc.).

~~d) Instruments d'ordenació forestal.~~

e) Gestió de prats i pastures.

f) Directrius sobre el paisatge agrari.

g) Altres aspectes que entrin en el marc de les competències del Departament competent en matèria d'agricultura i desenvolupament rural.

h) *Directrius de gestió forestal i prats de pastures.*

Article 7. Elaboració i tramitació del Pla territorial agrari

Apartat 2

Esmena 41

SP del Partit Popular de Catalunya (6)

~~De supressió~~ i *addició* a l'apartat 2 de l'article 7

7.2. El procediment d'elaboració ha de comptar amb la participació de la ciutadania i els ens locals, els col·legis professionals, especialment els competents en matèria d'agronomia i forests, entitats ecologistes i altra societat civil organitzada, i la consulta preceptiva a les *Organitzacions Empresarials, les Organitzacions Professionals Agràries més representatives, el centre de la propietat forestal* i la representació del món cooperatiu agrari a fi de conèixer i ponderar els interessos privats i públics relacionats.

Esmena 43

GP Socialistes i Units per Avançar (8)

De modificació de l'apartat 2 de l'article 7

Article 7. Elaboració i tramitació del Pla territorial agrari

[...]

7.2. El procediment d'elaboració ha de comptar amb la participació de la ciutadania i els ens locals, els col·legis professionals, especialment els competents en matèria d'agronomia i forests, entitats ecologistes i altra societat civil organitzada, i la consulta preceptiva a les Organitzacions Professionals Agràries ~~més representatives~~ *i al Centre de la Propietat Forestal* i la representació del món cooperatiu agrari a fi de conèixer i ponderar els interessos privats i públics relacionats.

[...]

Article 9. Les relacions entre la planificació territorial agrària i el planejament urbanístic i la protecció mediambiental

Apartat 3

Esmena 48

SP del Partit Popular de Catalunya (7)

D'addició a l'apartat 3 de l'article 9

9.3. Les declaracions per acord del Govern dels espais naturals i els plans de gestió i ús d'aquests espais i els plans especials que els regulin i la planificació territorial agrària han de ser coherents entre sí amb integració de tots els béns jurídics. *A aquest respecte, la planificació respectarà els usos i activitats presents al territori i que han de permès l'existència dels espais actuals, donant prevalença en la Planificació als Plans Territorials Agraris.*

Esmena 49

GP de Ciutadans (31)

De modificació i **addició** de l'article 9.3. que passaria a tenir el següent redactat

9.3. Les declaracions per acord del Govern dels espais naturals i els plans de gestió i ús d'aquests espais i els plans especials que els regulin i la planificació territorial agrària han de ser coherents entre sí amb integració de tots els béns jurídics. ***Al respecte, la planificació respectarà els usos i activitats presents al territori i que han permès l'existència dels espais actuals, donant prevalença en la Planificació als Plans Territorials Agraris.***

Article 12. Tramitació

Esmena 54

SP del Partit Popular de Catalunya (8)

D'addició a l'article 12

El contingut de l'Anàlisi d'afeccions agràries, que ha de formar part de la memòria de les figures de planejament i dels projectes d'obra indicats en l'article 9 els articles 9 i 10, ha de ser pres en consideració per l'òrgan que els hagi d'aprovar. En especial l'Anàlisi d'afeccions agràries s'ha de considerar en els informes preceptius que elabora el departament competent en matèria agrària i desenvolupament rural.

L'òrgan competent per a l'emissió dels informes preceptius d'Anàlisi d'afeccions agràries els ha d'emetre en el termini d'un mes, quan es tracti d'informes sobre projectes d'obra i d'infraestructures, i figures de planejament urbanístic derivat, i en el termini de dos mesos, quan es tracti de figures de planejament territorial o de planejament urbanístic general, *les declaracions per acord del Govern dels espais naturals, els plans de gestió i ús d'aquests espais i els plans especials que els regulin, així com la resta de supòsits.*

Superats els terminis indicats en aquest article, el silenci administratiu cal entendre'l positiu excepte pels supòsits contemplats a l'article 9.3, tret que s'hagin incorporat al projecte els estudis de comptabilització entre l'activitat agrària i els plans objecte d'aprovació.

Article 18. Classificació de les infraestructures agràries

Lletra c

Esmena 59

SP del Partit Popular de Catalunya (9)

~~De supressió i~~ *addició a la lletra c de l'article 18*

c) Infraestructures necessàries per a la concentració parcel·lària. S'integren en aquesta categoria ~~els camins rurals que es requereixin per a donar servei a les explotacions un cop reestructurades després del procés de concentració, així com els dispositius de drenatge i els desguassos necessaris. També en formen part~~ les infraestructures derivades de l'execució de les mesures correctores que es puguin exigir a través de la corresponent declaració d'impacte ambiental i aquelles altres que siguin necessàries per a la implementació efectiva del procediment administratiu i per a la conservació i millora dels elements naturals, arquitectònics o ambientals, que calgui preservar. *Quan aquests béns estiguin afectes a un projecte d'irrigació, en tant en quan el seu ús sigui necessari per a la comunitat del regadiu, quedaran afectes a la Comunitat de Regants resultant del procés de concentració.*

Article 19. Camins rurals

Apartat 1

Esmena 62

SP del Partit Popular de Catalunya (10)

D'addició a l'apartat 1 de l'article 19

19.1. El departament competent en matèria agrària i desenvolupament rural, elaborarà, en col·laboració amb l'administració local, *i prèvia consulta a les organitzacions professionals agràries i a les propietats veïnes*, un inventari dels camins rurals existents a Catalunya amb l'objectiu de disposar d'un catàleg de camins rurals on s'especifiqui la titularitat i les característiques de cada un, com és el cas dels camins ramaders.

Article 20. Obres per la construcció d'infraestructures agràries

Addició de nous apartats

Esmena 67

GP de Ciutadans (45)

D'addició d'un nou punt 4, 5, 6, 7, 8 i 9 a l'article 20 que passaria a tenir el següent redactat

20.4. En cas que la millora o construcció d'infraestructures agràries requereixi l'ocupació de propietats privades de manera permanent o temporal, es seguirà el procediment d'expropiació forçosa o qualsevol altre que garanteixi la indemnització de la pèrdua de sòl o d'aprofitament de la collita.

20.5. Planificació i programació d'obres. Quan la naturalesa, la dispersió i l'abast territorial de les obres ho aconsellin, i especialment pel que fa a les actuacions esmentades en els apartats 1 i 2 d'aquest article, el departament competent en matèria d'agricultura i desenvolupament rural pot elaborar plans d'obres per a dirigir i orientar les actuacions que s'hagin de desenvolupar.

20.6. Procediment d'elaboració i aprovació dels plans d'obres.

a) Els processos de planificació han de comptar amb la participació de les administracions locals de l'àrea afectada i amb les associacions i entitats representatives de les persones físiques i jurídiques que siguin beneficiàries potencials de les obres esmentades i la consulta preceptiva a les Organitzacions Empresarials i Professionals Agràries i a les entitats representatives del món cooperatiu agrari. En el supòsit que la planificació afecti als recursos hídrics o la qualitat de les aigües, l'Administració hidràulica ha d'emetre informe determinant.

b) Durant la redacció es durà a terme un procediment d'informació pública d'acord amb el que preveu la legislació en matèria d'avaluació ambiental estratègica de plans i programes.

c) L'aprovació dels plans d'obres correspon al conseller o consellera del departament competent en matèria d'agricultura i desenvolupament rural.

20.7. Execució de les obres

a) En aquells supòsits en què el volum i abast de les obres i el seu impacte territorial o social ho facin aconsellable, es poden redactar avantprojectes o estudis previs informatius que, acompanyats dels estudis d'impacte ambiental s'hauran de sotmetre a informació pública i consulta dels ens locals de l'àrea afectada. Els projectes constructius s'han de sotmetre a informació pública i audiència als ens locals de l'àrea afectada. La durada i els termes de l'exposició pública del documents esmentats seran els que s'estableixin reglamentàriament.

b) Finalitzat el tràmit d'informació pública i audiència, el departament competent en matèria d'agricultura i desenvolupament rural tenint en compte les al·legacions presentades, ha d'adoptar la resolució d'aprovació, total o parcial, o de suspensió de la tramitació del projecte.

c) L'aprovació dels projectes comportarà la declaració d'utilitat pública de les obres i la necessitat d'ocupació dels terrenys, segons allò que preveu la normativa en matèria d'expropiació forçosa.

d) Les obres públiques en infraestructures agràries, poden ser executades directament per la pròpia administració a través del departament competent en matèria d'agricultura i desenvolupament rural, o mitjançant ens instrumentals o empreses públiques. També es poden executar per mitjà de qualsevol de les modalitats previstes en la legislació de contractes del sector públic.

e) Un cop finalitzada i rebuda l'obra pel departament competent en matèria d'agricultura i desenvolupament rural, es procedeix al lliurament als beneficiaris, als quals correspon la seva conservació i manteniment de les condicions de l'ús a partir de la seva posada en servei.

f) En el cas d'execució simultània de processos de concentració parcel·lària i d'obres de regadiu, la realització material de les obres en infraestructures agràries

s'ha de coordinar amb el procediment de concentració parcel·lària. L'execució de les obres pot dur-se a terme en qualsevol moment del procediment i s'ha de procurar compassar les fases administratives a l'execució d'aquestes, de manera que es produeixin els mínims perjudicis als beneficiaris.

g) L'aprovació de l'acord de concentració parcel·lària comporta la facultat d'ocupar temporalment fins a la recepció de les obres, qualsevol terreny que sigui necessari per a dur a terme el projecte d'obres així com la d'establir les servituds permanents necessàries per a les infraestructures agràries. Els beneficiaris de l'actuació estan obligats a deixar lliures els terrenys necessaris per a les obres i instal·lacions annexos.

20.8. Obres necessàries per a la concentració parcel·lària

Les obres qualificades com a pròpies o necessàries per a la concentració parcel·lària són executades amb càrrec al pressupost del departament competent en matèria d'agricultura i desenvolupament rural.

Es poden establir acords de cofinançament amb les administracions locals beneficiàries o amb empreses i organismes privats que vulguin participar en l'execució. En aquest darrer supòsit, s'ha d'establir el corresponent conveni de col·laboració en el qual s'hi ha de determinar l'import de la participació financera privada, la finalitat a la qual s'ha d'aplicar i les contrapartides que s'estableixin, que en tot cas no poden suposar la cessió de la titularitat de la infraestructura, i tenint en compte els principis rectors de la contractació del sector públic.

20.9. Obres de millora i consolidació de la xarxa de camins rurals

Les obres corresponents a la millora i consolidació de la xarxa de camins rurals executades directament o amb participació del departament competent en matèria de desenvolupament rural han d'anar a càrrec del pressupost d'aquest departament, ja sigui íntegrament, o en la part corresponent a la seva participació. Es poden establir acords de finançament amb les administracions locals, el sector privat, o amb els beneficiaris de les actuacions.

Esmena 68

SP del Partit Popular de Catalunya (11)
D'addició d'un nou apartat 4 a l'article 20

[...], i molt particularment dels recursos naturals.

4. Quan l'execució de les obres per la construcció d'infraestructures agràries requereixi l'ocupació de propietats privades s'iniciarà el procediment d'expropiació forçosa.

Addició de nous articles

Esmena 70

GP de Ciutadans (46)
D'addició d'un nou article 21 bis que passaria a tenir el següent redactat

Reordenació de la propietat. Concentració parcel·lària

La concentració parcel·lària és un procediment administratiu d'ordenació de l'estructura parcel·lària de les finques rústiques amb la finalitat d'agrupar-les el màxim possible en mans dels seus propietaris per constituir explotacions d'estructura i dimensions més eficients.

21.1.bis. El procediment ordinari s'estructura en les següents fases:

a) Estudis preliminars. Són tots aquells treballs que permeten determinar la viabilitat, des del punt de vista de la dispersió parcel·lària i de la sostenibilitat dels sòls d'ús agrari, d'una possible concentració parcel·lària en un territori determinat.

b) Inici. Per acord del Govern que en declara la seva utilitat pública i urgent execució i en delimita el seu perímetre.

c) Bases Provisionals. Determinen a efectes de la concentració parcel·lària, les finques incloses dins el seu perímetre i el seu règim de propietat de forma provi-

sional. Aquest document s'ha de notificar individualment als interessats, podent aquests presentar-hi al·legacions.

d) *Bases Definitives.* Estableixen de forma definitiva i a efectes de la concentració parcel·lària, la forma i superfície de les finques incloses dins el perímetre de la concentració i el seu règim de propietat. Contra la resolució de la seva aprovació, que s'ha de notificar individualment als interessats, es pot interposar recurs d'alçada.

e) *Projecte de concentració.* Proposa una nova reordenació de les finques i la propietat.

Aquest document s'ha de notificar individualment als interessats, podent aquests presentar al·legacions.

f) *Acord.* Estableix la nova reordenació de les finques i la propietat. Contra aquest document, que s'ha de notificar individualment als interessats, es pot interposar recurs d'alçada.

g) *Acta de Reorganització de la Propietat.* Trasllada el resultat de l'Acord als nous títols de propietat resultants del procediment de concentració parcel·lària que són lliurats als propietaris un cop protocol·litzats per notari i inscrits al Registre de la Propietat.

21.2.bis. El procediment abreujat integra en un mateix document les fases de Bases Provisionals i Projecte d'una banda i les fases de Bases Definitives i Acord per l'altra.

21.3.bis. Modalitats d'inici de la concentració parcel·lària

a) El procediment es pot iniciar d'ofici en aquelles zones en què l'administració destina recursos públics per a la implantació d'un nou regadiu o per la modernització d'un ja existent, sempre que raons de caràcter tècnic i econòmic ho aconsellin.

b) També es pot posar en marxa el procediment a petició dels beneficiaris de la zona quan es compleixin algun dels següents requisits:

i Que ho sol·liciti la majoria dels propietaris de la zona on es pretén realitzar la concentració parcel·lària.

ii Que ho sol·liciti un nombre de propietaris sempre que aglutinin més de les tres quartes parts de la superfície a concentrar.

iii Que ho sol·liciti la majoria dels titulars d'explotacions agràries de la zona que es pretén concentrar, sempre que comptin amb la conformitat dels propietaris de les finques que exploten i que aglutinin més de la meitat de la superfície a concentrar.

21.4.bis. Desenvolupament reglamentari

Per norma de caràcter reglamentari s'ha d'establir el procediment que desenvolupi els apartats 1, 2. i 3 d'aquest article que ha de garantir la participació dels ens locals afectats.

21.5.bis. Un cop finalitzada la concentració parcel·lària, el Departament competent en matèria d'agricultura ha d'analitzar si la nova estructura parcel·lària resultant de la mateixa pot comportar una modificació a l'alça en les unitats mínimes de conreu establertes al municipi i si aquest fos el cas, ha de proposar al Govern la seva adaptació, prèvia audiència als ens locals afectats.

21.6.bis. Establiment de servituds i usos sobrants de la massa comuna

En el cas de concentracions parcel·làries que es realitzen amb la finalitat de reordenar les finques rústiques i la seva propietat abans de la instauració d'un nou regadiu o la modernització d'un ja existent, els treballs de la concentració parcel·lària poden establir servituds d'aqüeducte per al pas de drenatges soterrats i de les canonades necessàries per a la transformació o millora de la zona, amb el corresponent dret de pas del personal i mitjans necessaris, tant per a la col·locació com per a les reparacions i manteniment futur.

L'establiment d'aquestes servituds no dona dret a indemnització, sens perjudici de l'obligació de rescabalar al propietari pels danys que es produeixin als conreus per l'ús d'aquestes servituds per part de la corresponent comunitat de regants.

Les terres sobrants resultants de la massa comuna poden ser destinades a finalitats que beneficiïn el conjunt dels agricultors de la zona i a finalitats de caràcter ambiental.

L'adjudicació o cessió de les terres sobrants pot recaure en la Generalitat de Catalunya, en les entitats municipals corresponents, comunitats de regants, associacions de propietaris constituïdes a l'efecte o qualsevol altra entitat que a judici del Departament competent en matèria d'agricultura i de desenvolupament rural reuneixi les condicions per a la seva òptima gestió, donant preferència als que realitzin la seva activitat dins el perímetre de la zona de concentració parcel·lària.

21.7.bis. El departament competent en matèria d'agricultura i de desenvolupament rural pot establir convenis de col·laboració amb altres Administracions o entitats amb la finalitat de col·laborar conjuntament en la preparació i execució dels treballs administratius de reorganització de la propietat i en la elaboració dels estudis i projectes que fossin necessaris, o en el seu finançament.

21.8.bis. Les concentracions de caràcter privat que es presentin a l'Administració han de contenir una memòria tècnica. Aquesta memòria ha de reflectir la situació actual de les parcel·les que es vol concentrar i la proposta de reorganització de la propietat, així com el document de compensació on els interessats mostraran la seva conformitat expressa a les diferències, entre els valors assignats a les aportacions i a les adjudicacions que s'hagin fet a cada propietari i la forma adoptada per la seva compensació, que pot ser una quantia econòmica convinguda o amb part de la superfície de les parcel·les aportades o altres admesa en dret.

En les operacions que es realitzin a l'empara de la concentració privada, incloent també el seu resultat final, no regeixen les normes sobre les unitats mínimes de conreu.

L'Administració ha de donar suport administratiu a les iniciatives particulars orientades a l'agrupació de les seves explotacions mitjançant l'assessorament tècnic i jurídic, la redacció de memòries tècniques, projectes de concentració parcel·lària, la posada en marxa del procediment corresponent i la redacció dels nous títols de propietat.

Article 24. Inventari de parcel·les agrícoles i ramaderes en desús

Esmena 78

SP del Partit Popular de Catalunya (12)

~~De supressió a l'article 24~~

Per tal de preservar la capacitat productiva del sector agrari, el departament competent en matèria agrària i desenvolupament rural, en col·laboració amb l'administració local i les Organitzacions Professionals Agràries ~~més representatives~~ i la representació del món cooperatiu agrari, identificarà les zones on sigui probable que hi hagi parcel·les agrícoles i ramaderes en desús, amb l'objectiu de tenir un inventari de les mateixes i poder programar les actuacions a portar a terme.

Article 25. Registre de parcel·les agrícoles i ramaderes en desús

Esmena 82

SP del Partit Popular de Catalunya (13)

~~De supressió de tot l'article 25~~

Apartat 2

Esmena 87

GP de Ciutadans (55)

~~De modificació i supressió de l'article 25.2.a i b que passaria a tenir el següent redactat~~

~~25.2. Les parcel·les identificades com a parcel·les en desús, de les quals no es pugui identificar el titular, passaran a formar part tant sols de manera provisional del registre de parcel·les agràries en desús. ~~quedaran sota administració del registre de~~~~

terres, que podrà signar contractes d'arrendament i de cessió. En el cas que s'identifiqui el propietari, podrà recuperar la gestió de la parcel·la en les següents condicions:

a) Si no hi ha contracte de lloguer, al mateix moment. El propietari podrà decidir si la posa a disposició del registre o bé si la posa en producció ell mateix.

b) Si hi ha contracte de lloguer, quan aquest finalitzi. Si el propietari vol cancel·lar el contracte de lloguer, haurà d'indemnitzar el llogater per l'import de les inversions que hagi realitzat a la parcel·la.

Article 26. Recuperació d'una parcel·la

Esmena 93

SP del Partit Popular de Catalunya (14)

~~De supressió de tot l'article 26~~

Article 27. Declaració de parcel·la agrària en desús

Apartat 1

Esmena 94

GP de Ciutadans (60)

~~De modificació i supressió de l'article 27.1. que passaria a tenir el següent redactat~~

~~27.1. Poden comunicar la presumpta existència d'una parcel·la agrària en desús les persones físiques o jurídiques que siguin agricultors professionals, a títol individual o a través de les organitzacions professionals més representatives, les cooperatives agràries, les persones jurídiques que tinguin com objecte social l'explotació agrària de la terra i les persones membres de col·legis professionals relacionats amb l'activitat agrària, que ho faran al departament competent en matèria agrària i desenvolupament rural a les seus dels serveis territorials o a través de la xarxa d'oficines comarcals.~~

Esmena 95

SP del Partit Popular de Catalunya (15)

~~De supressió i addició a l'apartat 1, de l'article 27~~

~~27.1. Poden comunicar la presumpta existència d'una parcel·la agrària en desús les persones físiques que siguin agricultors professionals, a títol individual o a través de les organitzacions professionals més representatives, les cooperatives agràries, les persones jurídiques que tinguin com objecte social l'explotació agrària de la terra i les persones membres de col·legis professionals relacionats amb l'activitat agrària, i les organitzacions empresarials que ho faran al departament competent en matèria agrària i desenvolupament rural a les seus dels serveis territorials o a través de la xarxa d'oficines comarcals.~~

Article 28. Efectes de la declaració com a parcel·la agrària en desús

Apartat 1

Esmena 96

GP de Ciutadans (61)

~~De modificació i supressió de l'article 28.1. que passaria a tenir el següent redactat~~

~~28.1. La declaració de parcel·la agrària en desús es produirà mitjançant resolució dictada pel director general competent en matèria de desenvolupament rural amb fonament en un informe tècnic emès pels serveis del mateix departament per un tècnic col·legiat competent en matèria agrària i desenvolupament rural. Abans de dictar la resolució de declaració de parcel·la agrària en desús, s'ha de donar audiència al titular o titulars de la parcel·la afectada i s'ha d'obrir un període d'informació pública de l'expedient per un termini de vint dies. Contra la resolució que declari la parcel·la agrària en desús es pot interposar recurs d'alçada davant el conseller competent en matèria agrària i desenvolupament rural.~~

Apartat 2

Esmena 97

GP de Ciutadans (62)

De supressió i addició de l'article 28.2. que passaria a tenir el següent redactat

28.2. Quan una parcel·la s'hagi declarat com a parcel·la agrària en desús passarà a formar part, de manera provisional, del registre de parcel·les agràries en desús, fet que es comunicarà a la propietat i al titular de l'explotació parcel·la agrària, si s'escau.

La parcel·la agrària declarada en desús que sigui de titularitat pública segons l'article 25.4 passarà a formar part de manera definitiva del registre de parcel·les agràries en desús, i es podrà iniciar el procés d'arrendament o altre fórmula de cessió d'ús que escaigui.

Addició de noves disposicions addicionals

Esmena 100

SP del Partit Popular de Catalunya (16)

D'addició d'una disposició addicional primera

Disposició addicional primera. Procés participatiu per a la determinació dels Espais d'Alt Valor Agrari

1. *El departament de la Generalitat competent en matèria agrària, en el termini d'un any, obrirà un procés participatiu transparent amb els col·legis professionals i les organitzacions empresarials agràries, per a l'elaboració d'una directriu tècnica de base que permeti l'adequada ponderació dels diferents espais agraris amb l'objectiu de poder determinar el «valor significatiu» als efectes d'aplicació d'aquesta Llei i en base als paràmetres previstos a l'article 6.2.1.*

2. *Quinquennialment el departament competent en matèria agrària revisarà la directiu establerta a l'apartat anterior.*

Esmena 103

SP del Partit Popular de Catalunya (17)

D'addició d'una disposició addicional segona

Disposició addicional segona. Deducció fiscal per a les explotacions agrícola, ramadera o forestal en àrees amb disminució de l'activitat agropecuària o en risc de despoblament

El Govern, a través del departament competent en matèria de tributs, aprovarà una deducció fiscal a favor dels titulars d'explotacions agrícoles, ramaderes o forestals que se situïn a municipis amb regressió de l'activitat agropecuària o en situació de despoblament.

Esmena 106

SP del Partit Popular de Catalunya (18)

D'addició d'una disposició addicional tercera

Disposició addicional tercera. Modificació de l'apartat 1 de l'article 623-8 del llibre sisè del Codi civil de Catalunya aprovat per la llei 3/2017, del 15 de febrer, del llibre sisè del Codi civil de Catalunya, relatiu a les obligacions i els contractes, i de modificació dels llibres primer, segon, tercer, quart i cinquè

Es modifica l'apartat 1 de l'article 623-8 del llibre sisè del Codi civil de Catalunya aprovat per la llei 3/2017, del 15 de febrer, del llibre sisè del Codi civil de Catalunya, relatiu a les obligacions i els contractes, i de modificació dels llibres primer, segon, tercer, quart i cinquè, que resta redactat de la següent forma:

1. *Els contractes de conreu es regeixen pels pactes entre les parts contractants o, sinó n'hi ha, o pel que no s'hagi estipulat, serà aplicable el que estableixi aquest codi, o supletòriament, per l'ús i el costum de la comarca.*

Proposició de llei de modificació de la Llei 21/2001, del 28 de desembre, de mesures fiscals i administratives

202-00041/12

PRÒRROGA DEL TERMINI PER A PROPOSAR COMPAREIXENCES

Sol·licitud: SP CUP-CC; GP JxCat; GP Cs (reg. 38391; 38397; 38464).

Pròrroga: 2 dies hàbils (del 24.05.2019 al 27.05.2019).

Finiment del termini: 28.05.2019; 10:30 h.

Proposició de llei de ports i de transport en aigües marítimes i continentals

202-00055/12

PRÒRROGA DEL TERMINI PER A PROPOSAR COMPAREIXENCES

Sol·licitud: GP CatECP; SP CUP-CC; GP PSC-Units; GP Cs (reg. 38387; 38392; 38395; 38465).

Pròrroga: atesa la tramitació d'urgència acordada, 1 dia hàbil, última.

Finiment del termini: 23.05.2019; 10:30 h.

3.10. Procediments que es clouen amb l'adopció de resolucions

3.10.25. Propostes de resolució

Proposta de resolució sobre el reconeixement de la carrera professional al personal interí de l'Institut Català de la Salut

250-00738/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat; GP Cs; GP ERC (reg. 38398; 38474; 38498).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 24.05.2019; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre la reconstrucció mamària immediata després d'una mastectomia

250-00739/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat; GP Cs; GP ERC (reg. 38399; 38475; 38499).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 24.05.2019; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre les agressions que pateixen els professionals de la salut

250-00740/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat; GP Cs; GP ERC (reg. 38400; 38476; 38500).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 24.05.2019; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre l'eliminació dels mòduls prefabricats de l'Escola Vilamar, de Calafell

250-00741/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat; GP ERC (reg. 38401; 38501).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 24.05.2019; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre el Consell Assessor per a l'Impuls del Fòrum Cívic i Social per al Debat Constituent

250-00742/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat; GP Cs; GP ERC (reg. 38402; 38477; 38502).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 24.05.2019; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre la visibilització i el coneixement del trastorn de l'espectre autista entre els infants

250-00743/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat; GP ERC (reg. 38403; 38503).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 24.05.2019; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre les mesures per a facilitar la participació plena de les persones amb trastorn de l'espectre autista en les festes populars, les fires d'atraccions, la cultura i el lleure

250-00744/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat; GP ERC (reg. 38404; 38504).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 24.05.2019; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre el trastorn de l'espectre autista en l'àmbit de l'educació

250-00745/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat; GP ERC (reg. 38405; 38505).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 24.05.2019; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre els recursos dels centres de salut mental infantil i juvenil per a les persones amb trastorn de l'espectre autista

250-00746/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat; GP ERC (reg. 38406; 38506).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 24.05.2019; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre les oportunitats dels joves amb algun trastorn de l'espectre autista

250-00747/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat; GP ERC (reg. 38407; 38507).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 24.05.2019; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre el millorament de la cartera de serveis socials i d'accés a aquests serveis per a les persones amb trastorn de l'espectre autista

250-00748/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat; GP ERC (reg. 38408; 38508).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 24.05.2019; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre el millorament de l'atenció sanitària per a l'atenció precoç del trastorn de l'espectre autista

250-00749/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat; GP ERC (reg. 38411; 38509).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 24.05.2019; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre el millorament de l'atenció sanitària per a les persones amb trastorn de l'espectre autista

250-00750/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat; GP ERC (reg. 38409; 38510).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 24.05.2019; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre el millorament dels serveis socials per a les persones amb trastorn de l'espectre autista

250-00751/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat; GP ERC (reg. 38410; 38511).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 24.05.2019; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre el finançament de la construcció de l'institut escola de Santa Susanna amb càrrec al pressupost de la Generalitat

250-00752/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat; GP ERC (reg. 38412; 38512).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 24.05.2019; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre l'educació en igualtat

250-00753/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat; GP ERC (reg. 38413; 38513).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 24.05.2019; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre el deute pendent de la Generalitat amb relació al sosteniment de les llars d'infants municipals

250-00754/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat; GP Cs; GP ERC (reg. 38416; 38478; 38514).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 24.05.2019; 10:30 h.

**Proposta de resolució sobre la supressió dels passos a nivell dels
Ferrocarriis de la Generalitat de Catalunya a l'Anoia**

250-00755/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat; GP Cs; GP ERC (reg. 38414; 38479; 38515).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 24.05.2019; 10:30 h.

**Proposta de resolució sobre el soterrament de la línia del tren a
Igalada**

250-00756/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat; GP Cs; GP ERC (reg. 38415; 38480; 38516).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 24.05.2019; 10:30 h.

**Proposta de resolució sobre l'impuls del programa WiFi4EU en
l'àmbit local**

250-00757/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat; GP ERC (reg. 38417; 38517).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 24.05.2019; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre les necessitats educatives a Lloret de Mar

250-00758/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat; GP ERC (reg. 38418; 38518).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 24.05.2019; 10:30 h.

**Proposta de resolució de rebuig i condemna de la violència com a
instrument de persecució d'objectius polítics**

250-00759/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat; GP ERC (reg. 38419; 38519).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 24.05.2019; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre l'encàrrec d'un informe sobre la hisenda federal a l'Institut d'Estudis de l'Autogovern

250-00760/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat; GP Cs; GP ERC (reg. 38420; 38481; 38520).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 24.05.2019; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre l'encàrrec d'un informe a l'Institut d'Estudis de l'Autogovern

250-00761/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat; GP Cs; GP ERC (reg. 38421; 38482; 38521).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 24.05.2019; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre la construcció d'una residència pública per a la gent gran a Pineda de Mar

250-00762/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat; GP Cs; GP ERC (reg. 38422; 38483; 38522).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 24.05.2019; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre la presó provisional desproporcionada d'una veïna de l'Hospitalet de Llobregat

250-00763/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP Cs; GP ERC (reg. 38484; 38523).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 24.05.2019; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre la commemoració de la vaga de La Canadenca

250-00764/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat; GP Cs; GP ERC (reg. 38423; 38485; 38524).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 24.05.2019; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre la llengua materna i l'Agenda 2030 de les Nacions Unides

250-00765/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat; GP ERC (reg. 38424; 38525).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 24.05.2019; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre la promoció de les llengües i cultures dels alumnes a Catalunya

250-00766/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat; GP ERC (reg. 38425; 38526).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 24.05.2019; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre la inclusió d'universitats catalanes al programa Campus Científics d'Estiu

250-00767/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat; GP ERC (reg. 38426; 38527).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 24.05.2019; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre les millores en la gestió de les subvencions de la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència

250-00768/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat; GP ERC (reg. 38427; 38528).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 24.05.2019; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre la formació en la detecció i prevenció del maltractament infantil per als professionals de la pediatria

250-00769/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat; GP ERC (reg. 38428; 38529).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 24.05.2019; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre el garantiment de les condicions dels centres especials de treball

250-00770/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat; GP ERC (reg. 38429; 38531).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 24.05.2019; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre el millorament de la inserció laboral de les persones amb discapacitat

250-00771/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP Cs; GP ERC (reg. 38486; 38530).

Pròrroga: 2 dies hàbils (del 21.05.2019 al 22.05.2019).

Finiment del termini: 23.05.2019; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre la discriminació lingüística

250-00772/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat; GP Cs; GP ERC (reg. 38430; 38487; 38532).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 24.05.2019; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre l'ús del català en l'Administració de justícia

250-00773/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat; GP Cs; GP ERC (reg. 38431; 38488; 38533).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 24.05.2019; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre l'Escola Font de la Pólvora, de Girona

250-00774/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat; GP Cs; GP ERC (reg. 38432; 38489; 38534).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 24.05.2019; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre l'adscripció de l'Oficina pels Drets Civils i Polítics al Síndic de Greuges

250-00775/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat; GP Cs; GP ERC (reg. 38433; 38490; 38535).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 24.05.2019; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre els alts del Golan

250-00776/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat; GP Cs; GP ERC (reg. 38434; 38491; 38536).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 24.05.2019; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre els assentaments a Cisjordània

250-00777/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat; GP Cs; GP ERC (reg. 38435; 38492; 38537).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 24.05.2019; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre la situació al Sudan

250-00778/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat; GP Cs; GP ERC (reg. 38436; 38493; 38538).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 24.05.2019; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre les eleccions legislatives a Benín

250-00779/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat; GP Cs; GP ERC (reg. 38437; 38494; 38539).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 24.05.2019; 10:30 h.

**Proposta de resolució sobre la Comissió Nacional per a una
Intervenció Coordinada contra la Violència Masclista**

250-00780/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat; GP Cs; GP ERC (reg. 38438; 38495; 38540).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 24.05.2019; 10:30 h.

**Proposta de resolució sobre el millorament de les condicions de
treball a l'arxiu dels jutjats de Vic**

250-00781/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP CatECP; GP JxCat; GP ERC (reg. 38388; 38439; 38541).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 24.05.2019; 10:30 h.

**Proposta de resolució sobre el desenvolupament de l'aprenentatge
de l'anglès a la universitat**

250-00782/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat; GP ERC (reg. 38440; 38542).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 24.05.2019; 10:30 h.

**Proposta de resolució sobre el millorament de les condicions
laborals dels transportistes portuaris**

250-00783/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat; GP Cs; GP ERC (reg. 38441; 38496; 38543).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 24.05.2019; 10:30 h.

**Proposta de resolució sobre l'eliminació de la violència a la
universitat**

250-00785/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat; GP ERC (reg. 38442; 38544).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 24.05.2019; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre la reobertura de la comissaria dels Mossos d'Esquadra de la plaça de Catalunya de Barcelona

250-00786/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat; GP Cs; GP ERC (reg. 38443; 38497; 38545).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 24.05.2019; 10:30 h.

3.10.60. Procediments relatius a la memòria anual i a altres informes de la Sindicatura de Comptes

Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 3/2019, sobre el Consell Català de l'Esport, corresponent al 2016

256-00024/12

PRÒRROGA DEL TERMINI PER A PROPOSAR COMPAREIXENCES

Sol·licitud: GP JxCat (reg. 38730).

Pròrroga: 3 dies hàbils (del 22.05.2019 al 24.05.2019).

Finiment del termini: 27.05.2019; 10:30 h.

3.10.85. Propostes de resolució per a crear comissions, subcomissions i grups de treball

Proposta de resolució de creació d'una comissió d'investigació sobre els casos de violència sexual denunciats en centres escolars

252-00018/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP ERC; GP JxCat (reg. 38690; 38729).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 21.05.2019 al 24.05.2019).

Finiment del termini: 27.05.2019; 10:30 h.

4. Informació

4.70. Comunicacions del president de la Generalitat i comunicacions del Govern i d'altres òrgans

4.70.01. Composició del Govern, delegacions de funcions i encàrrecs de despatx

Encàrrec del despatx de la consellera de la Presidència al conseller de Territori i Sostenibilitat

330-00111/12

PRESENTACIÓ: PRESIDENT DE LA GENERALITAT

Reg. 38724 / Coneixement: 21.05.2019

Al president del Parlament

Benvolgut president,

De conformitat amb el que estableix l'article 12.1.k de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, em plau donar-vos compte que durant l'absència de la consellera de la Presidència i portaveu del Govern, els dies 18 i 19 de maig de 2019, mentre romanguí fora de Catalunya, s'encarregarà del despatx del seu Departament i de les seves atribucions el conseller de Territori i Sostenibilitat.

Cordialment,

Barcelona, 15 de maig de 2019

Joaquim Torra i Pla, president de la Generalitat de Catalunya

N. de la r.: El Decret 107/2019, de 15 de maig, d'encàrrec del despatx de la consellera de la Presidència i portaveu del Govern al conseller de Territori i Sostenibilitat els dies 18 i 19 de maig de 2019, és publicat al DOGC 7877A, de 17 de maig de 2019.

Encàrrec del despatx del conseller d'Interior al conseller de Territori i Sostenibilitat

330-00112/12

PRESENTACIÓ: PRESIDENT DE LA GENERALITAT

Reg. 38725 / Coneixement: 21.05.2019

Al president del Parlament

Benvolgut president,

De conformitat amb el que estableix l'article 12.1.k de la Llei 13/2008, de 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, em plau donar-vos compte que durant l'absència del conseller d'Interior, els dies 18 i 19 de maig de 2019, mentre romanguí fora de Catalunya, s'encarregarà del despatx del seu Departament el conseller de Territori i Sostenibilitat.

Cordialment,

Barcelona, 17 de maig de 2019

Joaquim Torra i Pla, president de la Generalitat de Catalunya

N. de la r.: El Decret 108/2019, de 17 de maig, d'encàrrec del despatx del conseller d'Interior al conseller de Territori i Sostenibilitat els dies 18 i 19 de maig de 2019, és publicat al DOGC 7877A, de 17 de maig de 2019.

Encàrrec del despatx del conseller d'Interior a la consellera de la Presidència

330-00113/12

PRESENTACIÓ: PRESIDENT DE LA GENERALITAT

Reg. 38726 / Coneixement: 21.05.2019

Al president del Parlament

Benvolgut president,

De conformitat amb el que estableix l'article 12.1.k de la Llei 13/2008, de 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, em plau donar-vos compte que durant l'absència del conseller d'Interior, els dies 20 i 21 de maig de 2019, mentre romanguí fora de Catalunya, s'encarregarà del despatx del seu Departament la consellera de la Presidència.

Cordialment,

Barcelona, 20 de maig de 2019

Joaquim Torra i Pla, president de la Generalitat de Catalunya

N. de la r.: El Decret 110/2019, de 20 de maig, d'encàrrec del despatx del conseller d'Interior a la consellera de la Presidència els dies 20 i 21 de maig de 2019, és publicat al DOGC 7878A, de 20 de maig de 2019.

Suplència en l'exercici de les funcions del vicepresident del Govern i conseller d'Economia i Hisenda per la consellera de Justícia

330-00114/12

PRESENTACIÓ: PRESIDENT DE LA GENERALITAT

Reg. 38727 / Coneixement: 21.05.2019

Al president del Parlament

Benvolgut president,

De conformitat amb el que estableix l'article 15.4 de la Llei 13/2008, de 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, em plau donar-vos compte que durant l'absència del vicepresident del Govern i conseller d'Economia i Hisenda, els dies 20 i 21 de maig de 2019, mentre romanguí fora de Catalunya, n'exercirà la suplència en l'exercici de les seves funcions, la consellera de Justícia.

Cordialment,

Barcelona, 20 de maig de 2019

Joaquim Torra i Pla, president de la Generalitat de Catalunya

N. de la r.: El Decret 109/2019, de 20 de maig, pel qual s'estableix la suplència en l'exercici de les funcions del vicepresident del Govern i conseller d'Economia i Hisenda els dies 20 i 21 de maig de 2019, és publicat al DOGC 7878A, de 20 de maig de 2019.

4.87. Procediments davant el Tribunal Constitucional

4.87.20. Recursos d'empara constitucional

Recurs d'empara 2114/2018, interposat per diputats del Grup Parlamentari de Ciutadans, contra els acords de la Mesa del Parlament del 23 i el 28 de febrer i de l'1 i el 13 de març de 2018

383-00013/12

ALLEGACIONES QUE FORMULA EL PARLAMENT

Al Pleno del Tribunal Constitucional

El letrado del Parlamento de Cataluña suscrito, en representación y defensa de la Cámara y en cumplimiento del Acuerdo de la Mesa del día 20 de marzo de 2019, según tienen acreditado ante este Tribunal mediante escrito de fecha 25 de marzo de 2019, como mejor en derecho proceda

Dice

1. Que en fecha 1 de marzo de 2019, el Parlamento de Cataluña ha recibido comunicación del presidente del Tribunal Constitucional por la que se requería al Parlamento de Cataluña para que en el plazo de diez días remitiese testimonio íntegro de las actuaciones parlamentarias correspondientes a los Acuerdos de la Mesa del Parlamento de Cataluña de 23 y 28 de febrero y 1 y 13 de marzo de 2018.

2. Que la Mesa del Parlamento, en fecha 20 de marzo de 2019, adoptó el Acuerdo de personarse en el procedimiento de Recurso de amparo **núm. 2114-2018**, contra los Acuerdos de la Mesa del Parlamento de 23 y 28 de febrero y 1 y 13 de marzo de 2018.

3. Que en fecha 25 de marzo de 2019, el Parlamento de Cataluña a través de su representación procesal, evacuando el trámite conferido y conforme a lo solicitado, ha aportado certificación de las actuaciones parlamentarias solicitadas.

4. Que, mediante comunicación de 10 de abril de 2019, la sección segunda de la Sala Primera del Tribunal Constitucional ha tenido por personado al Parlamento de Cataluña en el recurso de referencia y por recibida la documentación aportada, concediéndole un plazo de veinte días para presentar alegaciones.

5. Que, evacuando el trámite conferido esta representación pasa a formular las siguientes

Alegaciones

I. Consideraciones preliminares sobre los motivos de fondo del recurso

Existe un hilo conductor en el escrito de la parte recurrente contra los acuerdos de la Mesa del Parlamento de Cataluña impugnados (acuerdos de la Mesa del Parlamento de Cataluña de 23 y 28 de febrero y 1 y 13 de marzo de 2018) que debe ser especialmente señalado de entrada por lo que significa en el contexto de un recurso de amparo.

Como es fácil deducir del escrito de la parte actora, el motivo de fondo o principal de los mismos no es el de pedir el reconocimiento o la reparación de un derecho vulnerado por la Mesa del Parlamento en ejercicio del *ius in officium* del grupo parlamentario recurrente, sino el de discutir y pretender subsumir en el amparo una secuencia de decisiones de *admisión a trámite y no calificación* de una iniciativa parlamentaria presentada por otros grupos parlamentarios.

Esto convierte al recurso de amparo en una «impugnación» de un acuerdo de la Mesa y desnaturaliza la esencia en que se fundamenta constitucionalmente el amparo que, como tal, requiere la vulneración de un derecho «propio» de quien lo ejerce y debe conectarse, por tanto, con un supuesto de afectación del *ius in officium*, es

decir, de un acuerdo de la Mesa mediante el cual se inadmite a trámite una propuesta o iniciativa parlamentaria o se restringe indebidamente el alcance de la misma.

La utilización del recurso de amparo como una acción realmente impugnatoria de una admisión a trámite no solo presenta el problema de la desnaturalización del mismo recurso de amparo. Implica, además, una extralimitación de los mecanismos procesales existentes, en la medida en que lo que se pretende en el fondo es introducir una especie de control de legalidad de las decisiones de la Mesa que supera ampliamente los límites del amparo y que presenta, caso de admitirse, un grave problema desde el punto de vista del derecho constitucional al *ius in officium* parlamentario que reconoce y protege el artículo 23 CE. Si la tesis de la parte recurrente se admitiera supondría tanto como dotar a las Mesas de unas facultades de control sobre las iniciativas parlamentarias que podría suponer un grave riesgo de contaminación política de una decisión que, como ha reconocido la misma jurisprudencia constitucional, y más adelante se comentará en extenso, debe quedar circunscrita a la verificación de los requisitos formales de las iniciativas, sin entrar en aspectos propios de su contenido material.

Sin embargo, esto es lo que realmente hace el recurso de amparo cuando discute la naturaleza limitada de la facultad de admisión a trámite de las mesas parlamentarias y pretenden exigir en este caso un pronunciamiento sobre el contenido material de las iniciativas. Este enfoque pone claramente de relieve que el recurso de amparo no se utiliza como instrumento procesal de defensa del propio *ius in officium* sino, como ya se ha dicho, como una verdadera acción impugnatoria del ejercicio de los derechos parlamentarios que corresponden a los otros grupos de la Cámara y que, como tales, están precisamente protegidos por el artículo 23 CE.

La lectura del recurso pone de relieve que lo que se pretende es exigir a la Mesa una «obligación» de inadmitir a trámite las iniciativas que *prima facie* pudieran resultar contrarias a la Constitución, superaran las atribuciones de la Cámara o debieran ser tramitadas, por estos motivos, mediante una iniciativa de reforma constitucional. Pero al respecto hay que avanzar que la propia doctrina constitucional ha relativizado siempre estos posibles inconvenientes en beneficio del derecho de iniciativa parlamentaria y considerado que el acto de admisión a trámite es un simple acto de apertura de un procedimiento que puede suponer la introducción de modificaciones en la propuesta y permitir también el cambio del procedimiento inicialmente elegido, si fuera necesario (SSTC 40/2003 y 103/2008, entre otras, y ATC 135/2004).

Las consideraciones que se acaban de hacer y que se apoyan en numerosas decisiones del Tribunal Constitucional, como veremos a continuación, obligan a la inadmisión del recurso de amparo, por carecer de su elemento indispensable, esto es, la existencia de una vulneración efectiva de un derecho de los recurrentes en ejercicio de su *ius in officium* parlamentario. Y también, desde luego, por el abuso procesal que supone utilizar el recurso de amparo para impugnar de hecho la admisión a trámite de una iniciativa presentada por otros grupos parlamentarios.

II. La inadecuación de las alegaciones de la parte recurrente a la naturaleza, finalidad y objeto del recurso de amparo

La pretensión de la recurrente, según la cual las decisiones de la Mesa vulneran el artículo 23 CE en tanto en cuanto supone la posibilidad de debatir la configuración de dicho derecho fundamental, no se adecua ni a la LOTC ni a la jurisprudencia del Tribunal Constitucional relativa a la naturaleza, finalidad y objeto del recurso de amparo. Tal y como se formula la solicitud de amparo, la recurrente plantea más bien una pretensión de interpretación genérica del alcance del artículo 23 CE y no tanto la supuesta vulneración de un derecho fundamental.

Ello no se adecua al tenor del artículo 41.3 LOTC, según el cual en el amparo constitucional no pueden hacerse valer otras pretensiones que las dirigidas a resta-

blecer o preservar los derechos o libertades por razón de los cuales se formuló el recurso. Así, el recurso de amparo no es un recurso de carácter únicamente objetivo dirigido a la restauración de la legalidad alterada o a la corrección de una errónea interpretación de la misma, sino que tiene un carácter también esencialmente subjetivo, de tal modo que donde no hay violación de derechos subjetivos, y además de naturaleza fundamental, no puede surgir una pretensión de amparo constitucional.

Que la naturaleza de los recursos de amparo está indeclinablemente vinculada a la reparación de un derecho subjetivo dañado se corrobora por lo que dispone el artículo 55 LOTC, que determina cuales pueden ser los posibles pronunciamientos en una sentencia estimatoria de un recurso de amparo:

Uno. La sentencia que otorgue el amparo contendrá alguno o algunos de los pronunciamientos siguientes:

*a) Declaración de nulidad de la decisión, acto o resolución que hayan **impedido el pleno ejercicio de los derechos o libertades protegidos**, con determinación, en su caso, de la extensión de sus efectos.*

*b) **Reconocimiento del derecho o libertad pública**, de conformidad con su contenido constitucionalmente declarado.*

*c) Restablecimiento del recurrente **en la integridad de su derecho o libertad con la adopción de las medidas apropiadas**, en su caso, para su conservación.*

En todos los casos, la decisión se refiere a una lesión a un derecho fundamental, de lo que resulta claro que el juicio constitucional no entra a revisar una simple vulneración de la legalidad aplicable, sino sólo en cuanto ésta entraña la lesión de un derecho subjetivo de la parte actora. La quiebra de la legalidad debe *anudarse* a la quiebra de un derecho subjetivo de los pertenecientes a la categoría de derechos fundamentales para poder someterse a enjuiciamiento por el Tribunal Constitucional. Y ha de tratarse de un derecho cuya titularidad corresponda a la actora y no a un tercero. En definitiva, la existencia de una lesión a un derecho fundamental es requisito esencial del recurso de amparo.

En este contexto, el Tribunal Constitucional ha declarado que el recurso de amparo no es un recurso de casación «en interés de ley» o del «ordenamiento» sino, sólo y exclusivamente, una vía procesal para pretensiones dirigidas a establecer o preservar vulneraciones de derechos:

“La demanda confunde, en este extremo, la naturaleza y el sentido, y por consiguiente el ámbito, de la jurisdicción de amparo de derechos fundamentales que a este Tribunal corresponde en virtud de lo previsto en los arts. 53.2 («tutela de las libertades y derechos») y 161.1 b. CE («violación de los derechos y libertades referidos en el art. 53.2 CE»), de donde resulta que la alegación, precisamente, de la violación de uno de estos derechos y la consiguiente petición de su tutela resultan presupuestos inexcusables de esta jurisdicción de amparo. Tal como se encuentra, pues, configurada dicha jurisdicción, no basta la alegación de que los preceptos constitucionales en los que los diversos derechos fundamentales se proclaman han sido erróneamente interpretados o aplicados, pues el recurso de amparo no es una vía procesal adecuada para solicitar y obtener un pronunciamiento abstracto y genérico sobre pretensiones declarativas respecto de supuestas interpretaciones erróneas o indebidas aplicaciones de preceptos constitucionales, sino sólo y exclusivamente sobre pretensiones dirigidas a restablecer o preservar los derechos fundamentales cuando se ha alegado la vulneración concreta y efectiva de los mismos (SSTC 52/1992, fundamento jurídico 1º, y 167/1986, fundamento jurídico 4º). De ahí que la cuestión, a nuestros efectos, no sea la de si, como entiende el recurrente, el art. 14 CE, en sí mismo, resulta infringido «tanto no teniéndolo en cuenta» como «aplicándolo indebidamente». Pues la jurisdicción de amparo, en rigor, no ha sido constituida para reparar infracciones de preceptos sino vulneraciones de derechos; de aquellos derechos fundamentales, se entiende, aludidos en el art. 53.2 CE. La infracción del precepto constitucional es, desde luego, condición necesaria, pero no

condición suficiente. En pocas palabras, si se prefiere, el recurso de amparo no es una casación en interés de ley.

Esta consideración resulta tanto más importante teniendo en cuenta el carácter subsidiario del amparo constitucional, que hace normalmente posible que la tutela de la jurisdicción ordinaria corrija una eventual vulneración de un derecho fundamental, sin que se haga preciso llegar hasta este Tribunal. Ello, desde luego, hará posible preguntarse, en ocasiones, qué es lo que este Tribunal Constitucional hubiera o dicho, en tal caso, pero la respuesta a tales interrogantes no puede ser obtenida a través del recurso de amparo.” (STC 114/1995, FJ 2).

Jurisprudencia que ha tenido ocasión de recordar en sentencias posteriores, declarando que:

“Ocurre, sin embargo, que como este Tribunal ha tenido ocasión de recordar recientemente, el recurso de amparo no es una vía para garantizar en abstracto la correcta aplicación de los preceptos de la Constitución que recogen y garantizan derechos fundamentales sino, como antes se ha dicho, para reparar lesiones concretas y actuales de tales derechos. Por ello, este Tribunal no puede examinar en abstracto la corrección de la actuación administrativa y, ni siquiera puede controlar a través de este cauce procesal indebidas aplicaciones «por exceso» de las normas que reconocen derechos fundamentales...

[...]

En otras palabras, el recurso de amparo no es, prima facie, un cauce para evitar el reconocimiento de posibles tratos de favor motivados por una errónea interpretación y aplicación de las normas de derechos fundamentales. Sólo cuando de tales hechos se derive, al mismo tiempo, un menoscabo del derecho fundamental de un tercero podrá este Tribunal examinar la actuación de los poderes públicos que se considera contraria a la Constitución pues «la jurisdicción de amparo, en rigor, no ha sido constituida para reparar infracciones de preceptos sino vulneraciones de derechos; de aquellos derechos fundamentales, se entiende, aludidos en el art. 53.2 C.E. La infracción del precepto constitucional es, desde luego, condición necesaria, pero no condición suficiente» (STC 114/1995, fundamento jurídico 2°).

En consecuencia, sólo cuando la infracción del precepto constitucional y el posible exceso en el reconocimiento de un derecho fundamental se traduzca al mismo tiempo en la lesión del derecho fundamental de un tercero, el acto o disposición podrá ser controlado por este Tribunal. Ello exige, de una parte, que quien acuda a esta sede sea el afectado por la decisión del poder público o, excepcionalmente, quien pueda tener un interés legítimo en la defensa del derecho de esa tercera persona; y requiere, en segundo lugar, que se acredite la existencia de una conexión entre la acción del poder público y su efectiva incidencia en el ámbito del derecho fundamental de ese tercero. Como recuerda el Ministerio Público, con cita de la STC 363/1993, este Tribunal deberá en cada caso examinar la conexión entre las resoluciones impugnadas y las situaciones subjetivas de los recurrentes, pues sólo entonces se podrá precisar «la existencia de una lesión efectiva y real de los derechos fundamentales, única que protege el mencionado recurso, según lo dispuesto en el art. 41.2 LOTC»” (STC 78/1997, FJ 4).

Consecuentemente, a través del recurso de amparo sólo puede pretenderse la defensa y eventual reparación de la violación de un derecho fundamental, en este caso, reconocido en el artículo 23 CE. No es jurídicamente posible la utilización de este cauce procesal para obtener del Tribunal Constitucional una sentencia por la cual se anule una decisión de la Mesa en la que se realizó una determinada lectura de un derecho, al aplicar el reglamento parlamentario, con la que la actora no está de acuerdo. En el caso enjuiciado, la pretendida causa de invalidez de la decisión recurrida consiste en el reconocimiento del derecho de un tercero, reconocimiento indebido a juicio de la actora, porque se expande indebidamente ese derecho, pero este supuesto vicio no entraña por sí mismo una disminución o privación de ningún derecho

de la actora, por lo que en el hipotético caso de estimarse su pretensión se estaría admitiendo una acción procesal materialmente impugnatoria o bien el denominado «contraamparo», desfigurando la naturaleza de esta vía específica de protección de los derechos fundamentales, y ampliando notablemente su ámbito de acción.

La interpretación sobre la naturaleza y sentido del recurso de amparo que expone esta representación, que lleva a rechazar el planteamiento de la actora, ha sido defendida por la doctrina:

“...acaso lo más característico de la jurisdicción de amparo en lo que tiene de jurisdicción, es decir, de aplicación del derecho a supuestos singulares, y más concretamente de «jurisdicción de apelación», sea su incapacidad para operar como «jurisdicción de casación» en materia de «derecho de los derechos fundamentales», es decir, de operar como recurso “en interés de ley”, en este caso de la Constitución. [...] La correcta aplicación del derecho de los derechos fundamentales sólo puede reclamarla quien entienda que no se ha reconocido el derecho subjetivo reconocido en la norma («amparo»), no quien entienda que se ha reconocido el derecho que no se contiene en la norma («contra amparo»)” (CRUZ VILLALÓN, Pedro: «Sobre el amparo», Revista Española de Derecho Constitucional, núm. 41, mayo-agosto, 1994, p.14).

Cuesta entender que el acto de la admisión de una iniciativa parlamentaria, a diferencia de la inadmisión, cause un perjuicio a las facultades concretas de un diputado o de un grupo parlamentario, que continúan intactas en general, incluidas, por lo tanto, las que podrían considerarse pertenecientes al núcleo esencial de la función parlamentaria (enmendar, debatir y votar la iniciativa admitida, o presentar otra de sentido opuesto).

La jurisprudencia constitucional ha recordado en diversas ocasiones el imprescindible carácter subjetivo del recurso de amparo:

“Como ha declarado este Tribunal en las SSTC 167/1986 y 363/1993, el recurso de amparo no permite una impugnación abstracta de disposiciones generales que conduzca, en su caso, a una declaración de nulidad con efectos erga omnes, al margen y con independencia de la existencia o no de una lesión concreta y actual de un derecho fundamental, como anteriormente ya se puso de manifiesto. De ahí que sea preciso notar, como señala la STC 167/1986, el carácter esencialmente subjetivo de dicho recurso como vía de protección de derechos y libertades, procediendo el examen de las disposiciones generales en este tipo de recurso sólo en cuanto prius necesario para determinar si se han violado derechos fundamentales protegibles por esta vía (fundamento jurídico 4º)” (STC 93/1995, de 19 de junio de 1995).

O como señaló con anterioridad:

“Esta conversión de la pretensión es lo que puede llevar a sostener la falta de legitimación de la recurrente para interponer el recurso de amparo, pues éste no permite una impugnación abstracta de disposiciones generales que conduzca, en su caso, a una declaración de nulidad con efectos erga omnes, al margen y con independencia de la existencia o no de una lesión concreta y actual de un derecho fundamental” (STC 167/1986, de 22 de diciembre de 1986, FJ 2).

Y como sostuvo en la Sentencia 83/2000, criterio especialmente apropiado para el caso que motiva el presente recurso:

“Este carácter esencialmente subjetivo que caracteriza al recurso de amparo (STC 167/1986) impide que este proceso pueda ser considerado una vía adecuada para efectuar juicios abstractos de inconstitucionalidad de normas (SSTC 167/1986, 93/1995, de 19 de junio, FJ 5) o, en general, para garantizar en abstracto la correcta aplicación de los preceptos de la Constitución que recogen y garantizan derechos fundamentales (SSTC 52/1992, FJ 1; 114/1995, de 6 de julio, FJ 2; 78/1997, de 21 de abril, FJ 4; ATC 47/1999, 4 de marzo, FJ 5). Por esta razón este Tribunal ha señalado que «el recurso de amparo no es prima facie un cauce para evitar el reconocimiento de posibles tratos de favor motivados por una errónea interpretación y

aplicación de las normas de derechos fundamentales», ya que sólo cuando de tales hechos se derive, al mismo tiempo, un menoscabo de un derecho fundamental de un tercero podrá este Tribunal examinar la actuación de los poderes públicos que se considera contraria a la Constitución (STC 78/1997, de 21 de abril, FJ 4). De ahí que hayamos sostenido que «la infracción del precepto constitucional es, desde luego, condición necesaria, pero no condición suficiente» (SSTC 114/1995, de 6 de julio, FJ 2, 78/1997, FJ 2) para poder recurrir en amparo ante este Tribunal» (STC 83/2000, FJ 2).

Más recientemente, en la Sentencia 107/2016, el Tribunal Constitucional dejó dicho con claridad que la admisión a trámite de una propuesta por parte de la Mesa de una asamblea legislativa no vulnera el derecho fundamental de quien pretendía que no se admitiera a trámite:

El Tribunal no puede acoger, como pretensión de amparo, que la admisión a trámite de la citada propuesta de resolución haya violado el derecho fundamental de los recurrentes por haber dado curso la Mesa a una iniciativa manifiestamente contraria a la Constitución. Por lo pronto, debe señalarse que las facultades de las Mesas de las asambleas en orden a la calificación y admisión a trámite de iniciativas parlamentarias lo son sobre todo, conforme a jurisprudencia constitucional constante, a efectos de controlar la regularidad jurídica y la viabilidad formal o procesal de las iniciativas presentadas, de modo que las Mesas no deben, con carácter general, inadmitir propuestas o proposiciones a causa de la supuesta inconstitucionalidad de su contenido, lo que infringiría el derecho fundamental de sus impulsores (art. 23.2 CE). Este principio solo consiente una muy limitada salvedad, pues en supuestos excepcionales las Mesas pueden inadmitir a trámite, sin daño para el derecho fundamental citado, las propuestas o proposiciones cuya contradicción con el Derecho o inconstitucionalidad sean «palmarias y evidentes» (SSTC 124/1995, de 18 de julio, FJ 2, y STC 10/2016, de 1 de febrero, FJ 4). En modo alguno cabría de principio excluir que en tales casos excepcionales tuvieran las Mesas la facultad de no dar curso a la propuesta de que se trate, extremo este último, sin embargo, sobre el que el Tribunal no se ha de pronunciar ahora, pues, aun configurado tal poder de inadmisión en casos límite como deber constitucional de la Mesa, su incumplimiento no ocasionaría infracción alguna del derecho fundamental (art. 23.2 CE) de quienes denuncien tal supuesta omisión de un control que habría sido obligado. En el contenido del derecho enunciado en el art. 23.2 CE no se encuentra lo que habría que llamar «derecho fundamental a la constitucionalidad» de las iniciativas parlamentarias o, incluso, de los acuerdos o normas a que aboquen, hipotético contenido este que no solo difuminaría los contornos del derecho instituido en aquel precepto, sino que alteraría al propio tiempo la propia configuración del recurso de amparo e incluso, acaso, el entero sistema de nuestra jurisdicción constitucional.

Cabe, pues, concluir que la cuestionada admisión a trámite de la propuesta de resolución no violó, por la causa que aducen, el derecho fundamental invocado por los recurrentes.

En conclusión, la parte recurrente carece de acción en amparo al no adecuarse su pretensión a la naturaleza, finalidad y objeto de dicha vía procesal.

III. No se da una vulneración del núcleo esencial del artículo 23 ce en tanto en cuanto la decisión de la mesa no afecta a las facultades de los diputados

El Tribunal Constitucional ha recordado, en su sentencia 89/2005, de 18 de abril (FJ 2), que la doctrina relevante para dilucidar si la decisión de la Mesa del Congreso de los diputados de inadmitir a trámite una iniciativa vulnera el derecho a acceder en condiciones de igualdad a los cargos y funciones públicos con los requisitos que señalan las leyes (art. 23.2 CE), en relación con el derecho de los ciudadanos a participar en los asuntos públicos (art. 21.1 CE), quedó establecida en las SSTC

177/2002, de 14 de octubre (FJ 3); 40/2003, de 27 de febrero (FJ 2), y 208/2003, de 1 de diciembre (FJ 4), así como en el ATC 181/2003, de 2 de junio (FJ 2), recordando a tal efecto que:

“a) En todas estas resoluciones se comienza recordando que, de conformidad con la doctrina constitucional elaborada por este Tribunal (con cita expresa de las SSTC 5/1983, de 4 de febrero, FJ 3; 10/1983, de 21 de febrero, FJ 2; 28/1984, de 28 de febrero, FJ 2; 32/1985, de 6 de marzo, FJ 3; 161/1988, de 20 de septiembre, FJ 6), el art. 23.2 CE, que reconoce el derecho de los ciudadanos «a acceder en condiciones de igualdad a las funciones y cargos públicos, con los requisitos que señalen las leyes», no sólo garantiza el acceso igualitario a las funciones y cargos públicos, sino también que los que hayan accedido a los mismos se mantengan en ellos y los desempeñen de conformidad con lo que la Ley disponga. Esta garantía añadida resulta de particular relevancia cuando la petición de amparo se formula por los representantes parlamentarios en defensa del ejercicio de sus funciones, ya que en tal supuesto «resulta también afectado el derecho de los ciudadanos a participar en los asuntos públicos a través de sus representantes, reconocido en el art. 23.1 CE (SSTC 161/1988, de 20 de septiembre, FJ 6; 181/1989, de 3 de noviembre, FJ 4; 205/1990, de 13 de diciembre, FJ 4; 177/2002, de 14 de octubre, FJ 3)» [STC 40/2003, de 27 de febrero, FJ 2 a)]. Igualmente se hace hincapié en la directa conexión que este Tribunal ha establecido entre el derecho de un parlamentario ex art. 23.2 CE y el que la Constitución atribuye a los ciudadanos a participar en los asuntos públicos (art. 23.1 CE), pues «puede decirse que son primordialmente los representantes políticos de los ciudadanos quienes dan efectividad a su derecho a participar en los asuntos públicos, según hemos declarado también en la STC 107/2001, de 23 de abril, FJ 3» (STC 177/2002, de 14 de octubre, FJ 3), de suerte que «el derecho del art. 23.2, así como, indirectamente, el que el art. 23.1 CE reconoce a los ciudadanos, quedaría vacío de contenido, o sería ineficaz, si el representante político se viese privado del mismo o perturbado en su ejercicio [SSTC 38/1999, de 22 de marzo, FJ 2; 107/2001, de 23 de abril, FJ 3 a); 203/2001, de 15 de octubre, FJ 2; 177/2002, de 14 de octubre, FJ 3]» [STC 208/2003, de 1 de diciembre, FJ 4 a) y ATC 181/2003, de 2 de junio, FJ 2 a); en el mismo sentido, posteriormente, los FFJJ 2 de las SSTC 226/2004 y 227/2004, de 29 de noviembre].

b) Ahora bien, lo expuesto no debe hacer perder de vista que el derecho que nos ocupa es un derecho de configuración legal, configuración que efectúan los Reglamentos parlamentarios, a los que compete fijar y ordenar los derechos y atribuciones que a los parlamentarios corresponden, los cuales, una vez creados, quedan integrados en el status propio del cargo, con la consecuencia de que podrán sus titulares, al amparo del art. 23.2 CE, reclamar la protección del ius in officium que consideren ilegítimamente constreñido o ignorado por actos del poder público, incluidos los provenientes del propio órgano en el que se integren; y, en concreto, podrán hacerlo ante este Tribunal por el cauce del recurso de amparo, según lo previsto en el art. 42 de nuestra Ley Orgánica [SSTC 161/1988, de 20 de septiembre, FJ 7; 38/1999, de 22 de marzo, FJ 2; 27/2000, de 31 de enero, FJ 4; 107/2001, de 23 de abril, FJ 3 a); 203/2001, de 15 de octubre, FJ 2; 177/2002, de 14 de octubre, FJ 3; 40/2003, de 27 de febrero, FJ 2 a); y 208/2003, de 1 de diciembre, FJ 4 b), y ATC 181/2003, de 2 de junio, FJ 2 a); en el mismo sentido FFJJ 2 de las SSTC 226/2004 y 227/2004, de 29 de noviembre].”

En este contexto, el Tribunal Constitucional ha considerado que para apreciar si la decisión de la Mesa ha supuesto una vulneración constitucional, debe examinarse si dicha decisión ha afectado a alguna facultad garantizada por el artículo 23 CE:

“Para apreciar si existe esta vulneración constitucional lo primero que debemos examinar es si la decisión de la Mesa ha afectado al ejercicio de una facultad que forme parte del núcleo de la función representativa parlamentaria, pues, como hemos señalado anteriormente, sólo estas facultades están garantizadas por el art.

23.2 CE. En el caso que ahora se examina, dado el objeto de la iniciativa rechazada –crear una comisión de investigación sobre la adjudicación de un contrato de concesión de obra pública para la redacción del proyecto, ejecución de obra y gestión del servicio público de explotación de una línea ferroviaria de transporte público entre diversos municipios de la Comunidad de Madrid– es claro que a través de la misma pretendía ejercerse la función de control de gobierno; función que pertenece indudablemente al núcleo de la función representativa parlamentaria (STC 141/2007, de 18 de junio, FJ 3)” (88/2012, FJ 3 *in fine*).

El Tribunal ha precisado, además, mediante una interpretación restrictiva, que sólo poseen relevancia constitucional, a los efectos del recurso de amparo para proteger el derecho fundamental reconocido en el artículo 23 CE, aquellas afectaciones al núcleo esencial de la función representativa parlamentaria, no así cualquier acto de un órgano parlamentario que infrinja la legalidad:

“Sin embargo, hemos precisado que no cualquier acto del órgano parlamentario que infrinja la legalidad del *ius in officium* resulta lesivo del derecho fundamental, pues sólo poseen relevancia constitucional, a estos efectos, los derechos o facultades atribuidos al representante que pertenezcan al núcleo de su función representativa parlamentaria, como son indudablemente, el ejercicio de la función legislativa o de control de la acción de Gobierno, siendo vulnerado el art. 23.2CE si los propios órganos de las Asambleas impiden o coartan su práctica o adoptan decisiones que contraríen la naturaleza de la representación o la igualdad de representantes. Tales circunstancias imponen a los órganos parlamentarios una interpretación restrictiva de todas aquellas normas que puedan suponer una limitación al ejercicio de aquellos derechos o atribuciones que integran el estatuto constitucionalmente relevante del representante público y a motivar las razones de su aplicación, bajo pena, no sólo de vulnerar el derecho fundamental del representante de los ciudadanos a ejercer su cargo (art. 23.2 CE), sino también de infringir el de estos a participar en los asuntos públicos, ex art. 23.1 CE (SSTC 38/1999, FJ 2; 107/2001, FJ 3 y 40/2003, FJ 2, entre otras muchas)” (STC 1/2015, FJ 3).

Más específicamente, ese Alto Tribunal ha señalado que a través del recurso de amparo contra los acuerdos de las Mesas de la Cámara de calificación y admisión a trámite de una iniciativa, lo que se pretende es «preservar el derecho de participación de los sujetos legitimados a intervenir en el procedimiento parlamentario» (Auto 135/2004, FJ 7 *in fine*). Cabe recordar que la STC 107/2016 resalta que no existe un «derecho fundamental a la constitucionalidad» y que las mesas de los parlamentos en casos de inconstitucionalidad «palmaria y evidente» PUEDEN inadmitir a trámite una iniciativa, y como tal es una FACULTAD. Solo en casos límite la sentencia indica que se configuraría como un deber, pero incluso en dichos casos «su incumplimiento no ocasionaría infracción alguna del derecho fundamental (art. 23.2 CE)».

Por lo que respecta al supuesto de hecho que se analiza, no ha habido perjuicio o lesión a ningún derecho del que sea titular la actora causados por el ejercicio por la Mesa del Parlamento de su función de admisión y calificación de una iniciativa presentada por un tercero. En otras palabras, la parte actora no ha sufrido ningún daño en un derecho subjetivo propio, ni privación del mismo, como consecuencia de la admisión a trámite de la propuesta de resolución, pues el Reglamento del Parlamento de Cataluña ni reconoce la existencia de un «derecho a la no admisión», ni se puede deducir su existencia; por el contrario, y en relación a la propuesta de resolución cuya admisión se discute en esta sede, la actora conserva intacto su derecho a participar en el debate de la misma, a enmendarla, si lo cree oportuno, como han hecho otros grupos parlamentarios, y a votarla en el sentido que libremente decida.

De este modo podemos concluir que el derecho de los diputados del Grupo Parlamentario recurrente a intervenir en esta tramitación parlamentaria, que configuraría el núcleo esencial del «*ius in officium*» en el caso enjuiciado, estaría plenamente preservado.

De lo anteriormente señalado, se deriva que no le es posible reclamar el restablecimiento de un pretendido derecho subjetivo que no existe, y por lo tanto, no puede utilizar para ese fin el proceso constitucional de amparo, que no es un proceso objetivo de restauración de la legalidad presuntamente infringida.

Además, en la medida que el derecho fundamental de participación es un derecho de configuración legal que exige su concreción por la norma adecuada en cada caso, en el ámbito parlamentario corresponde al Reglamento parlamentario la determinación del alcance y contenido de dicho derecho y en el presente caso la actora no puede por más que admitir que no se ha visto privada de ningún derecho que le confiera el Reglamento del Parlamento de Cataluña, ya que, como se ha dicho, éste no reconoce un derecho a impedir una tramitación (una suerte de derecho de veto sería el único que quizás podría invocar) de otro grupo parlamentario.

Asimismo cabe destacar –por lo que se refiere al instrumento parlamentario del supuesto de hecho analizado en este caso, la Propuesta de resolución–, que la jurisprudencia del Tribunal constitucional configura este instrumento como una vía adecuada para forzar el debate político, el cual no debe ser obstaculizado por la Mesa:

“Conforme a la doctrina de este Tribunal (SSTC 40/2003, fundamento jurídico 7; y 78/2006, de 13 de marzo, fundamento jurídico 3), las proposiciones no de ley «se configuran como un instrumento para poner en marcha la función de impulso político y control del Gobierno, pero, también, como una vía adecuada para forzar el debate político y obligar a que los distintos Grupos de la Cámara y esta misma tengan que tomar expresa posición sobre un asunto o tema determinado, por lo que, en razón de esta doble naturaleza, las Mesas de las Cámaras, en tanto que órganos de administración y gobierno interior, han de limitar sus facultades de calificación y admisión a trámite al exclusivo examen de los requisitos reglamentariamente establecidos. De lo contrario, no solo estarían asumiendo bajo un pretendido juicio técnico una decisión política que sólo al Pleno o a las Comisiones de las Cámaras corresponde, sino, además y desde la óptica de la representación democrática, estarían obstaculizando la posibilidad de que se celebre un debate público entre las distintas fuerzas políticas con representación parlamentaria, cuyos efectos representativos ante los electores se cumplen con su mera existencia, al margen, claro está, de que iniciativa, en su caso prospere.” (STC 44/2010, FJ 5).

A tenor de esta jurisprudencia, no puede sostenerse, como se desprende del Recurso, que el propio debate político de la propuesta de resolución estaría violentando la naturaleza del artículo 23 de la CE. Esto es así, además, por razones de lógica jurídica, por cuanto fruto del debate y de las eventuales enmiendas, la resolución final podría tener un contenido muy distinto al de la propuesta inicial.

La actora parece pretender una supuesta violación del derecho fundamental reconocido en el artículo 23.2 CE por el hecho, derivado de la admisión a trámite de la propuesta, de expandir los límites intrínsecos del mismo al considerar que permite un debate «inconstitucional» dentro de un órgano «constituido». En primer lugar, muy difícilmente, desde un punto de vista lógico, la expansión de un derecho puede considerarse una violación del mismo. Pero es más, en el caso del derecho de participación en los asuntos públicos estamos en presencia de un derecho de configuración legal, de lo que se desprende que sus límites son los que establece el Reglamento del Parlamento (artículos 83 a 88), que, si bien existen, son únicamente unos límites referidos al procedimiento de debate y a las formas, pero no en cuanto a su contenido (salvo por lo que se refiere al objeto del posible debate, que debe ceñirse a la iniciativa en cuestión, aunque se trate de límites con un cierto grado de imprecisión). Excluir del debate parlamentario posibles contenidos a priori, a parte de las dificultades prácticas que ello tendría, sí que podría dar lugar en mucha mayor medida a la reducción del derecho de participación más allá de sus límites intrínsecos y podría perjudicar al pluralismo que se expresa en los órganos parlamentarios de manera destacada, bien constitucional que la jurisprudencia constitucional ha puesto

de relieve en diversas ocasiones (SSTC 29/2011, de 14 de marzo, FJ 4, 107/2001, de 23 de abril, FJ 4, y 38/1999, de 22 de marzo, FJ 3 a), entre otras).

Finalmente, debe tenerse presente, también, que el principio de interpretación más favorable a la eficacia de los derechos fundamentales ha sido afirmado por el Tribunal Constitucional en relación con el artículo 23 CE (SSTC 177/2002, FJ 3; 40/2003, FJ 3). En este sentido, la decisión de la Mesa admitiendo a trámite la propuesta de resolución se adecua plenamente a dicho principio.

Además, no debe olvidarse que la preservación de la legalidad y especialmente de la legalidad constitucional, dispone, en virtud de la Constitución y la LOTC de poderosos instrumentos de control de las decisiones definitivas de todos los poderes públicos, incluidos las parlamentarias, como es lógico. Preservación que cuenta, además, con el refuerzo de la tutela cautelar cuando se trata de las disposiciones y actos de las Comunidades Autónomas. En el caso que aquí nos ocupa estos mecanismos han sido utilizados respecto de la resolución final adoptada por el Parlamento (Resolución 1/XI, de 9 de noviembre), hasta el punto que en este momento procesal ya ha recaído sentencia sobre la misma.

Esto pone de relieve la diferencia que existe entre la protección del derecho fundamental del artículo 23 CE en el ámbito parlamentario y la función que realiza el recurso de amparo en el mismo y la garantía de la legalidad constitucional respecto de los actos definitivos adoptados por el Parlamento. El recurso de amparo no puede ser utilizado para este efecto cuando el motivo real que lo impulsa es el de discutir la admisión a trámite de una iniciativa en base a un *test* de constitucionalidad que un grupo parlamentario quiere imponer sobre otro grupo, a pesar de que pueden existir incluso indicios suficientes para ello. Al contrario, este juicio y su eventual concreción procesal deben quedar reservados para el acto parlamentario definitivo, utilizando para ello los procedimientos adecuados de acuerdo con la Constitución y la LOTC.

Por todo ello, debe concluirse que la decisión de la Mesa del Parlamento relativa a la admisión a trámite de la «*Propuesta de resolución sobre la restitución de las instituciones catalanas*», así como el acuerdo mediante el cual se desestima la solicitud de reconsideración, no conlleva una vulneración de las facultades del núcleo básico de la función representativa reconocidas, en el artículo 23 CE.

Asimismo, las decisiones del presidente del Parlamento de Cataluña que, siguiendo la práctica parlamentaria, no sometieron a consideración de la Mesa las enmiendas transaccionales a dicho texto, no implican ninguna vulneración de un derecho fundamental puesto que lo que se demanda en el fondo es su mera inadmisión a trámite. Lo mismo sucede con el Acuerdo de la Mesa del Parlamento de 13 de marzo de 2018 de inadmitir la reconsideración por falta de objeto y por extemporánea la petición de reconsideración a lo que la parte recurrente entiende como una admisión a trámite de facto por la Mesa del Parlamento.

IV. La jurisprudencia constitucional sobre el alcance y contenido de las funciones de la mesa del parlamento

De acuerdo con el artículo 37 del Reglamento del Parlamento de Cataluña, la Mesa es el órgano rector colegiado del Parlamento y lo representa en los actos en los que asiste. La Mesa actúa bajo la dirección del presidente del Parlamento y le corresponden las funciones enumeradas por el apartado tercero de dicho artículo 37 RPC, entre las que destacan, a los efectos del presente recurso:

- Calificar, de conformidad con el Reglamento, los escritos y los documentos de índole parlamentaria, declarar su admisibilidad o inadmisibilidad (art. 37.3.d RPC).
- Decidir la tramitación de todos los escritos y documentos de índole parlamentaria de acuerdo con las normas establecidas por el Reglamento (art. 37.3.e RPC).
- Adoptar las decisiones y las medidas que requiere la organización del trabajo (art. 37.3.b RPC).

Por ello, se puede afirmar que el centro decisorio del Parlamento, en cuanto al gobierno institucional, corresponde principalmente a la Mesa, en tanto que órgano colegiado.

De este conjunto de funciones, es preciso remarcar especialmente las funciones de la Mesa con relevancia para la vida parlamentaria, como son la admisión a trámite y la calificación de los documentos de índole parlamentaria, y decidir sobre su tramitación. Estas funciones, sin embargo, como señala el propio artículo 37.3.d RPC, deben cumplirse de conformidad con el Reglamento, lo que supone que se trata de actos reglados con relación a los cuales la Mesa no puede actuar a partir de criterios de oportunidad, sino que necesariamente debe encontrar la justificación de su actuación en la norma. Por estos motivos, el propio Reglamento del Parlamento de Cataluña establece que, con relación a los actos de la Mesa en esta materia, los grupos parlamentarios que discrepan de los mismos pueden solicitar su reconsideración y la Mesa debe decidir definitivamente mediante resolución motivada (art. 38 RPC).

La función de calificación por las Mesas de los parlamentos ha sido tratada en diversas ocasiones en sede de recurso de amparo ante el Tribunal Constitucional. El propio máximo intérprete de la Constitución considera la jurisprudencia constitucional en materia de la potestad calificadora de las Mesas de los parlamentos como «evolutiva» (STC 107/2001). Hasta los inicios de los años noventa del siglo pasado, se entendía que las Mesas de los diferentes parlamentos gozaban de una amplia potestad calificadora que les permitía comprobar no sólo los aspectos formales de los escritos que debía calificar, sino que también podría entrar a valorar el contenido a efectos de realizar una verificación liminar de su conformidad a derecho y llevar a cabo un juicio de idoneidad de la pretensión al procedimiento parlamentario. La jurisprudencia constitucional consideraba entonces que si bien no se podría prejuzgar el éxito, o la oportunidad política de la iniciativa parlamentaria, en cambio, era posible la inadmisión de una iniciativa debido a su contenido en tres supuestos: cuando fuese manifiestamente contraria a derecho, manifiestamente inconstitucional o inequívocamente extraño a las finalidades establecidas por el procedimiento. La STC 205/1990 se puede considerar el paradigma y culmen de dicha tendencia jurisprudencial.

No obstante, a mediados de los años noventa, se inicia un cambio en la jurisprudencia constitucional relativa a la potestad calificadora de las Mesas de los órganos parlamentarios para requerir que éstas se ciñan a una mera comprobación de los requisitos formales de los escritos y documentos que deben admitir a trámite. Los hitos de dicho cambio de tendencia se producen en las sentencias que se mencionan a continuación.

En primer lugar, en la STC 95/1994, de 21 de marzo de 1994 el Tribunal Constitucional afirma que la actividad de la Mesa de calificación y admisión a trámite (en este supuesto, se trataba de la inadmisión de una Proposición de Ley por parte de la Mesa del Parlamento de Cataluña) se reduce «a la verificación del cumplimiento de los requisitos formales reglamentariamente establecidos» permitiendo una «verificación liminar de la conformidad a Derecho de la pretensión» y, a la vez, a una función de «control material» de la iniciativa a los efectos de que la Mesa, en atención a precisamente criterios de orden material establecidos en el Reglamento, pueda otorgar a la misma otra calificación más acorde con el mismo, para el supuesto de que haya sido efectuada dicha calificación de forma errónea por los proponentes. Además, en la referida sentencia, el Tribunal Constitucional –una vez acotadas cuáles son las funciones de la Mesa del Parlamento catalán– acepta que la misma pueda realizar un análisis del objeto de la iniciativa para valorar si esta se corresponde o no con la competencia del Parlamento para legislar sobre la referida materia.

En esta Sentencia vemos como el Tribunal Constitucional centra la actuación de la Mesa en una verificación formal a los efectos de admitir a trámite una iniciativa parlamentaria, aunque aún acepta un control material de la misma.

En la STC 124/1995 de 18 de julio de 1995, el Tribunal continúa manteniendo la idea de que las facultades de la Mesa de calificación y admisión de los documentos presentados ante el Parlamento se ciñen a una actuación de comprobación «*de estricta legitimidad formal*» pero también analiza cuál es el alcance del eventual juicio de calificación jurídico-material de las iniciativas que puede llevar a cabo la Mesa a los efectos de su inadmisión por falta de competencia del Parlamento.

En este sentido, la STC 124/1995, a pesar de que la iniciativa (una proposición de ley) cumpla con las formalidades reglamentariamente establecidas, rechaza de plano la idea de que la Mesa pueda acordar la inadmisión de la misma mediante un «*pretendido juicio de constitucionalidad acerca de sus contenidos*» a los efectos de determinar si la iniciativa promovida pueda exceder o no el ámbito de las competencias legislativas de la Comunidades Autónomas. Ello es así por cuanto que el Tribunal afirma:

“Y, en segundo lugar, porque aun en la hipótesis de que la proposición de Ley recayese sobre una materia respecto de la cual aquella Comunidad Autónoma careciese de competencia, correspondería al Pleno de la Cámara rechazarla por esa u otra razón o, por el contrario, decidir, pese a ello, su toma en consideración y depurarla de eventuales vicios de inconstitucionalidad a lo largo de las distintas fases que integran el procedimiento legislativo. Más aún: para el caso de que la proposición de Ley eventualmente inconstitucional alcanzase la forma definitiva de Ley y perdurasen esos eventuales vicios de inconstitucionalidad, sólo a este Tribunal Constitucional, cuando los sujetos legalmente legitimados para ello así lo demandasen, correspondería pronunciarse sobre la constitucionalidad o no de esa futura Ley. Razón que explica, por qué en este proceso constitucional destinado a la protección de los derechos fundamentales, nada debe decir este Tribunal sobre el debate suscitado entre las partes en torno a la supuesta inconstitucionalidad de la proposición de Ley presentada, en su conexión con el denominado bloque de la constitucionalidad y las competencias que ostenta aquella Comunidad Autónoma en materia de régimen local. Lo contrario, supondría tanto como convertir al recurso de amparo constitucional en un indirecto cauce a través del cual reimplantar una suerte de recurso previo de inconstitucionalidad contra lo que no es más que un incipiente documento de trabajo para, en su caso, la hipotética elaboración de una Ley” (STC 124/1995, FJ 4).

Vemos pues cómo el Tribunal Constitucional rehúsa cualquier valoración de fondo que pueda comportar en el procedimiento de amparo un juicio de constitucionalidad toda vez que existen los cauces correspondientes a los efectos de depurar la supuesta inconstitucionalidad pretendida y, además, afirma en la referida STC 124/1995 que una inadmisión a trámite de las proposiciones de ley, a pesar de que puedan detectarse dudas desde el punto de vista de su constitucionalidad, impediría –dada la naturaleza instrumental de la misma– la función representativa característica de todo Parlamento. Ello es así por cuanto que a criterio del Tribunal el debate ante el Pleno cumple una importante función representativa en donde los parlamentarios en ejercicio de su *ius in officium* pueden defender o rechazar la iniciativa parlamentaria incluso tratar sobre la eventual inconstitucionalidad de la misma, dando a conocer a los ciudadanos a quienes representan lo que piensan sobre una determinada materia.

De ahí que el Tribunal afirme la conveniencia de que la Mesa limite sus facultades de calificación y admisión de las mismas: “*al exclusivo examen del cumplimiento de los requisitos formales reglamentariamente exigidos, pues, de lo contrario, no sólo estaría asumiendo bajo un pretendido juicio técnico una decisión política que sólo al Pleno corresponde, sino que, además, y desde la óptica de la representación democrática, estaría obstaculizando la posibilidad de que se celebre un debate público entre las distintas fuerzas políticas con representación parlamentaria, cuyo*

efecto representativo ante los electores se cumple con su mera existencia, al margen, claro está, de que la iniciativa, en su caso, prospere” (STC 124/1995, FJ 3).

El Tribunal Constitucional en la Sentencia 38/1999, de 22 de marzo de 1999, continúa defendiendo la posición prevalente del debate parlamentario de las iniciativas presentadas y el papel que debe cumplir la Mesa del Parlamento a los efectos de garantizar el efectivo cumplimiento de la función parlamentaria, evitando que con motivo de la realización de un juicio de constitucionalidad se proceda a la inadmisión de la iniciativa de que se trate. En el supuesto enjuiciado en la Sentencia la Mesa inadmitió a trámite una Proposición de Ley por considerar que la misma suponía una reforma del Estatuto de Autonomía que debía seguirse por el procedimiento para la elaboración de una ley específica de reforma del Estatuto y no por una ley ordinaria. El Tribunal estimó el recurso de amparo declarando la nulidad del referido acuerdo por entender lesionado el derecho de los recurrentes reconocido en el art 23.2 CE

En este sentido, el Tribunal Constitucional en la Sentencia 38/1999 exige de las Mesas la realización de un control meramente formal en el momento de realizar el test de admisión a trámite de las iniciativas, control que se vuelve mucho más estricto cuando se trata de iniciativas legislativas de procedencia parlamentaria. Así, y en aras a la consideración de la iniciativa legislativa como una de las importantes formas de participación en las cámaras parlamentarias al servicio de la función representativa, el Tribunal afirma que:

“.../... la Mesa debe cuidarse de no perturbar con su decisión el derecho de los representantes a suscitar el debate parlamentario sobre una materia determinada mediante el recurso a la iniciativa legislativa (STC 124/1995). Si no fuese así, la Mesa dejaría de obrar como un órgano de gobierno de la Cámara ejerciendo el debido control legal sobre la regularidad jurídica de la iniciativa, para mutarse en un órgano netamente político, impidiendo, además, que las iniciativas promovidas por las minorías parlamentarias se sometiesen al debate público en la Cámara. Lo que colocaría a estos representantes en una posición de inferioridad y desigualdad lesiva del art.23.2 C.E. (STC 118/1995)” (STC 38/1999, FJ 3 b)).

Así el Tribunal concluye que ante la falta de una delimitación material de las proposiciones de ley en el reglamento de la Cámara, la Mesa debió de limitarse a verificar la regularidad formal de los términos de la iniciativa, en los estrictos términos que se establece en el reglamento parlamentario y ello sin entrar a valorar ni la adecuación de la misma a la constitución o al bloque de la constitucionalidad, ni su valoración desde el punto de vista de la oportunidad política de la referida iniciativa.

Posteriormente, en la STC 40/2003 el Tribunal Constitucional afirmó que «no le corresponde a la Mesa de la Cámara en el trámite de calificación y admisión a trámite la tarea de ponderar y valorar el ámbito legal de actuación» (FJ 7 *in fine*) de determinada institución (en ese caso era la Fiscalía general anticorrupción).

Sobre la afirmación de que la valoración de las Mesas de los parlamentos se debe ceñir a la verificación de la regularidad jurídica y de la viabilidad procesal de la iniciativa evitando cualquier juicio de oportunidad política, el Tribunal Constitucional en la STC 208/2003, de 1 de diciembre, afirma:

“.../... ninguna tacha de inconstitucionalidad merece la atribución a las Mesas parlamentarias del control de la regularidad legal de los escritos y documentos parlamentarios, sean éstos los dirigidos a ejercer el control del Ejecutivo, sean los de carácter legislativo, siempre que tras ese examen de la iniciativa a la luz del canon normativo del Reglamento parlamentario no se esconda un juicio sobre la oportunidad política en los casos en que ese juicio esté atribuido a la Cámara parlamentaria en el correspondiente trámite de toma en consideración o en el debate plenario. Y ello porque el órgano que sirve de instrumento para el ejercicio por los ciudadanos de la soberanía participando en los asuntos públicos por medio de representantes es la propia Cámara, no sus Mesas, que cumplen la función jurídico- técnica

de ordenar y racionalizar el funcionamiento de las Cámaras para su mayor eficiencia, precisamente como tal foro de debate y participación en la cosa pública” (STC 2008/2003 FJ 4c)

En dicha STC 208/2003 se recuerda que ya en la STC 161/1988 se afirmó que “en la decisión sobre la admisión de dicha clase de peticiones la Mesa no podrá en ningún caso desconocer que son manifestación del ejercicio de un derecho de los parlamentarios que las formulan y que, por ello, cualquier rechazo arbitrario o no motivado causará lesión de dicho derecho y, a su través,... del fundamental del Diputado a desarrollar sus funciones sin impedimentos ilegítimos (art. 23.2 de la Constitución)” (FJ 8).

Además debe mencionarse por significativo el ATC 135/2004, de 20 de abril de 2004, que inadmitió la impugnación –al amparo del artículo 161.2 CE y de los arts. 76 y 77 LOTC– del Acuerdo del Gobierno Vasco por el que se aprobaba una propuesta denominada «Propuesta de Estatuto Político de la Comunidad de Euskadi», y del Acuerdo de la Mesa del Parlamento Vasco por el que se admitió a trámite el mismo.

A lo largo de las fundamentaciones jurídicas del referido Auto el Tribunal Constitucional considera a ambos acuerdos como «actos de tramitación integrantes de un procedimiento legislativo» y, como tales, y en tanto que no son expresivos de ninguna asunción de competencias, en ningún caso pueden producir ninguna infracción constitucional.

En relación con el primero de los acuerdos impugnados, el del Gobierno Vasco el Tribunal Constitucional manifiesta que el mismo propone una reforma del Estatuto Vasco para que sea discutida y debatida en sede parlamentaria, y señala que en ningún caso, puede efectuarse un juicio de valoración sobre la adecuación constitucional del mismo toda vez que, ni puede ni debe sustraerse tal atribución al Gobierno Vasco, ni es admisible que se impida la celebración del debate parlamentario ya que como afirma el Tribunal:

*“Entender otra cosa, sería desconocer la lógica del sistema democrático parlamentario, uno de cuyos fundamentos consiste en que **el Parlamento es la sede natural del debate político** y el Gobierno uno de los sujetos habilitados para propiciarlo. Cómo se traduzca normativamente el fruto del debate, si es que finalmente llega a traducirse en algo, es cuestión que **no debe condicionar anticipadamente la suerte de ningún debate**, so pena de negar al Parlamento la facultad de arbitrar la discusión política en los términos que estime convenientes. So pena, en definitiva, de someter al Parlamento a tuteladas inaceptables” (ATC 135/2004, FJ 6 a)).*

En este sentido, el Tribunal Constitucional insiste en inadmitir la impugnación del Acuerdo del Gobierno Vasco por considerar el planteamiento de la demanda como «una suerte de remedio jurisdiccional preventivo, con el que se anticipa la defensa del orden constitucional» y por ello deben rechazarse las argumentaciones cuya finalidad vaya dirigida a «atajar la inconstitucionalidad antes de que ésta llegue siquiera a cristalizar en una norma jurídica, adelantándose a la sola intención infractora advertida en el contenido de una propuesta» (ATC 135/2004, FJ 6 b)).

El Tribunal admite que el juicio de antijuricidad recaiga sobre nomas que formen parte del ordenamiento jurídico, pero en cambio inadmite que se lleven a cabo juicios de antijuricidad de simples proyectos de normas, «o incluso de la sola intención de producir nomas» ya que de lo contrario sería impedir la reforma del referido ordenamiento. Es más, el Tribunal entra a analizar en términos generales el contenido del Acuerdo del Gobierno Vasco afirmando que “El hecho de que semejante iniciativa sólo pueda prosperar con éxito si antes se reforma la Constitución, tal y como sostiene el Abogado del Estado, **no convierte a la «Propuesta» en sí (ni, por conexión, al Acuerdo que la formaliza) en una iniciativa inconstitucional**. La iniciativa, una vez remitida a la Cámara, queda sometida a una serie de avatares, que pueden, desde luego, alterarla notablemente en su contenido, pero que, sobre todo,

la modificarán radical y necesariamente en su naturaleza, que pasará a ser puramente normativa en el caso de que de ella resulte, lo que puede no ser el caso, una norma de Derecho. En tanto no se agote el procedimiento parlamentario iniciado con la remisión de la «Propuesta» no cabe más inconstitucionalidad, en su caso, que la que resulte de la infracción de las normas que disciplinan ese procedimiento» (ATC 135/2004, FJ 6 b)).

En relación con el segundo de los acuerdos impugnados, el relativo a la admisión a trámite de la Mesa del parlamento Vasco de la propuesta de reforma del Estatuto Político de la Comunidad de Euskadi, el Tribunal Constitucional rechaza que el mismo pueda ser objeto del proceso de impugnación del Título V LOTC y, al mismo tiempo, y en tanto que objeto idóneo del recurso de amparo, recuerda que mediante el mismo la finalidad perseguida es la de **“preservar el derecho de participación de los sujetos legitimados a intervenir en el proceso parlamentario frente a unos actos únicamente relevantes ad intra, esto es, cuya eficacia se circunscribe exclusivamente a este procedimiento y a los sujetos legitimados para intervenir en él, careciendo de relevancia alguna ad extra”** (ATC 135/2004, FJ 7).

Los apartados *d* y *e* del fundamento jurídico segundo de la STC 88/2012 sistematizan la actual doctrina constitucional sobre la función de las mesas de las cámaras parlamentarias al calificar y admitir a trámite escritos y documentos:

“d) En relación con las decisiones que adoptan las Mesas de las Cámaras en el ejercicio de su potestad de calificación y de admisión a trámite de los escritos y documentos a ellas dirigidas y su incidencia en el ius in officium de los parlamentarios existe también abundante doctrina constitucional en la que hemos mantenido que es acorde con la Constitución atribuir a este órgano la función de controlar la regularidad legal de los escritos y documentos parlamentarios «siempre que tras ese examen de la iniciativa a la luz del canon normativo del Reglamento parlamentario no se esconda un juicio sobre la oportunidad política en los casos en que ese juicio esté atribuido a la Cámara parlamentaria en el correspondiente trámite de toma en consideración o en el debate plenario. Y ello porque el órgano que sirve de instrumento para el ejercicio por los ciudadanos de la soberanía participando en los asuntos públicos por medio de representantes es la propia Cámara, no sus Mesas, que cumplen la función jurídico-técnica de ordenar y racionalizar el funcionamiento de las Cámaras para su mayor eficiencia, precisamente como tal foro de debate y participación en la cosa pública» (por todas, STC 108/2011, de 20 de julio, FJ 6).

No obstante, hemos señalado también que «el Reglamento parlamentario puede permitir o, en su caso, establecer, incluso, que la Mesa extienda su examen de las iniciativas más allá de la estricta verificación de sus requisitos formales, siempre, claro está, que los escritos y documentos girados a la Mesa, sean de control de la actividad de los Ejecutivos o sean de carácter legislativo, vengán, justamente, limitados materialmente por la Constitución, el bloque de la constitucionalidad o el Reglamento parlamentario pertinente. De modo que si la legalidad aplicable no impone límite material alguno a la iniciativa, la verificación de su admisibilidad ha de ser siempre formal, cuidando únicamente la Mesa de que la iniciativa en cuestión cumpla con los requisitos de forma que le exige esa legalidad» (entre otras muchas, STC 40/2003, de 27 de febrero FJ 2). Todo ello sin perjuicio de que, además, hayamos admitido la posibilidad de que las Mesas de las Cámaras puedan rechazar escritos en los que se planten cuestiones entera y manifiestamente ajenas a las atribuciones de la Cámara (STC 161/1988, de 20 de septiembre, FJ 8).

e) En todo caso, la Mesa de la Cámara deberá motivar su decisión sobre la inadmisión de las iniciativas, pues al ser estas iniciativas una manifestación del ius in officium del parlamentario que las formula, su rechazo arbitrario o no motivado vulnerará el derecho que le garantiza el art. 23.2 CE a ejercer sus funciones sin impedimentos ilegítimos (SSTC 203/2001, de 15 de octubre, FJ 3; 177/2002, de 14 de octubre, FJ 3; y 40/2003 de 27 de febrero FJ 2)”.

De todo este recorrido por la jurisprudencia constitucional puede concluirse que la actual doctrina del Tribunal Constitucional sobre el test de admisión a trámite que pueden hacer las Mesas parlamentarias limita este test a la verificación de los requisitos formales exigidos a las iniciativas por el reglamento y la ley y excluye que este acto de calificación pueda comportar un juicio de oportunidad sobre el contenido de la propuesta.

V. Aplicación al presente caso de la doctrina constitucional sobre la calificación y admisión a trámite de iniciativas por parte de las mesas de las cámaras parlamentarias

La jurisprudencia constitucional consiente que los Reglamentos parlamentarios puedan establecer o permitir a la Mesa un control más allá de los aspectos formales con determinados condicionantes (cuando el escrito esté delimitado por una norma constitucional, legal o parlamentaria y sea pertinente observar su adecuación a dicha norma). El Tribunal Constitucional entiende que dicho control de la Mesa debe estar previsto expresamente en el Reglamento parlamentario. Y el Tribunal ha admitido en este sentido que dicho control puede alcanzar, singularmente, a la verificación de la idoneidad del procedimiento parlamentario elegido, ya que esta verificación forma parte del cumplimiento del Reglamento.

Respecto al tipo de iniciativa parlamentaria recurrida, una resolución parlamentaria, no existe en el Reglamento del Parlamento de Cataluña ninguna habilitación a la Mesa del Parlamento para que controle aspectos materiales de dicha iniciativa.

Las propuestas de resolución están reguladas en el artículo 167 y siguientes del RPC:

Artículo 167. Presentación

1. Las propuestas de resolución del Parlamento para impulsar la acción política y de gobierno pueden dirigirse al Gobierno de la Generalidad o a la ciudadanía; deben estar suscritas por un grupo parlamentario o por un diputado, con la firma de cuatro miembros más de la cámara.

2. Las propuestas de resolución deben presentarse a la Mesa del Parlamento, que decide sobre su admisión a trámite, ordena, si procede, su publicación y, oída la Junta de Portavoces, acuerda su tramitación por parte de la comisión competente en la materia o del Pleno del Parlamento.

3. Publicada la propuesta de resolución, se abre un plazo de siete días, durante el cual los grupos parlamentarios pueden presentar enmiendas.

Las resoluciones del Parlamento de Cataluña son el ejemplo más paradigmático entre los instrumentos para ejercer la función de impulso de la acción política y de gobierno.

Los procedimientos parlamentarios de impulso de la acción política y de gobierno implican que el Parlamento determina los grandes objetivos, las líneas maestras de la política y los medios para su consecución. Son directrices o mandatos dirigidos al Ejecutivo o a la ciudadanía. Es lo que también se denomina función de *indirizzo*, que quiere preservar la centralidad de la institución parlamentaria.

Hay una teleología de la función de *indirizzo*: desde el Parlamento se pretende construir el agregado de opciones y opiniones de una sociedad pluralista para expresar objetivos comunes, más allá de órganos sectoriales o corporativistas.

En la propuesta de resolución que luego devendría la Resolución I/IX se puede comprobar cómo el Parlamento de Cataluña espolea e impulsa la acción política y de gobierno orientando y estimulando al Gobierno y sus departamentos y encomendándoles actuaciones. Se enmarca claramente la propuesta de resolución anteriormente citada en la función de impulso de la acción política y de gobierno.

En otros casos, como por ejemplo con las iniciativas legislativas populares, sí que el Reglamento del Parlamento de Cataluña expresamente contempla que la Mesa del Parlamento deba realizar un control de los requisitos formales y materiales estableci-

dos para dichas iniciativas. Así el artículo 136.1 RPC indica que: «La Mesa del Parlamento admite a trámite las proposiciones de iniciativa legislativa popular si cumplen los requisitos establecidos por la ley que las regula y el presente reglamento».

Por ello, y en palabras del Tribunal Constitucional, “**si la legalidad aplicable no impone límite material alguno a la iniciativa, la verificación de su admisibilidad ha de ser siempre formal**, cuidando únicamente la Mesa de que la iniciativa en cuestión cumpla con los requisitos de forma que le exige esa legalidad” (STC 40/2003, entre otras). En consecuencia, la Mesa del Parlamento debía limitarse, como efectivamente hizo, a analizar los aspectos formales del escrito presentado. Y una vez comprobados, lo admitió a trámite. Ante la falta de una delimitación material en el Reglamento del Parlamento de Cataluña de las propuestas de resolución, debido a su lógica como instrumento de impulso de la acción política y de gobierno, la Mesa se limitó a verificar la regularidad formal de los términos de la iniciativa.

La argumentación contenida en el Auto 135/2004 sobre la denominada “*Propuesta de Estatuto Político de la Comunidad de Euskadi*” es perfectamente aplicable al supuesto que nos ocupa toda vez que el Acuerdo de la Mesa del Parlamento del pasado 27 de octubre de 2015, de admisión a trámite de la Propuesta de resolución sobre el inicio del proceso político en Cataluña como consecuencia de los resultados electorales, lo que hizo fue posibilitar en términos democráticos el inicio del debate y la discusión parlamentaria, permitiendo a los ciudadanos el conocimiento de la posición de los distintos grupos parlamentarios sobre las cuestiones objeto de la propuesta de resolución y establecer el marco de actuación parlamentaria para la XI Legislatura.

Y si bien la jurisprudencia constitucional admite un control material de la iniciativa por parte de las Mesas a efectos de comprobar la idoneidad o procedencia del procedimiento parlamentario elegido, hay que recordar que cuando el Tribunal Constitucional se ha referido a este control material, lo ha hecho siempre como una potestad de las Mesas y no como una obligación jurídica de inexcusable cumplimiento. Y es lógico que sea así, porque, si la iniciativa puede ser sometida a modificaciones sustanciales durante el procedimiento parlamentario, una exigencia como esta podría incidir desproporcionadamente sobre el *ius in officium* que ampara la presentación de las iniciativas parlamentarias y el derecho a ser debatidas. Y en el caso de la idoneidad del procedimiento aplicable, el Tribunal Constitucional también ha admitido expresamente que un procedimiento inicial pueda ser reconvertido en uno de diferente durante su tramitación, singularmente si se aprecia finalmente que el procedimiento idóneo tendría que ser el de una iniciativa de reforma constitucional (STC 103/2008 y ATC 135/2004).

Además, hay que señalar la dificultad que supone aplicar este límite cuando se trata de una propuesta de resolución y sus posibles efectos, incluidos los jurídicos en los términos que ha reconocido la STC 42/2014, no son vinculantes ni permiten la modificación del ordenamiento. La naturaleza de las proposiciones de ley propicia un debate político especialmente amplio, y su manifestación final en un acto de impulso de la acción política y de gobierno obliga a relativizar necesariamente la aplicación del control del procedimiento reglamentario elegido, ya que lo contrario sería admitir que la Mesa puede determinar el alcance de la función misma de impulso en detrimento de la voluntad de los que ejercen la iniciativa parlamentaria.

La función de impulso de la acción política y de gobierno y el alcance limitado de sus efectos, sitúan el uso de este instrumento en un espacio de iniciativa y acción esencialmente política de los grupos parlamentarios, razón por la cual la actuación de la Mesa debe ser especialmente cautelosa y ceñirse por tanto a sus facultades de control formal.

La diferencia que se produce respecto de una iniciativa legislativa es evidente y esta simple comparación hace decaer los argumentos del recurrente respecto a la exigencia de que la Mesa hubiera tenido que inadmitir a trámite la Propuesta de

resolución porque su contenido sería contrario a la Constitución y ello solo podría producirse mediante una iniciativa de reforma constitucional que el mismo Parlamento podría impulsar. Tal argumento podría tener cierto recorrido en el caso de una iniciativa legislativa pero no puede sostenerse en el marco de una propuesta de resolución que, como tal, es incapaz de producir los efectos jurídicos propios y vinculantes de un acto de naturaleza normativa y, por tanto, potencialmente incapaz de contradecir la Constitución en los términos necesarios de contraste entre normas o de conflicto entre ordenamientos jurídicos.

Y todo ello sin perder de vista lo dicho anteriormente sobre la posibilidad de modificación del contenido de la iniciativa durante su tramitación o incluso de la eventual reconversión del procedimiento inicial, pues no se puede olvidar que la iniciativa y su admisión a trámite son simples actos de inicio de un procedimiento y no actos finales, tal y como ha reconocido el mismo Tribunal Constitucional.

De nuevo, aquí se constata cómo el recurrente confunde este momento procedimental con el contenido de la Propuesta e incluso con su consideración como acto definitivo. Y ello le lleva a utilizar un tipo de argumentos de oposición y crítica material y de fondo de la Propuesta de resolución que, además de ser totalmente inapropiados en sede de recurso de amparo, llevarían al extremo insostenible de desnaturalizar las funciones de la Mesa del Parlamento en claro perjuicio del debate político y del pluralismo.

En relación con esta cuestión debe rechazarse también el argumento que la Propuesta de resolución excede del contenido posible que permite el artículo 164 RPC al ir más allá del objeto de impulso de la acción política del Parlamento catalán. Una vez más se incurre aquí, y en el marco específico de este recurso de amparo, en el terreno resbaladizo de trasladar a la Mesa una responsabilidad de inadmisión, precisamente sobre el ejercicio de una función parlamentaria (la de impulso) que debe observarse con especial flexibilidad.

El contenido y los límites de lo que puede entenderse como “impulso de la acción política y de gobierno” no los fijan el Estatuto ni el Reglamento, habida cuenta de la extrema dificultad que supondría su delimitación *a priori*, con el riesgo que ello conllevaría de facilitar la obstrucción por las mayorías de las propuestas de las minorías. Por otra parte, una interpretación de los límites intrínsecos de la acción política y de gobierno tiene también sus riesgos por la misma razón y por su difícil aplicación práctica. El término “acción política” puede tener un alcance muy extenso, comprensivo en principio de cualquier actuación o propuesta relativa a cuestiones que pueden abordarse con carácter general o colectivo y buena parte de la Propuesta de resolución puede considerarse objetivamente bajo ese ámbito. Y por lo que se refiere al “impulso de la acción de gobierno”, tiene un contenido muy similar en este caso referido a la acción que pueden desarrollar el conjunto de instituciones, ya que la utilización del término “gobierno” es minúsculas y sin artículo permite esta lectura.

En cualquier caso, parece obvio que la Mesa en el momento de calificar las iniciativas debe guiarse por un criterio formal, especialmente cuando la iniciativa que se presenta puede encajar en el marco amplio que define el artículo 167 RPC, esto es, pretendiendo establecer unas declaraciones y determinar unas acciones que es evidente que tienen como destinatarios al conjunto de los ciudadanos o a las instituciones, todo ello con independencia de la valoración política que puedan merecer las mismas y de su compatibilidad o no con el marco constitucional.

VI. La indebida extensión del recurso de amparo a otras presuntas infracciones del reglamento inexistentes o que, en el caso de haberse producido, no tendrían suficiente entidad para vulnerar el derecho fundamental del grupo parlamentario que solicita el amparo

Aunque el recurso centra su actuación en el acuerdo de la Mesa de admisión a trámite de la Propuesta de resolución y en el posterior acuerdo de la Mesa de desestimación de la solicitud de reconsideración, también se alegan otras posibles in-

fracciones reglamentarias que, a juicio del grupo recurrente, podrían significar una vulneración del derecho fundamental del *ius in officium* parlamentario.

Entre estas presuntas infracciones destacan las Decisiones del presidente del Parlamento de Cataluña, expresadas durante la sesión del pleno de la Cámara del día 1 de marzo de 2018, por las que acordó no someter a calificación y a admisión por la Mesa del Parlamento las enmiendas transaccionales suscritas por el grupo parlamentario Junts per Catalunya y el subgrupo parlamentario Candidatura d'Unitat Popular, presentadas sobre la base de las enmiendas cuya admisión a trámite había sido objeto de petición de reconsideración previa en relación con la indicada propuesta de resolución, así como de no atender la petición de reconsideración de la anterior decisión de facto de admisión de las citadas enmiendas.

Dichas decisiones no inculcan la participación de los representantes políticos, ni la de los recurrentes ni la del resto de representantes del Parlamento de Cataluña. Incluso se podría decir que hubieran restringido el *ius in officium* de los proponentes en un punto donde el Tribunal Constitucional ha establecido que se tiene que realizar una "interpretación restrictiva" en casos en que se pueda limitar derechos o atribuciones de los representantes públicos. En este sentido hay que leer la STC 4/2018, de la cual es necesario traer a colación la jurisprudencia constitucional sobre la función de calificación de las enmiendas:

En el ejercicio de la función de calificación de las enmiendas, como en la de todas las iniciativas parlamentarias, resulta aplicable nuestra doctrina, conforme a la que los órganos parlamentarios deben realizar una «interpretación restrictiva de todas aquellas normas que puedan suponer una limitación al ejercicio de aquellos derechos o atribuciones que integran el estatuto constitucionalmente relevante del representante público y a motivar las razones de su aplicación. De lo contrario, no sólo vulneran el derecho fundamental del representante de los ciudadanos a ejercer su cargo (art. 23.2 CE), sino que también infringen el de éstos a participar en los asuntos públicos ex artículo 23.1 CE (SSTC 1/2015, FJ 3; 23/2015, FJ 3, y 199/2016, FJ 3, entre otras muchas)» (STC 76/2017, de 19 de junio, FJ 3).

En este sentido, corresponde a este Tribunal «controlar que en los supuestos en que las resoluciones o acuerdos de las Mesas de los Parlamentos, adoptadas en el ejercicio de su función de calificación y admisión, sean restrictivas del *ius in officium*, tales resoluciones incorporen una motivación expresa, suficiente y adecuada, puesto que en «ausencia de motivación alguna no sería posible determinar si el rechazo de la iniciativa de control al Gobierno entraña en sí misma el desconocimiento de la facultad que se ha querido ejercitar, ni si se manifiesta desprovista de razonabilidad en atención al fin institucional propio de la función que quiso ejercerse y los motivos aducidos para impedir su ejercicio (SSTC 74/2009, FJ 3, y 44/2010, FJ 4)» [STC 32/2017, de 27 de febrero, FJ 4 b)].

Asimismo, hemos recordado que no vulnera el *ius in officium*, el ejercicio de la función de control por las mesas de las Cámaras, estatales o autonómicas, sobre los escritos y documentos parlamentarios, «siempre que tras ese examen de la iniciativa a la luz del canon normativo del Reglamento parlamentario no se esconda un juicio sobre la oportunidad política» (STC 40/2003, FJ 2). Únicamente, puede existir un control material cuando la limitación venga establecida en la propia Constitución, las leyes que integran el bloque de la constitucionalidad o el Reglamento parlamentario concreto de aplicación. En caso contrario, la verificación será siempre formal, de modo que «cualquier rechazo arbitrario o no motivado causará lesión» del derecho del parlamentario, debiendo tenerse presente también «el principio de interpretación más favorable a la eficacia de los derechos fundamentales, que ha sido afirmado por este Tribunal también en relación con el art. 23.2 CE (SSTC 177/2002, FJ 3 y 40/2003, FJ 2)» (entre otras, STC 23/2015, de 16 de febrero, FJ 3).

Finalmente, respecto a la función de calificación de los órganos parlamentarios, hay que partir de que este Tribunal sólo puede realizar un control negativo, pues no

le es dado, por respeto a la autonomía de las Cámaras sobre los procedimientos que se desarrollan en su seno, reemplazar la voluntad de sus órganos en el ejercicio de la función de calificación, así como de decisión del procedimiento que han de seguir los escritos parlamentarios [en un sentido similar, SSTC 153/2016, de 22 de septiembre, FJ 3; 185/2016, FJ 5 c) y 213/2016, de 15 de diciembre, FJ 4].

En cuanto a las facultades que tienen encomendadas los órganos parlamentarios respecto a las enmiendas, es doctrina constitucional la posibilidad de que la mesa respectiva verifique un control de homogeneidad entre las enmiendas presentadas y la iniciativa legislativa a enmendar. Además, «los órganos de gobierno de las Cámaras deben contar con un amplio margen de apreciación para determinar la existencia de conexión material entre enmienda y proyecto o proposición de ley objeto de debate, debiendo éstos pronunciarse de forma motivada acerca de la conexión, de suerte que ‘sólo cuando sea evidente y manifiesto que no existe tal conexión deberá rechazarse la enmienda, puesto que, en tal caso, se pervertiría la auténtica naturaleza del derecho de enmienda, ya que habría pasado a convertirse en una nueva iniciativa legislativa’ (STC 119/2011, FJ 7)» [SSTC 216/2015, de 22 de octubre, FJ 5 b)].

Por último, la función de calificación y admisión a trámite de los órganos parlamentarios comprende, como ya se afirmó en el ATC 275/1993, de 13 de septiembre, FJ 2, y se recogió en la STC 119/2011, de 5 de julio, FJ 5, la calificación de enmiendas al articulado como enmiendas a la totalidad.

Efectivamente los usos parlamentarios llevan a la presentación de enmiendas transaccionales hasta el momento mismo anterior a la votación de enmiendas puesto que la idea de la enmienda transaccional es permitir el pacto y el acuerdo, elemento esencial de un órgano deliberativo y pluripartidista como es el parlamento. En aras del acuerdo se comunican las enmiendas transaccionales al resto de grupos a los efectos de conocer exactamente qué se va a votar, pero se presupone que el texto guarda una coherencia con las enmiendas que se transaccionan y con el texto de la propuesta inicial. Cabe recordar que el texto inicial y las enmiendas de que traen causa ya han sido admitidas formalmente a trámite. Por ello no se puede considerar vulnerado un derecho de quien pretende que no se admita a trámite una enmienda (STC 107/2016) y debe mantenerse una interpretación restrictiva a las posibilidades de las mesas de las asambleas legislativas de limitar el ejercicio de los derechos de representación (STC 4/2018).

Por todo lo expuesto, al Tribunal Constitucional,

Solicita

Que teniendo por presentado el presente escrito en tiempo y forma, se sirva admitirlo y tenga por formuladas las alegaciones de esta parte en relación al Recurso de Amparo **núm. 2114-2018**, promovido por el Grupo Parlamentario de Ciudadanos del Parlamento de Cataluña, contra los Acuerdos de la Mesa del Parlamento de Catalunya de 23 y 28 de febrero y 1 y 13 de marzo de 2018 y, en su momento, previos los trámites pertinentes, se dicte sentencia por la que se inadmita o se deniegue, en su caso, el amparo solicitado.

Barcelona para Madrid, a 17 de mayo de 2019

Fernando Domínguez García, letrado del Parlamento de Cataluña

4.90. Règim interior

4.90.10. Càrrecs i personal

Concurs oposició lliure per a proveir tres places de periodista del Parlament de Catalunya

501-00004/12

CONVOCATÒRIA

Acord: Mesa del Parlament, 15.05.2019

La Mesa del Parlament, en la sessió tinguda el dia 15 de maig de 2019, convoca un concurs oposició lliure per a proveir tres places de periodista del Parlament de Catalunya, d'acord amb el que estableixen els articles 1.2, 51, 52, 53, 55 i 56 dels Estatuts del règim i el govern interiors del Parlament de Catalunya i d'acord amb l'oferta d'ocupació pública parcial del Parlament per a l'any 2018 (BOPC 231, del 27 de desembre de 2018).

Bases de la convocatòria

1. Normes generals

1.1. Es convoca el procés selectiu per a proveir tres places de periodista del Parlament de Catalunya, que consisteix en un concurs oposició lliure.

1.2. Als funcionaris que accedeixin a aquestes places, amb caràcter general, els correspon exercir totes les funcions d'assessorament i d'informació pròpies d'un departament de comunicació, especialment la prestació de suport al cap o la cap del Departament o al cap o la cap de l'àrea a què sigui adscrit el lloc (Premsa o Canal Parlament) en la relació amb els representants dels mitjans de comunicació; el seguiment de la informació parlamentària i institucional en els dits mitjans; la preparació de reculls i dossiers de premsa sobre temes d'especial importància i d'interès per a l'activitat parlamentària; la potenciació del web del Parlament i de les xarxes socials de la institució, dotant-los de més continguts informatius; l'acreditació dels mitjans de comunicació, mantenint una comunicació permanent amb els serveis d'identificació del Parlament, i les altres tasques que els encarreguin els caps corresponents.

1.3. La realització d'aquest procés selectiu s'ajusta al que estableixen l'article 103.3 de la Constitució espanyola, els Estatuts del règim i el govern interiors del Parlament de Catalunya i la refosa en un text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública, aprovada pel Decret legislatiu 1/1997, del 31 d'octubre.

1.4. D'acord amb el que disposen l'article 51.3 dels Estatuts del règim i el govern interiors del Parlament de Catalunya i l'article 4.1 del Decret 161/2002, de l'11 de juny, sobre l'acreditació del coneixement del català i l'aranès en els processos de selecció de personal i de provisió de llocs de treball de les administracions públiques de Catalunya, durant el procés selectiu els aspirants han d'acreditar el coneixement de la llengua catalana, tant en l'expressió oral com en l'escrita, en el grau adequat a les funcions pròpies de les places convocades.

1.5. De conformitat amb el que estableix l'article 6 del Decret 389/1996, del 2 de desembre, pel qual es regula l'accés dels ciutadans dels estats membres de la Unió Europea a la funció pública de l'Administració de la Generalitat, els aspirants admesos en el procés selectiu que no tinguin la nacionalitat espanyola han d'acreditar el coneixement de la llengua castellana, tant en l'expressió oral com en l'escrita, en el grau adequat a les funcions pròpies de les places convocades.

1.6. El tribunal qualificador no pot aprovar ni declarar que ha superat el procés selectiu un nombre d'aspirants que excedeixi el nombre de places convocades.

1.7. Les proves de la fase d'oposició del procés selectiu no s'iniciaran abans del mes de gener de 2020.

1.8. Totes les comunicacions i les notificacions derivades d'aquesta convocatòria s'han de fer públiques en el tauler d'anuncis del Parlament, i també en el web del Parlament (<http://www.parlament.cat/web/actualitat/concursos-oposicions/index.html>), sens perjudici de la publicació en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* (BOPC) que estableixin aquestes bases.

2. Requisits de participació

2.1. Per a ésser admesos en el procés selectiu, els aspirants han de complir els requisits següents:

a) Ésser ciutadans espanyols o nacionals d'algun dels altres estats membres de la Unió Europea.

b) Haver complert setze anys i no superar l'edat establerta per a la jubilació forçosa.

c) Tenir el títol de llicenciatura en periodisme o en ciències de la informació o grau corresponent, o ésser membres en actiu del Col·legi Professional de Periodistes de Catalunya. En el cas dels títols obtinguts a l'estranger, han d'acreditar que disposen de la convalidació corresponent o de la credencial que certifiqui l'homologació.

d) Posseir la capacitat física i psíquica necessàries per a exercir les funcions pròpies de les places convocades.

e) No estar inhabilitats per sentència ferma per a l'exercici de les funcions públiques ni estar separats, mitjançant expedient disciplinari, del servei de qualsevol administració pública. Els aspirants que no tinguin la nacionalitat espanyola han d'acreditar, mitjançant una declaració jurada o promesa, que no estan sotmesos a cap sanció disciplinària o condemna penal que els impedeixi l'accés a la funció pública en llur estat d'origen.

2.2. Tots els requisits generals i específics que indica la base 2.1 s'han de complir el darrer dia del termini de presentació de sol·licituds i s'han de continuar complint fins a la data de la presa de possessió com a funcionari o funcionària de carrera.

3. Sol·licituds de participació

3.1. Les sol·licituds per a prendre part en aquesta convocatòria s'han d'adreçar a la Direcció de Govern Interior - Departament de Recursos Humans en el termini improrrogable de vint dies naturals a comptar de l'endemà de la publicació d'aquesta convocatòria en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* (DOGC).

3.2. Les sol·licituds s'han de presentar en paper, de manera presencial, al Registre del Parlament de Catalunya (parc de la Ciutadella, s/n, 08003 Barcelona), de dilluns a divendres laborables, en l'horari següent: de dilluns a dijous, de 9 a 14 hores i de 15 a 18 hores, i divendres de 9 a 14 hores i de 15 a 17 hores. També es poden presentar als registres de qualsevol òrgan administratiu que pertanyi a l'Administració general de l'Estat, les administracions de les comunitats autònomes, les entitats que integren l'Administració local i el sector públic institucional; a les oficines de correus, tal com s'estableixi per reglament; a les representacions diplomàtiques o oficines consulars d'Espanya a l'estranger i a les oficines d'assistència en matèria de registres.

3.3. Les sol·licituds s'han de formalitzar en un model normalitzat, els exemplars del qual són a disposició dels interessats al Servei d'Identificació del Parlament, i en el web del Parlament (<http://www.parlament.cat/web/actualitat/concursos-oposicions/index.html>).

3.4. Juntament amb la sol·licitud, els aspirants han de presentar:

a) Fotocòpia confrontada del document oficial d'identitat o, en el cas que no tinguin la nacionalitat espanyola, d'un document oficial acreditatiu de la personalitat.

b) Fotocòpia confrontada de la titulació requerida.

c) Fotocòpia confrontada de la documentació acreditativa de tenir el certificat de nivell de suficiència de català (C1) o superior de la Direcció General de Política Lingüística, o un dels altres títols, diplomes i certificats equivalents establerts per l'Ordre VCP/491/2009, del 12 de novembre, modificada per l'Ordre VCP/233/2010, del

12 d'abril, per a restar exempts, si escau, de fer la prova de coneixements de llengua catalana, regulada per la base 7.1.4.

d) Els aspirants que no tinguin la nacionalitat espanyola, fotocòpia confrontada d'un dels documents acreditatius de tenir coneixements de nivell C2 de la llengua castellana a què fa referència la base 7.1.5, per a restar exempts, si escau, de fer la prova de coneixements de llengua castellana, regulada per la mateixa base.

e) El resguard del pagament de la taxa d'inscripció estès per l'entitat bancària o de crèdit corresponent que estableix la base 4.

f) En el cas dels aspirants que es trobin en situació d'atur, inscrits a l'oficina de treball del Departament de Treball, Afers Socials i Famílies o, si escau, de l'INEM, i que no percebin cap prestació econòmica, a l'efecte de restar exempts de l'abonament de la taxa d'inscripció, un certificat expedit per una oficina de treball del Departament de Treball de la Generalitat que sigui competent en aquesta matèria o, si escau, per una oficina de l'INEM, en què consti que l'aspirant es troba en situació d'atur i no percep cap prestació econòmica.

g) En el cas dels aspirants que estiguin jubilats, a l'efecte de restar exempts de l'abonament de la taxa d'inscripció, la documentació suficient per a acreditar aquesta circumstància, emesa per l'òrgan competent en aquesta matèria.

h) En el cas dels aspirants que acreditin una discapacitat igual o superior al 33%, a l'efecte de restar exempts de l'abonament de la taxa d'inscripció, la documentació que acrediti aquesta circumstància.

i) En els casos de membres de famílies monoparentals o de famílies nombroses de categoria general, a l'efecte de gaudir de la bonificació del 30% de la taxa, establerta per l'article 2.1-3 del text refós de la Llei de taxes i preus públics, la documentació que acrediti aquesta circumstància.

j) En els casos de membres de famílies nombroses de categoria especial, a l'efecte de gaudir de la bonificació del 50% de la taxa, establerta per l'article 2.1-3 del text refós de la Llei de taxes i preus públics, la documentació que acrediti aquesta circumstància.

3.5. L'acte de confrontació amb els originals de la documentació requerida per la base 3.4 s'ha de fer al Departament de Recursos Humans del Parlament de Catalunya, o bé a les oficines dels registres públics de l'Administració on es presenta la sol·licitud de participació.

3.6. De conformitat amb l'article 21 de l'Acord sobre les condicions de treball del personal del Parlament per als anys 2008-2011, a fi de garantir la igualtat de condicions per a l'accés a la funció pública de les persones amb discapacitats físiques, psíquiques o sensorials, el tribunal qualificador pot autoritzar l'adaptació de les proves per als aspirants que tinguin la condició legal de discapacitats. Amb aquesta finalitat, els aspirants que necessitin adaptacions per a fer les proves o en el lloc de treball han d'adjuntar a la sol·licitud de participació el certificat vinculant de l'equip oficial de valoració de discapacitats que acrediti que estan en condicions de complir les tasques fonamentals del lloc de treball al qual aspiren. El certificat, que és vinculant, ha d'especificar el tipus d'adaptació funcional necessària per al desenvolupament correcte de les proves i per al compliment posterior de les tasques pròpies del lloc de treball. A l'efecte d'aquestes adaptacions, cal considerar el que estableix l'article 7 del Decret 66/1999, del 9 de març, sobre l'accés a la funció pública de les persones amb discapacitat i dels equips de valoració multiprofessional. Els aspirants amb discapacitat, si s'escau, s'han de dirigir, per obtenir el dit certificat, als centres de l'Institut Català d'Assistència i Serveis Socials (ICASS) següents:

Demarcació de Barcelona: EVO-laboral, av. Paral·lel, 145, 08004 Barcelona. Telèfons: 934 248 204 i 934 236 303; fax: 934 245 206.

Demarcació de Girona: c. Emili Grahit, 2, 17002 Girona. Telèfon: 972 941 273; fax: 972 486 352.

Demarcació de Lleida: av. Segre, 5, 25007 Lleida. Telèfon: 973 703 600; fax: 973 241 286.

Demarcació de Tarragona (excepte les comarques del Baix Ebre, el Montsià, la Ribera d'Ebre i la Terra Alta): av. Andorra, 9, 43002 Tarragona. Telèfon: 977 213 471; fax: 977 221 339.

Demarcació de les Terres de l'Ebre (comarques del Baix Ebre, el Montsià, la Ribera d'Ebre i la Terra Alta): c. Ramon Salas, 33, 43870 Amposta. Telèfon: 977 706 534; fax: 977 706 751.

3.7. Amb la sol·licitud de participació, els aspirants donen llur consentiment al tractament de les dades personals necessàries per a prendre part en la convocatòria i per a la resta de tramitació del procés de selecció, d'acord amb la normativa vigent, i autoritzen el Parlament a adreçar-se directament a les entitats, els òrgans de l'Administració, les institucions, les empreses o les editorials per a demanar-los la validació o l'autenticació dels documents aportats, ja sigui en format digital o en paper, com a justificants del compliment dels requisits o dels mèrits allegats.

4. Drets d'examen

4.1. D'acord amb el que estableix la normativa vigent en matèria de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, per a inscriure's en la convocatòria els aspirants han d'abonar la taxa de 69,25 euros. Si tenen dret a la bonificació del 30% a què fa referència la base 3.4.i, la taxa és de 48,50 euros. Si tenen dret a la bonificació del 50% a què fa referència la base 3.4.j, la taxa és de 34,65 euros.

4.2. El pagament de la taxa s'ha d'efectuar mitjançant un ingrés o transferència al compte ES17 0182 6035 4002 0161 5441, del Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA. L'aspirant ha de fer constar el seu nom com a remitent de l'abonament i adjuntar el resguard de la imposició a la sol·licitud de participació.

4.3. El pagament a l'entitat bancària en cap cas no substitueix el tràmit de presentació de la sol·licitud davant l'Administració dins el termini i de la manera que regula la base 3.

4.4. Estan exempts de fer el pagament de la taxa els aspirants que acreditin documentalment, de conformitat amb el que estableix la base 3.4, que dins el termini de presentació de sol·licituds estan en situació d'atur i no perceben cap prestació econòmica o que estan jubilats, i els que acreditin una discapacitat igual o superior al 33%.

4.5. La manca de pagament, el pagament incomplet de la taxa o la manca d'acreditació documental a l'efecte de l'exempció de pagament comporten l'exclusió de l'aspirant del procés selectiu.

4.6. D'acord amb l'article 1.2-14 del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, del 25 de juny, l'aspirant no té dret a la devolució de la taxa que ha satisfet per drets d'examen en els supòsits d'exclusió del procés de selecció per causes imputables a l'interessat.

5. Admissió dels aspirants

5.1. Una vegada finit el termini de presentació de sol·licituds, el director de Govern Interior o la cap del Departament de Recursos Humans ha de dictar una resolució, en el termini d'un mes, per la qual s'acordi aprovar i fer pública la llista provisional de persones admeses i excloses en la convocatòria, i la llista provisional de persones que han de fer la prova de coneixements de llengua catalana i, si escau, de llengua castellana. En la dita resolució, que s'ha de publicar en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* (BOPC), s'indicaran els llocs on s'exposen aquestes llistes provisionals, que són el tauler d'anuncis del Parlament i la pàgina web del Parlament (<http://www.parlament.cat/web/actualitat/concursos-oposicions/index.html>). En l'esmentada llista provisional ha de constar el nom i els cognoms dels aspirants, a més del motiu o els motius d'exclusió, i els aspirants que han de fer la prova de coneixements de llengua catalana i, si escau, de llengua castellana.

5.2. Els aspirants tenen un termini de deu dies hàbils a comptar de l'endemà de la publicació de la resolució en el BOPC per a formular les reclamacions que creguin pertinents davant el director de Govern Interior o la cap del Departament de Recursos Humans, destinades a esmenar els errors que s'hagin pogut produir, o per a esmenar els defectes o adjuntar la documentació preceptiva que n'hagi motivat l'exclusió, d'acord amb el que disposa l'article 68 de la Llei de l'Estat 39/2015, de l'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques. En el cas que els aspirants no esmenin en aquest termini el defecte imputable a ells que n'hagi motivat l'exclusió, s'entendrà que desisteixen de participar en les proves selectives.

5.3. Si no hi ha cap reclamació, o bé un cop fetes les rectificacions pertinents en el cas que s'hagin presentat reclamacions, el director de Govern Interior o la cap del Departament de Recursos Humans eleva a la Mesa del Parlament, perquè l'aprovi, la proposta d'acord d'aprovació de la llista definitiva de persones admeses i excloses, i de la llista definitiva de les persones admeses que han de fer la prova de català i, si escau, de castellà. En l'acord de la Mesa, que s'ha de publicar en el BOPC, s'indiquen els llocs on s'exposen aquestes llistes definitives, que són el tauler d'anuncis del Parlament i la pàgina web del Parlament (<http://www.parlament.cat/web/actualitat/concursos-oposicions/index.html>). En l'esmentada llista definitiva han de constar el nom i els cognoms dels aspirants, a més del motiu o els motius d'exclusió, i els aspirants que han de fer la prova de coneixements de llengua catalana i, si escau, de llengua castellana.

5.4. Als efectes del còmput de terminis d'aquesta convocatòria, el mes d'agost és inhàbil.

6. Tribunal qualificador

6.1. El tribunal qualificador d'aquest procés selectiu, que és nomenat per la Mesa del Parlament, és compost pels membres següents:

- a) El president o presidenta del Parlament, o el vicepresident o vicepresidenta en qui delegui, que el presideix.
- b) El secretari o secretària general, o el director o directora de Govern Interior, o el funcionari o funcionària que proposin.
- c) Un funcionari o funcionària del Parlament designat per la Mesa, per raó de la seva especialització, d'entre una terna proposada pel Consell de Personal.
- d) Un professor o professora proposat per les universitats catalanes.
- e) Un professional o una professional proposat pel Col·legi de Periodistes de Catalunya.

6.2. El director o directora de Govern Interior, si no és membre del tribunal qualificador, o el funcionari o funcionària en qui delegui per raó de la seva especialització o àrea de competència, actua com a secretari o secretària del tribunal, amb veu i sense vot.

6.3. S'han de nomenar membres suplents, pel mateix procediment seguit per al nomenament dels membres titulars, perquè substitueixin els titulars en el cas que aquests no puguin actuar.

6.4. El tribunal qualificador pot acordar, si ho considera convenient, la incorporació d'assessors especialistes, amb veu però sense vot, perquè hi col·laborin en la valoració dels aspirants en les proves o els exercicis que estimin pertinents mentre durin les proves. Els assessors s'han de limitar a prestar col·laboració en llurs especialitats tècniques.

6.5. El tribunal qualificador ha de resoldre tots els dubtes que puguin sorgir en l'aplicació d'aquestes normes i ha de prendre les decisions pertinents en els supòsits no previstos. Les seves decisions s'han d'adoptar en tots els casos per majoria de vots.

6.6. Les persones proposades com a membres del tribunal qualificador s'han d'abstenir, i cal que ho notifiquin a l'òrgan convocant, si es troben en alguna de les circumstàncies especificades per l'article 23.2 de la Llei de l'Estat 40/2015, de l'1

d'octubre, de règim jurídic del sector públic, o quan hagin impartit cursos o elaborat treballs per a la preparació d'aspirants a proves selectives els dos anys anteriors a la publicació de la convocatòria. Igualment, els aspirants poden recusar els membres del tribunal si hi concorren les dites circumstàncies.

6.7. Els aspirants poden ésser exclosos motivadament de la convocatòria en qualsevol moment si no compleixen els requisits. L'autoritat convocant pot requerir, per si mateixa o a proposta del president o presidenta del tribunal qualificador, als efectes pertinents, l'acreditació dels aspectes en què cregui que els aspirants hagin pogut incórrer en inexactituds o falsedats. Així mateix, en qualsevol moment el tribunal pot requerir als aspirants que acreditin llur identitat mitjançant la presentació del document oficial corresponent.

6.8. D'acord amb la base 3.6, el tribunal qualificador ha d'adoptar les mesures necessàries perquè els aspirants amb discapacitat puguin fer les proves en igualtat d'oportunitats respecte a la resta d'aspirants. El tribunal qualificador ha de decidir sobre les peticions d'adaptacions que s'efectuïn i ha de tenir en consideració que no comportin una despesa excessiva. Amb aquesta finalitat, pot demanar als equips de valoració multiprofessional un informe sobre la sol·licitud d'adaptació i sobre la compatibilitat de la discapacitat amb l'exercici de les funcions i les tasques dels llocs que es convoquen. El tribunal també pot requerir a les persones amb discapacitat, en una entrevista personal o per altres mitjans adequats, la informació que consideri necessària per a les adaptacions a què fa referència la base 3.6.

7. Procediment de selecció i qualificacions

El procediment de selecció dels aspirants és el de concurs oposició, que s'ha de desenvolupar d'acord amb les fases següents:

7.1. Fase d'oposició

La fase d'oposició és constituïda per les proves que s'indiquen a continuació:

7.1.1. Primera prova

La primera prova és de caràcter obligatori i eliminatori, i consisteix en dos exercicis, de tres hores cada un, amb un interval mínim d'una hora entre cada exercici. Aquests exercicis es poden fer el mateix dia o en dies diferents, d'acord amb el que indiqui la corresponent convocatòria del tribunal qualificador per a la realització d'aquesta prova.

a) Primer exercici: consisteix a desenvolupar per escrit dos temes a escollir d'entre els tres extrets per sorteig de l'annex A (temari específic).

La qualificació de l'exercici és de 0 a 15 punts, a raó de 7,5 punts per tema. Resten eliminats del procés selectiu els aspirants que en aquest exercici no obtinguin un mínim de 7,5 punts.

Qualsevol tema que no hagi estat contestat o que, a criteri del tribunal, mereixi la qualificació de 0 punts comporta l'eliminació de l'aspirant.

b) Segon exercici: consisteix a desenvolupar per escrit dos temes a escollir d'entre els tres extrets per sorteig de l'annex B (temari general).

La qualificació de l'exercici és de 0 a 15 punts, a raó de 7,5 punts per tema. Resten eliminats els aspirants que en aquest exercici no obtinguin un mínim de 7,5 punts.

Qualsevol tema que no hagi estat contestat o que, a criteri del tribunal, mereixi la qualificació de 0 punts comporta l'eliminació de l'aspirant.

El tribunal tindrà en compte per a la valoració d'aquests exercicis el rigor i el coneixement dels temes, així com la qualitat d'exposició escrita tenint en compte la claredat, coherència, sistematització, fluïdesa i precisió de la terminologia emprada.

7.1.2. Segona prova

La segona prova té caràcter obligatori i eliminatori, i consisteix en el desenvolupament i la resolució per escrit de dos supòsits pràctics relacionats amb la informa-

ció i difusió de l'activitat parlamentària, les funcions pròpies de la plaça a la qual s'opta, les tasques que desenvolupa el Departament de Comunicació del Parlament i el contingut del temari de les bases. Aquests exercicis es faran el mateix dia, en un temps màxim de quatre hores.

Es podrà facilitar als aspirants les eines i la documentació complementària necessària per a resoldre la prova.

En funció del nombre d'aspirants, el tribunal pot acordar que la prova es faci amb un ordinador habilitat a aquest efecte.

El tribunal valorarà els coneixements acreditats, la capacitat d'aplicar-los a la pràctica professional, i la seva adequació a les funcions professionals requerides, així com la capacitat analítica i de síntesi, l'adequació a criteris comunicatius i informatius, la qualitat de l'expressió i la presentació.

La qualificació d'aquesta prova és de 0 a 30 punts, a raó de 15 punts per supòsit pràctic. Resten eliminats del procés selectiu els opositors que en aquesta prova no obtinguin un mínim de 15 punts.

Qualsevol supòsit pràctic que no hagi estat contestat o que, a criteri del tribunal, mereixi la qualificació de 0 punts comporta l'eliminació de l'aspirant.

7.1.3. Tercera prova

La tercera prova té caràcter obligatori i eliminatori, i consisteix en l'exposició oral d'un tema proposat pel tribunal sobre la informació de l'activitat parlamentària i relacionat amb els supòsits pràctics plantejats en la segona prova, per tal de comprovar la capacitat comunicativa dels aspirants.

L'opositor o opositora disposarà de deu minuts per a preparar l'exposició i d'un màxim de quinze minuts més per a la presentació oral.

Els membres del tribunal podran requerir als aspirants els aclariments o les explicacions que considerin pertinents amb relació al seu exercici.

Es valorarà l'eficàcia de l'expressió comunicativa i periodística de l'aspirant, la capacitat d'anàlisi de la realitat, la capacitat de raciocini, la sistemàtica i la claredat, la correcta formulació de conclusions i la capacitat de resolució de les qüestions plantejades.

La qualificació d'aquesta prova és de 0 a 10 punts.

7.1.4. Quarta prova

La quarta prova, de caràcter obligatori i eliminatori per als aspirants que no n'estiguin exempts, consisteix en l'acreditació dels coneixements de llengua catalana davant de membres del tribunal i, si escau, amb els assessors especialistes que aquest designi, i consta de dues parts.

Primera part (expressió escrita)

S'hi avaluen el nivell d'expressió escrita i els coneixements gramaticals i de lèxic per mitjà de la redacció d'un text formal d'un mínim de 180 paraules i de diversos exercicis de gramàtica i lèxic.

Segona part (expressió oral)

S'hi avalua l'expressió oral per mitjà de la lectura en veu alta d'un text i d'una exposició oral.

El temps per a fer la primera part de la prova és d'una hora i mitja, i per a la segona, de quinze minuts.

La qualificació de l'exercici és d'«apte/a» o «no apte/a».

Resten exempts de fer aquesta prova els aspirants que acreditin documentalment que estan en possessió del certificat de nivell suficiència de català (C1), o d'un nivell superior, expedit per la Secretaria de Política Lingüística, o d'un títol equivalent, d'acord amb la base 3.4.c. L'acreditació documental, a l'efecte d'aquesta exempció, es pot fer efectiva fins just abans de l'inici de la prova de coneixements de llengua catalana; en aquest cas, l'aspirant ha d'aportar l'original i una fotocòpia de la docu-

mentació acreditativa davant el tribunal, el qual ha de trametre'n una còpia a l'òrgan convocant, perquè la incorpori a l'expedient de la persona interessada.

7.1.5. Cinquena prova

La cinquena prova té caràcter obligatori i eliminatori per als aspirants que no tinguin la nacionalitat espanyola. Consisteix en l'acreditació dels coneixements de llengua castellana, tant en l'expressió oral com en l'escripta, i consta de dues parts.

En la primera part de la prova s'avalua el domini de l'expressió escrita, mitjançant la redacció d'un text de 200 paraules aproximadament.

La segona part de la prova consisteix en una conversa amb membres del tribunal i, si escau, amb els assessors especialistes que aquest proposi, sobre temes generals d'actualitat, per a avaluar l'expressió oral dels aspirants.

El temps màxim de durada d'aquesta prova és de quaranta-cinc minuts per a la primera part i de quinze minuts per a la segona.

La qualificació d'aquesta prova és d'«apte/a» o «no apte/a».

Resten exempts de fer aquesta prova els aspirants que acreditin documentalment que estan en possessió d'un certificat que acrediti que han cursat la primària, la secundària i el batxillerat, o qualsevol d'aquests nivells acadèmics, a l'Estat espanyol o del diploma d'espanyol (nivell C2) que estableix el Reial decret 1137/2002, del 31 de octubre, o equivalent, o de la certificació acadèmica que acrediti que han superat totes les proves dirigides a obtenir-lo o del certificat d'aptitud en espanyol per a estrangers expedit per les escoles oficials d'idiomes.

L'acreditació documental, a l'efecte d'aquesta exempció, es pot fer efectiva fins just abans de l'inici de la prova de coneixements de llengua castellana. En aquest cas, l'aspirant ha d'aportar l'original i una fotocòpia de la documentació acreditativa davant el tribunal, el qual ha de trametre'n una còpia a l'òrgan convocant perquè la incorpori a l'expedient de la persona interessada.

7.2. Fase de concurs

7.2.1. En la fase de concurs, que no té caràcter eliminatori, el tribunal qualificador fa la valoració de mèrits de conformitat amb les certificacions a les que es refereix la base 7.3, fins a un màxim de 35 punts, i de conformitat amb el barem següent:

a) Per l'experiència professional, com a personal funcionari o interí en el grup A1 de titulació, en el compliment de funcions pròpies de les places objecte de la convocatòria en institucions parlamentàries, fins a 20 punts, a raó de 0,15 punts per mes treballat.

b) Per l'experiència professional, com a personal laboral, funcionari o interí en el grup A1 de titulació, en el compliment de funcions pròpies de les places objecte de la convocatòria en altres administracions públiques, fins a 6 punts, a raó de 0,07 punts per mes treballat.

c) Per l'experiència professional, en empreses o societats del sector públic o privat, amb contracte laboral en la categoria equivalent al grup A1 de titulació, en funcions i tasques similars o relacionades a les del lloc de treball convocat, fins a 4 punts, a raó de 0,04 punts per mes treballat.

d) Per tenir el certificat de nivell superior de català (C2) o equivalent: 1 punt.

e) Pels coneixements d'anglès, alemany o francès acreditats únicament mitjançant els certificats previstos d'acord amb els nivells del Marc europeu comú de referència per a les llengües (MECR), aprovat pel Consell d'Europa l'any 2001, fins a un màxim de 4 punts en total, d'acord amb el barem següent:

B2: 1 punt.

C1: 1,5 punts.

C2: 2 punts.

En cas que es disposi de l'acreditació de més d'un nivell de la mateixa llengua, es valorarà únicament la de nivell més alt.

7.2.2. En cap cas la puntuació de la fase de concurs no es pot aplicar per a superar les diferents proves de la fase d'oposició.

7.2.3. Els serveis prestats en qualitat de personal eventual no es valoren.

7.2.4. El tribunal només valora els mèrits que estiguin justificats de manera fefaent per qualsevol mitjà admès en dret i només es tenen en compte els mèrits assolits fins a la data de publicació de la convocatòria. No obstant, i pel que fa al certificat acreditatiu del nivell de coneixements d'anglès, alemany o francès, es tindran en compte els obtinguts fins a la data de finalització del termini establert en la base 7.3.1.

7.3. Acreditació de mèrits

7.3.1. Els aspirants han d'acreditar els mèrits a valorar dins el termini de deu dies a comptar de l'endemà de la publicació de les qualificacions de la primera prova.

7.3.2. Els aspirants han de presentar al Departament de Recursos Humans del Parlament el currículum, en què s'han de relacionar els mèrits allegats i al qual s'ha d'adjuntar la documentació que els acrediti d'una manera fefaent, d'acord amb el que disposa la base 7.2.

Per acreditar l'experiència professional, cal aportar la certificació emesa pel Departament de Recursos Humans del Parlament de Catalunya, o per l'òrgan competent en matèria de personal, o de l'òrgan en el qual delegui, en el cas dels mèrits allegats amb relació a una altra administració pública o administració parlamentària.

Per acreditar l'experiència professional en empreses o societats del sector públic o privat, s'ha d'aportar el contracte laboral o certificat del director o directora, gerent o similar de l'empresa o societat responsable del personal. Tant en un cas com en l'altre, ha de constar la categoria, el grup de titulació, les funcions i la durada de la relació laboral.

En les certificacions ha de constar d'una manera clara i expressa l'òrgan que té la competència per a expedir el certificat, o l'òrgan en el qual hagi delegat, i també la norma legal que l'habilita, amb la indicació, si s'escau, de la publicació oficial en què s'hagi publicat; així mateix, hi han de constar el cos o l'escala, el grup, el règim jurídic, el vincle, els llocs, les funcions i el període concret de prestació dels serveis fins a la data de publicació de la convocatòria.

El coneixement de llengua catalana i llengües estrangeres, s'acredita mitjançant els corresponents títols, diplomes o certificats de nivell corresponents, d'acord amb el Marc europeu comú de referència per a les llengües (MECR), aprovat pel Consell d'Europa l'any 2001.

Els mèrits s'han d'acreditar documentalment mitjançant els certificats originals corresponents, o amb la còpia degudament confrontada amb l'original.

7.4. Valoració dels mèrits

7.4.1. Un cop feta la valoració provisional dels mèrits, el tribunal la farà pública com a màxim amb la publicació de les qualificacions de la segona prova.

7.4.2. Els aspirants disposen d'un termini de deu dies a comptar de l'endemà de la publicació de l'esmentada valoració per a presentar les alegacions que considerin pertinents.

7.4.3. El tribunal, un cop estimades o desestimades les alegacions presentades, ha de fer pública la valoració definitiva dels mèrits acreditats pels aspirants en la fase de concurs.

8. Desenvolupament de les proves

8.1. El tribunal ha de determinar la data, l'hora i el lloc per a la realització de la primera prova, que s'han de fer públics en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* (BOPC) i al tauler d'anuncis del Parlament amb una antelació mínima de deu dies. Sense subjecció a aquest termini, també s'han de fer públics en el web del Parlament (<http://www.parlament.cat/web/actualitat/concursos-oposicions/index.html/index.html>).

8.2. El tribunal qualificador ha de determinar la data, l'hora i el lloc per a fer la segona prova i les següents, que s'han de fer públics al tauler d'anuncis i al web del Parlament. El tribunal, en publicar els resultats de cada prova, ha de convocar els aspirants al lloc i a l'hora per a fer la prova següent, almenys amb dos dies d'anticipació. Amb aquesta publicació es considera feta la notificació pertinent als interessats i s'inicien els terminis a l'efecte de possibles recursos. Sense subjecció a aquest termini, els resultats també s'han de fer públics en el web del Parlament (<http://www.parlament.cat/web/actualitat/concursos-oposicions/index.html>).

8.3. Els aspirants que no compareguin a les proves i als exercicis el dia i l'hora assenyalats, llevat dels casos de força major lliurement valorats pel tribunal, han d'ésser exclosos de l'oposició i, consegüentment, del procés selectiu, i perden tots els drets en aquesta convocatòria.

8.4. En el cas d'aspirants embarassades, si la data de realització de la prova coincideix amb la data del part o amb els dies immediatament anteriors o posteriors, de tal manera que els impedeix d'assistir a la prova el dia acordat, poden sol·licitar al tribunal qualificador l'ajornament de la prova en el termini dels tres dies hàbils següents al naixement, per a la qual cosa han de presentar el justificant mèdic corresponent. El tribunal qualificador ha de fixar la data de realització de la prova ajornada, que en tot cas ha d'ésser abans de la publicació de les qualificacions de la fase d'oposició, de manera que aquest ajornament no menyscabi els drets dels altres aspirants.

8.5. L'ordre d'actuació dels aspirants en les proves és determinat per la Resolució PDA/2953/2018, del 13 de desembre, per la qual es dona publicitat al resultat del sorteig públic per determinar l'ordre d'actuació de les persones aspirants en els processos selectius de l'any 2019. El resultat d'aquest sorteig ha estat la lletra Y.

9. Publicació dels resultats i proposta de nomenament

9.1. Les qualificacions de les proves, en la fase d'oposició, i la valoració dels mèrits en la fase de concurs, s'han de fer públiques al tauler d'anuncis del Parlament, als efectes del que estableix l'article 45.1.b de la Llei de l'Estat 39/2015, de l'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques. Amb aquesta publicació es considera feta la notificació pertinent als interessats i s'inicia el còmput dels terminis a l'efecte de la presentació de possibles recursos.

9.2. Juntament amb els resultats de l'última prova que es faci en la fase d'oposició, el tribunal ha de fer pública la puntuació total obtinguda pels aspirants en el concurs oposició, que s'ha de determinar sumant les qualificacions de les dues fases.

9.3. En cas d'empat en la puntuació total, l'ordre s'ha d'establir a favor de l'aspirant que hagi obtingut la puntuació més alta en la fase d'oposició. Si persisteix l'empat, s'ha de resoldre a favor de l'aspirant que hagi obtingut la puntuació més alta en la segona prova. Si encara persisteix, s'ha de decidir a favor de l'aspirant que hagi obtingut la millor puntuació en la primera prova.

9.4. La puntuació total que obtenen els aspirants en el concurs oposició determina les persones que, d'acord amb el nombre de places convocades, són proposades pel tribunal a l'òrgan convocant perquè siguin nomenades funcionàries, les quals s'han de donar per notificades amb la publicitat de la dita proposta del tribunal al tauler d'anuncis del Parlament. Amb aquesta publicació es considera feta la notificació pertinent als interessats; sens perjudici d'això, la proposta també es fa pública en el web del Parlament (<http://www.parlament.cat/web/actualitat/concursos-oposicions/index.html>).

9.5. En cap cas el tribunal no pot declarar que ha superat el procés selectiu un nombre d'aspirants que excedeixi el nombre de places convocades, i és nul·la de ple dret qualsevol proposta que hi contravingui.

9.6. Els candidats aprovats que no hagin estat proposats per a ésser nomenats funcionaris, d'acord amb el nombre de vacants, s'incorporen en una llista d'espera ordenada de major a menor, d'acord amb la puntuació obtinguda en la fase d'oposi-

ció, per a proveir temporalment les vacants que es puguin produir. En el cas que es produeixi aquesta necessitat, la selecció s'ha de fer entre els cinc primers candidats de la dita llista, mitjançant una entrevista per a comprovar l'adequació dels mèrits de cadascun dels candidats a les funcions de la plaça a proveir. Aquesta llista té una vigència de dos anys a comptar de la data de la proposta de nomenament de funcionaris feta pel tribunal.

10. Presentació de la documentació per al nomenament

10.1. L'aspirant que, d'acord amb el que estableix la base 9, hagi superat el procés selectiu i hagi estat proposat pel tribunal per a ésser nomenat funcionari o funcionària ha de presentar la documentació següent a la Direcció de Govern Interior - Departament de Recursos Humans, dins el termini de vint dies naturals a comptar de la data de publicació de la proposta de nomenament:

a) Una declaració de no estar inhabilitat per a l'exercici de les funcions públiques ni estar separat, mitjançant expedient disciplinari, del servei de cap administració pública.

b) Un certificat mèdic oficial que acrediti que no pateix cap malaltia ni defecte físic o psíquic que li impossibiliti exercir les funcions pròpies de les places convocades, expedit dins els tres mesos anteriors a la presentació.

c) L'aspirant que tingui reconeguda la condició legal de persona amb discapacitat i encara no ho hagi acreditat, un dictamen expedit per l'equip multiprofessional competent o per l'òrgan tècnic competent, en els termes que estableix el Decret 66/1999, del 9 de març, sobre l'accés a la funció pública de les persones amb discapacitat i dels equips de valoració multiprofessional.

d) Una declaració de no estar inclòs en cap dels supòsits d'incompatibilitat que estableix la legislació vigent o, altrament, una declaració que sol·licitarà l'autorització de compatibilitat o que exercirà l'opció que estableix l'article 10 de la Llei 21/1987, del 26 de novembre, d'incompatibilitats del personal al servei de l'Administració de la Generalitat.

10.2. L'aspirant proposat que no presenti la documentació requerida, llevat que es tracti d'un cas de força major, que ha d'ésser degudament comprovat i valorat per l'autoritat convocant, o que no compleixi les condicions i els requisits exigits, no pot ésser nomenat funcionari o funcionària. Sens perjudici de la responsabilitat en què hagi pogut incórrer en cas de falsedat, resten anul·lades les seves actuacions en el procés selectiu, del qual queda exclòs, i perd tots els drets en la convocatòria.

11. Nomenament

11.1. Una vegada comprovada la conformitat de tots els documents presentats, el director de Govern Interior o la cap del Departament de Recursos Humans ha d'eleva la proposta del tribunal a la Mesa del Parlament, perquè acordi el nomenament corresponent. L'acord de nomenament ha d'ésser publicat en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* (BOPC) i en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* (DOGC).

11.2. L'aspirant nomenat funcionari o funcionària té, d'acord amb l'article 56 dels Estatuts del règim i el govern interiors del Parlament de Catalunya, un període de trenta dies hàbils, a comptar de l'endemà de la publicació del nomenament en el BOPC, per a prendre possessió del càrrec.

11.3. Els defectes en la documentació presentada per l'aspirant, si n'impedeixen el nomenament, i també la manca de jurament o promesa o de la presa de possessió, llevat que es tracti d'un cas de força major, que ha d'ésser degudament comprovat i valorat per l'Administració, comporten la pèrdua de tots els seus drets. En aquest cas, s'ha de nomenar l'aspirant que, d'acord amb la base 9, segueixi en puntuació l'aspirant proposat pel tribunal.

12. Règim d'impugnacions i alegacions

12.1. Contra aquestes bases i les resolucions definitives de l'òrgan convocant, els interessats poden interposar un recurs potestatiu de reposició, davant la Mesa del Parlament, en el termini d'un mes a comptar de l'endemà d'haver estat publicades o notificades, d'acord amb el que disposen els articles 123 i 124 de la Llei 39/2015, de l'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, o directament un recurs contenciós administratiu davant la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, en el termini de dos mesos a comptar de l'endemà d'haver estat publicades o notificades.

12.2. Contra els actes de tràmit de la Direcció de Govern Interior - Departament de Recursos Humans i del tribunal que decideixin directament o indirectament el fons de l'assumpte, determinin la impossibilitat de continuar en el procés selectiu o produeixin indefensió o perjudici irreparable a drets o interessos legítims, els interessats poden interposar un recurs d'alçada davant la Mesa del Parlament en el termini d'un mes a comptar de l'endemà d'haver estat publicats en el tauler d'anuncis del Parlament, d'acord amb el que disposen els articles 121 i 122 de la Llei 39/2015, de l'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

12.3. Contra els actes de tràmit del tribunal no inclosos en la base 12.2, els aspirants, al llarg del procés selectiu, poden formular totes les alegacions que estimin pertinents perquè siguin considerades en el moment de fer-se pública la puntuació final del procés selectiu.

Palau del Parlament, 15 de maig de 2019

Xavier Muro i Bas, secretari general

Annex A. Temari específic

1. La comunicació de masses. Concepte i característiques. Teories de la comunicació.

2. La influència dels mitjans de comunicació en la creació d'opinió. L'opinió pública. Origen i evolució del concepte. Les enquestes d'opinió.

3. La comunicació política. Els actors del procés de comunicació política. Origen i evolució de la comunicació política.

4. La comunicació de les institucions públiques. Els actors del procés de comunicació institucional. Origen i evolució de la comunicació institucional.

5. El periodisme contemporani. Evolució i tendències del periodisme en el segle xx (Europa i EUA). La irrupció dels nous mitjans de comunicació de masses: cinema, ràdio i televisió.

6. El periodisme davant la irrupció de les tecnologies de la comunicació i de la informació, les xarxes socials i els canvis en els hàbits de consum de l'audiència.

7. La premsa escrita a Catalunya. Evolució i tendències. La difusió de les capçaleres de referència en l'actualitat. Principals reptes de l'era digital.

8. La ràdio a Catalunya. Evolució i tendències. Les audiències de les emissores de referència en l'actualitat. Principals reptes de l'era digital.

9. La televisió a Catalunya. Evolució i tendències. Les audiències de les cadenes de referència en l'actualitat. Principals reptes de l'era digital.

10. La notícia com a fet periodístic. Definició, característiques i estructura. L'objectivitat i la veracitat.

11. Desinformació, *fake news* i *postveritat*. Origen i definicions. Com detectar les *fake news* i actuar-hi en contra.

12. Els gèneres periodístics: informatiu, interpretatiu i d'opinió. Tipologia, definicions i estructura.

13. El periodisme especialitzat, amb una referència especial al periodisme parlamentari (la crònica parlamentària) i al periodisme polític.

14. Les fonts informatives. Tipus de fonts. Contrastació de les fonts. Tractament i ús.

15. L'accés a la professió periodística. Autoregulació i deontologia professional. El codi deontològic de la professió periodística a Catalunya i el Consell de la Informació de Catalunya. Els col·legis professionals, les associacions de periodistes, els consells de premsa, els estatuts de redacció i els llibres d'estil.

16. El pluralisme comunicacional. Llibertats públiques: funcions dels poders públics en els sistemes democràtics i pluralistes. La llibertat d'expressió i informació en l'Estat democràtic.

17. La llibertat d'expressió en la Declaració Universal de Drets Humans i en altres normes internacionals.

18. La regulació de la llibertat d'expressió i informació a Espanya. Els límits de la llibertat d'expressió i del dret a la informació. El dret a l'honor, a la intimitat i a la pròpia imatge. La protecció de la joventut i de la infància. Els drets de rèplica i rectificació. Les injúries i les calúmnies. Els secrets oficials.

19. Els drets dels informadors. La llibertat i la responsabilitat de l'informador. La clàusula de consciència i el secret professional.

20. La propietat intel·lectual i la protecció de dades. Regulació normativa i principis generals.

21. La comunicació audiovisual de Catalunya. El Consell de l'Audiovisual de Catalunya i la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais. Naturalesa, finalitats, funcions, composició i règim jurídic.

22. Les campanyes institucionals de comunicació i publicitat de les administracions públiques i les enquestes i estudis d'opinió a Catalunya. Normativa, regulació, objectius.

23. El pla de comunicació en les organitzacions i institucions. La comunicació de crisis. Identificació de riscos, gestió i control de la crisi.

24. Informació i poder. El Parlament en la societat mediàtica. La imatge pública dels parlaments. Les relacions entre el Parlament i la premsa. El principi de publicitat i transparència com a base de l'activitat parlamentària.

25. Els mitjans de comunicació i informació de les institucions parlamentàries (I). Els mitjans audiovisuals: el senyal institucional i els canals de televisió parlamentaris. El Canal Parlament del Parlament de Catalunya.

26. Els mitjans de comunicació i informació de les institucions parlamentàries (II). Els llocs web dels parlaments. El portal web del Parlament.

27. Els mitjans de comunicació i informació de les institucions parlamentàries (III). Les noves tecnologies i la transformació del poder polític. La irrupció de les xarxes socials en la comunicació institucional.

28. L'organització de la comunicació institucional als parlaments. Estructura i funcions, organització i principals tasques dels departaments de comunicació.

29. Eines de treball dels serveis de comunicació dels parlaments: la nota de premsa, la convocatòria de premsa, els dossiers informatius, les rodes de premsa. La comunicació reactiva i la comunicació davant una situació de crisi.

Annex B. Temari general

1. La Constitució espanyola del 1978. Principis generals. Els drets fonamentals i les llibertats públiques. La reforma constitucional.

2. Les Corts Generals. Estructura, composició i funcions. El Congrés dels Diputats i el Senat. Sistema electoral: procediment i garanties. Els preceptes constitucionals de democràcia directa i de democràcia participativa.

3. El Govern de l'Estat: funcions i potestats en el sistema constitucional. Composició del Govern. El president. Els ministres. El cessament del Govern.

4. L'Administració pública: principis constitucionals. L'Administració de l'Estat: organització. Preceptes constitucionals sobre funció pública i sobre procediment administratiu.

5. El poder judicial: regulació constitucional. El Consell General del Poder Judicial: organització i competències. El Ministeri Fiscal. El jurat. L'organització del poder judicial a Catalunya.

6. L'organització territorial de l'Estat. Els estatuts d'autonomia. El sistema de distribució de competències entre l'Estat i les comunitats autònomes. El control sobre l'activitat de les comunitats autònomes. El finançament de les comunitats autònomes.

7. El Tribunal Constitucional: naturalesa, organització i funcions; els procediments davant el Tribunal Constitucional.

8. L'ordenament jurídic. La llei: concepte i classes; lleis orgàniques i lleis ordinàries; les normes del Govern amb rang de llei. El reglament administratiu. Els tractats internacionals. Les relacions entre l'ordenament jurídic estatal i els ordenaments autonòmics.

9. La Unió Europea. Característiques generals. El Tractat de la Unió Europea i el Tractat de funcionament de la Unió Europea. La Carta dels drets fonamentals de la Unió Europea. Les competències de la Unió Europea. Els actes jurídics de la Unió: reglaments, directives, decisions, recomanacions i dictàmens.

10. Les institucions de la Unió Europea (I). La Comissió Europea. El Consell Europeu. El Consell de la Unió Europea. Funcionament, composició i competències. El sistema judicial de la Unió Europea.

11. Les institucions de la Unió Europea (II). El Parlament Europeu. Funcionament, composició i competències. El sistema d'elecció. El Comitè de les Regions.

12. El Consell d'Europa. La protecció internacional dels drets humans. Els instruments i convenis internacionals adoptats en el marc de l'Organització de Nacions Unides i el Consell d'Europa. El Conveni Europeu de Drets Humans i el Tribunal Europeu de Drets Humans.

13. Catalunya com a comunitat autònoma. L'Estatut d'autonomia: procediment d'elaboració i de reforma. La Generalitat de Catalunya: organització institucional. Les competències de la Generalitat: tipologia. Els drets i els deures dels ciutadans de Catalunya. El règim juridicolingüístic a Catalunya.

14. El president de la Generalitat: posició institucional; investidura, nomenament i cessament; funcions i atribucions. El Govern: nomenament, composició, estructura i organització; les funcions i el funcionament del Govern. L'estatut personal del president i dels consellers. La responsabilitat política dels consellers del Govern.

15. L'Administració de la Generalitat: principis d'actuació i marc competencial i normatiu. L'organització administrativa de la Generalitat: òrgans superiors, alts càrrecs i altres òrgans centrals; òrgans territorials, òrgans consultius de l'Administració; organismes autònoms; administració corporativa.

16. El procediment administratiu: concepte, principis generals i fases. La notificació i la publicació dels actes administratius. Els recursos administratius: principis generals i classes de recursos. El recurs contenciós administratiu.

17. La contractació administrativa: concepte i fonts; principis bàsics; classificació dels contractes i règim jurídic. La contractació al Parlament de Catalunya.

18. El Consell de Garanties Estatutàries; el Síndic de Greuges; la Sindicatura de Comptes. Altres institucions i organismes independents: l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, l'Oficina Antifrau de Catalunya, la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública.

19. L'organització territorial de Catalunya d'acord amb l'Estatut d'autonomia. Competències de la Generalitat sobre règim local. El govern local: tipologia i competències dels ens locals. El municipi: legislació estatal i legislació catalana.

20. L'autonomia parlamentària. El Reglament del Parlament: estructura i principals continguts. Composició i elecció del Parlament. L'estatut dels membres del Parlament i el Codi de conducta. Les prerrogatives parlamentàries: immunitat i inviolabilitat.

21. Les funcions del Parlament: la funció representativa; la funció legislativa; la investidura del president de la Generalitat i la funció d'impuls de l'acció política i de govern; la funció de control. Les altres funcions del Parlament.

22. L'organització del Parlament: la presidència i la Mesa; els grups parlamentaris i la Junta de Portaveus; el Ple, la Diputació Permanent, les comissions legislatives i les ponències; les comissions específiques, els grups de treball i els intergrups.

23. El funcionament del Parlament: les sessions; la fixació dels ordres del dia; els debats; les votacions; la publicitat del treball parlamentari. Les publicacions oficials del Parlament.

24. El procediment legislatiu ordinari. La iniciativa legislativa: subjectes; el debat de totalitat; les audiències dels grups socials interessats; les esmenes i la tramitació en comissió; les disposicions sobre la petició de dictamen del Consell de Garanties Estatutàries; l'aprovació final de la llei. La promulgació i la publicació. La retirada de la iniciativa.

25. Els procediments legislatius especials i les especialitats procedimentals: lleis de desenvolupament bàsic de l'Estatut; lleis dels pressupostos; la delegació en les comissions de la competència legislativa plena; la lectura única; la tramitació de les iniciatives legislatives populars; el procediment per a la consolidació de la legislació vigent. El control i la validació dels decrets llei. El control parlamentari de la legislació delegada.

26. L'impuls de l'acció política i de govern (I): la investidura del president de la Generalitat; procediment: consultes dels grups i proposta de candidat; el debat i la votació; la investidura fallida: conseqüències. La responsabilitat política del president: la moció de censura i la qüestió de confiança.

27. L'impuls de l'acció política i de govern (II): el debat general sobre l'orientació política i de govern; les propostes de resolució. El control del Govern: els programes, els plans, els comunicats i les compareixences del Govern; les interpellacions i les mocions; les preguntes; el control del compliment de les mocions i les resolucions.

28. Les altres funcions del Parlament: eleccions, designacions i nomenaments de càrrecs i propostes que correspon de fer al Parlament; la iniciativa legislativa davant les Corts Generals; la interposició de recursos d'inconstitucionalitat. Les relacions del Parlament amb les institucions estatutàries i amb altres institucions. Les funcions i relacions del Parlament en l'àmbit de la Unió Europea i en el marc de l'acció exterior. La participació del Parlament en organismes i conferències internacionals de cooperació parlamentària.

29. La transparència en l'activitat parlamentària: les obligacions de transparència, l'accés a la informació parlamentària, el Registre de grups d'interès i l'agenda dels diputats. El Parlament obert.

30. Els serveis del Parlament: l'Administració parlamentària d'acord amb el Reglament del Parlament. L'Administració parlamentària en els Estatuts del règim i el govern interiors: concepte i estructura; la Secretaria General; els lletrats. Els centres gestors: concepte, classes i equiparacions. El personal al servei del Parlament: concepte i classes. L'ordenació dels funcionaris.

31. Els Estatuts del règim i el govern interiors: l'adquisició i la pèrdua de la condició de funcionari o funcionària: principis i sistemes de selecció de personal; la provisió de llocs de treball: sistemes de provisió; les situacions administratives dels funcionaris: classes; drets i deures dels funcionaris del Parlament, amb caràcter general; incompatibilitats del personal i règim sancionador; drets i llibertats sindicals, el Consell de Personal: definició, composició, competències i drets dels membres del Consell.

32. La igualtat efectiva d'homes i dones. Principis d'actuació dels poders públics. Legislació aplicable a Catalunya.